ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2026/2497

z dnia 10 listopada 2026 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz rur miedzianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

(1) W dniu 12 marca 2026 r., na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja Europejska („Komisja") wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu rur miedzianych z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny" lub „ChRL"), Meksykańskich Stanów Zjednoczonych („Meksyk"), Socjalistycznej Republiki Wietnamu („Wietnam") i Republiki Uzbekistanu („Uzbekistan") („państwa, których dotyczy postępowanie"). Dokonano tego w następstwie skargi złożonej 26 stycznia 2026 r. przez Komitet Ochrony Rur Miedzianych produkowanych w UE („skarżący" lub „EUCTDC") w imieniu przemysłu Unii w rozumieniu art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(2) Wszczęcie postępowania było uzasadnione dowodami zarówno na istnienie dumpingu, jak i wynikającej z niego istotnej szkody, przedstawionymi w skardze oraz wyszczególnionymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]) („zawiadomienie o wszczęciu").

1.2. Rejestracja

(3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2026/1161 ([3]) („rozporządzenie w sprawie rejestracji") Komisja poddała rejestracji przywóz produktu objętego postępowaniem.

1.3. Zainteresowane strony

(4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja powiadomiła skarżących, znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, władze Chin, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu oraz inne znane zainteresowane strony – w tym importerów, użytkowników i organizacje gospodarcze – oraz wezwała je do udziału. Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedłożenia uwag w sprawie wszczęcia przeglądu oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu rur miedzianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu. Dz.U. C, C/2026/1506, 12.3.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/1506/oj.

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/1161 z dnia 22 maja 2026 r. poddające rejestracji przywóz rur miedzianych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu w celu umożliwienia poboru ceł antydumpingowych od przywozu podlegającego rejestracji (Dz.U. L, 2026/1161, 26.5.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1161/oj).

1.4. **Uwagi dotyczące wszczęcia**

(5) Rząd Uzbekistanu i trzech uzbeckich producentów eksportujących, a mianowicie „JV Sharq Tubes LLC", „ICG Infinity Copper Group LLC" i „Angren Pipe Plant LLC", przedłożyli uwagi dotyczące wszczęcia. W uwagach tych strony argumentowały, że a) dochodzenie w odniesieniu do Uzbekistanu należy zakończyć ze względu na znikomy udział tego państwa w rynku; oraz b) nie są spełnione warunki pozwalające na zaliczenie Uzbekistanu do grupy pozostałych krajów wywozu na potrzeby analizy szkody. Biorąc pod uwagę, że w uwagach zakwestionowano niektóre dane przedstawione przez skarżących, ale nie zakwestionowano samego wszczęcia dochodzenia, argumenty te omówiono w sekcji 4 w ramach analizy szkody.

1.5. **Kontrola wyrywkowa**

(6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

(7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała strony, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Próbę dobrano na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży i obejmowała ona trzech producentów unijnych.

(8) Producenci unijni objęci próbą odpowiadali za ponad 40 % całkowitej szacunkowej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących doboru próby. Ostateczną próbę uznano za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

(9) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.

(10) Żaden importer niepowiązany nie przedstawił wymaganych informacji ani nie wyraził zgody na włączenie do próby. W związku z tym nie utworzono próby importerów niepowiązanych.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z ChRL

(11) Na światowym rynku rur miedzianych dominują trzy duże chińskie koncerny wielonarodowe: Golden Dragon Precise Copper Tube Group Inc („grupa Dragon Copper Tubes"), grupa Jintian i grupa Hailiang. Producenci eksportujący należący do tych grup mają siedzibę w trzech państwach, których dotyczy postępowanie, a mianowicie w ChRL, Meksyku i Wietnamie, przy czym wszyscy producenci eksportujący objęci próbą w niniejszym dochodzeniu (poza producentami w Uzbekistanie) należą do jednej z tych grup.

(12) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących z Chin o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

(13) W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania czterech producentów eksportujących z dwóch grup przedsiębiorstw z Chin przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby.

(14) Z informacji dostępnych na tym etapie wynika, że całkowita wielkość wywozu dokonywanego przez te chińskie przedsiębiorstwa, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem powiązanych i niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych, stanowiła [3–5] % szacowanej całkowitej wielkości wywozu rur miedzianych do Unii z Chin w okresie objętym dochodzeniem ([4]). Biorąc pod uwagę niski poziom wywozu do Unii ze strony producentów eksportujących, którzy udzielili odpowiedzi w ramach kontroli wyrywkowej, Komisja stwierdziła, że nie można było dokonać doboru reprezentatywnej próby zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

([4]) Przywóz z ChRL do UE w okresie objętym dochodzeniem szacuje się na 4 000 ton – zob. pkt 332 skargi.

(15) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii braku doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.

(16) Przedsiębiorstwo Ningbo Jintian Copper Tube Co. Ltd., Chiny („Jintian China") przedstawiło uwagi dotyczące braku kontroli wyrywkowej. Przedsiębiorstwo to stwierdziło, że kod HS zastosowany do obliczenia wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem obejmował kilka produktów, które były wyłączone z zakresu niniejszego dochodzenia. W związku z tym argumentowano, że całkowita wielkość wywozu przyjęta jako poziom bazowy została zawyżona, co oznacza, że przedsiębiorstwa współpracujące faktycznie miały większy udział w całkowitym wywozie produktu objętego postępowaniem z Chin do UE niż szacowane [3–5] %.

(17) Na etapie podejmowania decyzji w sprawie kontroli wyrywkowej Komisja oszacowała wielkość przywozu na podstawie metodyki przedstawionej w skardze. Ponieważ produkt objęty postępowaniem jest klasyfikowany do kodu CN 7411 10 90, który obejmuje również inne produkty, w skardze oszacowano, że produkt objęty postępowaniem stanowi około 50–60 % łącznego przywozu w ramach tego kodu CN. Skarżący oparł swoje szacunki na danych dostarczonych przez producentów unijnych, komunikacji z klientami skarżącego i własnej analizie rynku, która łączy informacje ze sprawozdań rynkowych ze źródeł zewnętrznych oraz dane statystyczne dotyczące przywozu i wywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie ([5]). Na podstawie tych szacunków Komisja ustaliła wielkość przywozu z Chińskiej Republiki Ludowej. Przedsiębiorstwo Jintian China nie zakwestionowało metodyki zastosowanej w skardze i nie przedstawiło żadnej alternatywnej metodyki. W związku z tym Komisja odrzuciła te argumenty i potwierdziła, że wyłonienie reprezentatywnej próby zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie było możliwe.

(18) Dnia 7 kwietnia 2026 r. Komisja poinformowała rząd Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL") o swojej decyzji o zastosowaniu art. 18 rozporządzenia podstawowego w związku z art. 17 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ze względu na istotny stopień braku współpracy ze strony producentów eksportujących. W związku z tym Komisja oparła swoje ustalenia dotyczące producentów eksportujących w ChRL na art. 18 oraz wykorzystała dostępne fakty.

(19) W swoich uwagach rząd ChRL podkreślił, że chińskie przedsiębiorstwa, które zarejestrowały się do udziału w postępowaniu, niezależnie od wielkości dokonywanego wywozu, powinny uzyskać indywidualny margines dumpingu ustalony na podstawie udzielonych przez nie odpowiedzi, a nie na podstawie dostępnych faktów. Komisja zauważyła, że wszyscy współpracujący producenci eksportujący zostali należycie poinformowani w nocie o wynikach kontroli wyrywkowej, że jeżeli chcą wystąpić o ustalenie indywidualnego marginesu dumpingu, powinni wypełnić kwestionariusz przeznaczony dla producentów eksportujących.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z Meksyku

(20) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących z Meksyku o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Meksykańskich Stanów Zjednoczonych w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

(21) Jeden producent eksportujący w Meksyku, GD Affiliates de RL de CV („GDA"), przedstawił wymagane informacje i wyraził zgodę na włączenie go do próby. Przedsiębiorstwo GDA jest spółką zależną grupy Dragon Copper Tubes i w okresie objętym dochodzeniem realizowało 100 % wywozu z Meksyku do UE.

(22) Komisja zdecydowała zatem, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna. W związku z tym producenta eksportującego, który się zgłosił, poproszono o udzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z Uzbekistanu

(23) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących z Uzbekistanu o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Uzbekistanu w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

([5]) Pkt 287 skargi.

(24) Trzech producentów eksportujących w Uzbekistanie przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie do próby: „JV Sharq Tubes" LLC, „ICG Infinity Copper Group" LLC i Angren Pipe Plant LLC. W okresie objętym dochodzeniem przedsiębiorstwa te realizowały 100 % wywozu z Uzbekistanu do UE.

(25) Komisja postanowiła zbadać tych trzech producentów eksportujących, w związku z czym kontrola wyrywkowa nie była konieczna. W związku z tym wszystkich trzech producentów eksportujących wezwano do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z Wietnamu

(26) Aby ustalić, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących z Wietnamu o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Socjalistycznej Republiki Wietnamu w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.

(27) Czterech producentów eksportujących w Wietnamie przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie do próby.

(28) Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę złożoną z dwóch producentów eksportujących: Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd („Hailiang Vietnam"), spółki zależnej chińskiej grupy Hailiang, oraz Jintian Copper Industrial (Vietnam) Company Limited („Jintian Vietnam"), spółki zależnej chińskiej grupy Jintian. Doboru tego dokonano, przyjmując za kryterium największą reprezentatywną wielkość wywozu do Unii, którą można objąć dochodzeniem w dostępnym czasie. W świetle informacji dostępnych na tym etapie próba stanowiła ponad 90 % łącznego wywozu wszystkich współpracujących producentów eksportujących z Wietnamu.

(29) Jeden z wietnamskich producentów eksportujących nieobjętych próbą, Toan Phat Copper Tube Joint Stock Company, przedstawił uwagi dotyczące doboru próby, argumentując, że włączenie dwóch przedsiębiorstw będących własnością Chin, tj. Hailiang Vietnam i Jintian Vietnam, których produkcja w Wietnamie była zlokalizowana w strefach przetwórstwa eksportowego, doprowadzi do ustaleń, które nie odzwierciedlają sytuacji Toan Phat. Przedsiębiorstwo argumentowało również, że chociaż Komisja dobrała do próby tylko dwa przedsiębiorstwa z Wietnamu ze względu na ograniczenia dotyczące tego, co można „właściwie zbadać w dostępnym czasie", to jednak w próbie znalazły się trzy przedsiębiorstwa z Uzbekistanu, a niski poziom współpracy ze strony Chin powinien był uwolnić zasoby umożliwiające włączenie Toan Phat do próby.

(30) Komisja uznała, iż zważywszy na to, że dwa wybrane do próby wietnamskie przedsiębiorstwa były zdecydowanie największymi eksporterami produktu objętego postępowaniem do Unii, ich struktura własnościowa i organizacja produkcji była reprezentatywna dla całego rynku; zauważyła również, że o zakresie, w jakim uzasadnione było rozszerzenie próby, nie decydowała wyłącznie liczba objętych próbą przedsiębiorstw z innych państw.

1.6. **Indywidualny margines**

(31) Jeden producent eksportujący z ChRL, Jintian China, złożył wniosek o indywidualne badanie na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego i udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ponieważ tylko jedno przedsiębiorstwo udzieliło właściwych i terminowych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, które można było zweryfikować zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja postanowiła indywidualnie obliczyć margines dumpingu dla Jintian China.

1.7. **Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne**

(32) Komisja przesłała rządowi ChRL kwestionariusz dotyczący istnienia znaczących zakłóceń w ChRL w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego.

(33) Ponadto skarżący przedstawił w skardze wystarczające dowody świadczące o zakłóceniach handlu surowcami na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w Chinach i Wietnamie w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2 lub ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Chin i Wietnamu. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi ChRL i rządowi Wietnamu dodatkowe kwestionariusze dotyczące tej sprawy.

(34) Komisja przesłała kwestionariusze producentom unijnym objętym próbą, objętym próbą producentom eksportującym w państwach, których dotyczy postępowanie, skarżącym („makrokwestionariusz"), znanym importerom i użytkownikom. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ([6]) w dniu wszczęcia postępowania.

(35) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia istnienia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

producenci unijni i skarżący:

— ELVALHALCOR S.A., Oinofyta, Beocja, Grecja;

— FEINROHREN SPA, Passirano, Włochy;

— Wieland-Werke AG, Ulm, Niemcy;

— EU Copper Tubes Defence Committee (Komitet Ochrony Rur Miedzianych produkowanych w UE, „EUCTDC"), Bruksela, Belgia;

producenci eksportujący w Chinach:

— Ningbo Jintian Copper Tube Co. Ltd., („Jintian China"), Ningbo, Chiny, oraz jego przedsiębiorstwo powiązane Hongkong Maytime International Industry Limited, Hongkong;

producenci eksportujący w Meksyku:

— GD Affiliates de RL de CV („GDA") i GD Copper S de RL de CV („GDC"), Toluca, Meksyk i powiązane z nimi przedsiębiorstwa (łącznie „grupa GD");

— Hong Kong GD Trading Company Limited („HKGD"), Szanghaj, Chiny i GD Copper (USA), Inc. („GDUS"), Pine Hill, Alabama, Stany Zjednoczone;

producenci eksportujący w Uzbekistanie:

— ICG Infinity Copper Group LLC, Taszkent, Uzbekistan i powiązany z nim producent Metal Processing Technology LLC, Taszkent, Uzbekistan;

— Angren Pipe Plant LLC, Markaziy Kurgon, Uzbekistan;

— JV Sharq Tubes LLC, miasto Chirchik, Uzbekistan;

producent eksportujący w kraju reprezentatywnym:

— Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową Wieland Copper Products, LLC, Pine Hall, Stany Zjednoczone;

producenci eksportujący w Wietnamie:

— Hailiang Copper Manufacturing Co., Ltd, Tan Phuoc, Wietnam;

— Jintian Copper Industrial Company Limited, Tan Phuoc, Wietnam;

— ponadto Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową przedsiębiorstw powiązanych z następującymi producentami eksportującymi: Hailiang Copper Manufacturing Co., Ltd (Hong Kong Hailiang Metal Trading Limited (Hongkong)) oraz Jintian Copper Industrial Company Limited (Hongkong Maytime International Industry Limited (Hongkong) i Jintian International Industry Pte. Ltd (Singapur)).

1.8. **Okres objęty dochodzeniem i okres badany**

(36) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2025 r. do 31 grudnia 2025 r. („okres objęty dochodzeniem"). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od 1 stycznia 2022 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany").

([6]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2847.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

(37) Niniejsze dochodzenie dotyczy rur i przewodów rurowych, z miedzi rafinowanej, w uporządkowanych zwojach, gładkich lub z wewnętrznymi rowkami, niepoddanych dalszej obróbce („rury miedziane").

(38) Do produkcji rur miedzianych producenci mogą wykorzystywać katody z rudy miedzi, złom miedzi lub ich mieszaniny. Produkcja zazwyczaj składa się z trzech etapów: topienie surowca, odlewanie stopionej miedzi i obróbka wykończeniowa, która obejmuje proces ciągnienia w celu uzyskania pożądanej średnicy i grubości ścianek oraz wyżarzanie w celu dostosowania właściwości produktu do wymagań klienta ([7]). Produkt jest następnie zwijany w uporządkowane zwoje.

(39) Rury miedziane znajdują szerokie zastosowanie dzięki właściwościom fizykochemicznym miedzi oraz jej właściwościom bakteriostatycznym, a także odporności na ogień i korozję. Wykorzystuje się je w sektorze ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i chłodnictwa („HVACR"), a także w zastosowaniach sanitarnych, medycznych i przemysłowych. Rury miedziane stanowią również kluczowy element niektórych sieci energii odnawialnej ([8]).

2.2. Produkt objęty postępowaniem

(40) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Chin, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu, obecnie objęty kodem CN ex 7411 10 90 (kod TARIC 7411 10 90 10) („produkt objęty postępowaniem").

2.3. Produkt podobny

(41) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:

— produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;

— produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym państw, których dotyczy postępowanie; oraz

— produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.

(42) Na obecnym etapie Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.4. Argumenty dotyczące zakresu produktu

(43) Przedsiębiorstwa Jintian Vietnam i Jintian China zwróciły się do Komisji o potwierdzenie, że rury miedziane proste, rury miedziane w płaskich zwojach, rury miedziane izolowane lub powlekane oraz kapilary miedziane nie wchodzą w zakres dochodzenia. Przedsiębiorstwo Hailiang Vietnam również wskazało, że zakres produktu nie obejmuje kapilar miedzianych.

(44) Komisja potwierdziła, że rury miedziane proste, rury miedziane w płaskich zwojach oraz rury miedziane izolowane lub powlekane nie odpowiadają opisowi produktu objętego dochodzeniem i w związku z tym nie są objęte zakresem dochodzenia.

(45) W odniesieniu do kapilar miedzianych, czyli rur miedzianych o bardzo małej średnicy służących do precyzyjnej regulacji przepływu, przedsiębiorstwa Jintian Vietnam i Jintian China wyjaśniły, że podstawową cechą kapilar jest bardzo mała średnica zewnętrzna, zwykle wynosząca od 1 do 3,6 mm, i są one produkowane w wyniku wielokrotnego, precyzyjnego ciągnienia w uporządkowanych zwojach, co stanowi kolejny etap obróbki rur miedzianych, a zgodnie z definicją produktu objętego dochodzeniem oznacza to, że kapilary miedziane nie wchodzą w zakres tego dochodzenia.

([7]) Skarga, pkt 20–31.
([8]) Skarga, pkt 32–40.

(46) Przedsiębiorstwo Hailiang Vietnam argumentowało, że kapilary są produktami rynku niższego szczebla, wytwarzanymi w toku dalszej obróbki z rur w uporządkowanych zwojach, których dotyczy dochodzenie. Wyjaśniło również, że rury miedziane i kapilary to z technicznego i handlowego punktu widzenia dwa różne produkty: różnią się pod względem funkcji, procesów produkcyjnych, obowiązujących norm przemysłowych, wyglądu zewnętrznego, zastosowań końcowych oraz poziomów cen.

(47) Skarżący argumentowali, że w skardze kapilary wyłączono z zakresu produktu objętego dochodzeniem, ponieważ zazwyczaj nie są one dostarczane w uporządkowanych zwojach, lecz w postaci małych zwojów lub jako rurki cięte w zależności od ich funkcji. Jeżeli jednak rury miedziane o małej średnicy są sprzedawane w uporządkowanych zwojach, według skarżących pozostają one produktem objętym dochodzeniem niezależnie od nazwy handlowej nadanej im przez producenta.

(48) Komisja wyjaśniła, że kapilary miedziane wchodzą w zakres dochodzenia, o ile są sprzedawane w uporządkowanych zwojach. Chociaż domniemaną cechą wyróżniającą kapilary miedziane jest ich mała średnica zewnętrzna, Komisja zauważyła, że ani w opisie produktu, ani w numerze kontrolnym produktu (PCN) nie wskazano żadnych ograniczeń dotyczących średnicy rur. Ponadto ustalenie, czy dany produkt jest zgodny z opisem produktu, musi opierać się na dostrzegalnych właściwościach fizycznych i technicznych. Na przykład nałożenie powłoki wymaga dalszej obróbki i jest wyraźnie widoczne na produktach końcowych, które nie odpowiadają już opisowi produktu, a zatem uznaje się, że rury powlekane nie wchodzą w zakres dochodzenia. Natomiast fakt, że producent decyduje się na zastosowanie uporządkowanych zwojów na pośrednim etapie produkcji, nie może stanowić podstawy do wyłączenia produktu z zakresu dochodzenia, jeżeli takie zastosowanie i dalsza obróbka nie zmieniają dostrzegalnych właściwości fizycznych i technicznych produktów końcowych na tyle, że te nie wchodzą w zakres definicji produktu. W rzeczywistości jedyną dostrzegalną różnicą między kapilarami sprzedawanymi w uporządkowanych zwojach a innymi rurami sprzedawanymi w uporządkowanych zwojach jest mniejsza średnica rur, które nadal odpowiadają opisowi produktu. Z tych powodów Komisja odrzuciła omawiane argumenty na tym etapie dochodzenia. Komisja zauważyła również, że w okresie objętym dochodzeniem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, rur miedzianych, które można uznać za kapilary, nie istniał lub był znikomy, a zatem ich wyłączenie z zakresu produktu nie miałoby żadnego istotnego wpływu na wnioski z dochodzenia.

(49) Przedsiębiorstwo Entalpia Europe Sp. z o.o., użytkownik rur miedzianych i producent izolowanych rur miedzianych, zwróciło się z wnioskiem o rozszerzenie zakresu produktu objętego dochodzeniem tak, aby obejmował on przywóz izolowanych rur miedzianych będących produktem końcowym. Tytułem żądania ewentualnego przedsiębiorstwo wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie z ceł antydumpingowych na rury miedziane, biorąc pod uwagę, że jego działalność nie stanowi konkurencji dla przemysłu Unii. Przedsiębiorstwo argumentowało, że producenci eksportujący w państwach, których dotyczy postępowanie, mogliby obejść cła antydumpingowe, wywożąc izolowane rury miedziane będące produktem końcowym w miejsce produktu objętego dochodzeniem, co doprowadziłoby do nasilenia konkurencji wobec produktu tego przedsiębiorstwa i zagroziłoby jego niedawnym inwestycjom.

(50) Komisja zauważyła jednak, że izolowane rury miedziane nie są objęte definicją produktu określoną w motywie 37 ani skargą w tej sprawie i w związku z tym przemysł Unii nie przedstawił żadnych dowodów istnienia dumpingu i wynikającej z niego szkody, uzasadniających przeprowadzenie dochodzenia w sprawie izolowanych rur miedzianych. W związku z tym argument ten odrzucono.

(51) Komisja zauważyła, że skutki środków są monitorowane po ich wprowadzeniu oraz że Komisja może wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, jeżeli spełnione są odpowiednie warunki. W związku z tym argument ten odrzucono.

3. **DUMPING**

3.1. **Chiny**

3.1.1. *Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego*

(52) W świetle wystarczających dowodów dostępnych na początku dochodzenia, które wykazują istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ChRL, Komisja uznała za właściwe wszczęcie dochodzenia w odniesieniu do producentów eksportujących z tego kraju, uwzględniając art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

(53) W związku z tym, w celu zgromadzenia danych niezbędnych do ewentualnego zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w ChRL do dostarczenia informacji dotyczących czynników produkcji wykorzystywanych do produkcji rur miedzianych. Stosowne informacje przedstawiło czterech producentów eksportujących z dwóch grup przedsiębiorstw.

(54) Komisja wysłała kwestionariusz rządowi Chińskiej Republiki Ludowej („rząd ChRL"). Ponadto w pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia swoich opinii, przedłożenia informacji i dostarczenia dowodów potwierdzających w odniesieniu do zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego w terminie 37 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W powyższym terminie nie otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od rządu ChRL i nie wpłynęły stanowiska dotyczące zastosowania art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego. Następnie Komisja poinformowała rząd ChRL, że do ustalenia istnienia w ChRL znaczących zakłóceń wykorzysta dostępne fakty w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(55) W pkt 5.3.2 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dla Komisji informacji potencjalnym odpowiednim reprezentatywnym krajem na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego do celów określenia wartości normalnej na podstawie nieznieksztalconych cen lub wartości odniesienia jest Tajlandia. Komisja stwierdziła ponadto, że rozważy możliwość wykorzystania innych odpowiednich reprezentatywnych krajów zgodnie z kryteriami określonymi w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wskazała również, że w świetle dostępnych dowodów może zaistnieć potrzeba wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju na podstawie art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego w celu określenia wartości normalnej na podstawie nieznieksztalconych cen lub wartości odniesienia.

3.1.2. *Wartość normalna*

(56) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego „[p]odstawą obliczenia wartości normalnej są zwykle ceny uiszczone lub należne w zwykłym obrocie handlowym przez niezależnych nabywców w kraju wywozu".

(57) Zgodnie jednak z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „w przypadku stwierdzenia […], że ze względu na istnienie w kraju wywozu znaczących zakłóceń w rozumieniu lit. b) nie jest właściwe stosowanie cen i kosztów krajowych w tym kraju, wartość normalną konstruuje się wyłącznie na podstawie kosztów produkcji i sprzedaży odzwierciedlających nieznieksztalcone ceny lub wartości odniesienia" oraz „[wartość normalna] obejmuje nieznieksztalconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych [dalej »koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne«] oraz zyski".

(58) Jak wyjaśniono poniżej, w obecnym dochodzeniu Komisja stwierdziła, że w oparciu o dostępne dowody oraz ze względu na brak współpracy ze strony rządu ChRL i producentów eksportujących zastosowanie art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego było właściwe.

3.1.2.1. Istnienie znaczących zakłóceń

(59) Art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „znaczące zakłócenia to te zakłócenia, które występują wówczas, gdy podane ceny lub koszty, w tym koszty surowców i energii, nie wynikają z działania sił rynkowych, ponieważ wywiera na nie wpływ istotna interwencja rządowa. Przy ocenie istnienia znaczących zakłóceń uwzględnia się m.in. potencjalny wpływ jednego z następujących elementów lub kilku z nich:

— *rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz.*

— *obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty,*

— *polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych,*

— *brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego,*

— *zniekształcone koszty wynagrodzeń;*

— *dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa".*

(60) W związku z tym, że wykaz w art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego nie ma charakteru kumulatywnego, nie wszystkie wymienione w nim elementy muszą wystąpić, aby można było ustalić istnienie znaczących zakłóceń. Ponadto te same okoliczności faktyczne mogą posłużyć do wykazania istnienia jednego elementu z wykazu lub większej ich liczby.

(61) Wszelkie wnioski dotyczące znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego muszą jednak zostać wyciągnięte na podstawie wszystkich dostępnych dowodów. Ogólna ocena istnienia zakłóceń może również obejmować ogólny kontekst i sytuację w kraju wywozu, w szczególności w sytuacji, w której system gospodarczy i administracyjny kraju wywozu jest fundamentalnie skonstruowany w sposób, który daje rządowi znaczące uprawnienia do ingerencji w gospodarkę, w konsekwencji czego ceny i koszty nie są wynikiem swobodnego rozwoju mechanizmów rynkowych.

(62) Art. 2 ust. 6a lit. c) rozporządzenia podstawowego stanowi, że „jeśli Komisja ma uzasadnione przesłanki świadczące o możliwości istnienia znaczących zakłóceń, o których mowa w lit. b), w jakimś kraju lub w jakimś sektorze w tym kraju, oraz jeśli jest to stosowne dla skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia, Komisja przygotowuje, udostępnia publicznie i regularnie aktualizuje sprawozdanie opisujące okoliczności rynkowe, o których mowa w lit. b), panujące w tym kraju lub sektorze".

(63) Zgodnie z tym przepisem Komisja wydała sprawozdanie krajowe dotyczące Chin („sprawozdanie") ([9]), w którym wykazano istnienie istotnej interwencji rządowej na wielu poziomach gospodarki, w tym konkretne zakłócenia w wielu kluczowych czynnikach produkcji (takich jak grunty, energia, kapitał, surowce i siła robocza), a także w wybranych sektorach (takich jak przemysł chemiczny, ...). W momencie wszczęcia przeglądu zainteresowane strony zostały wezwane do odrzucenia dowodów zawartych w aktach dochodzenia, przedstawienia uwag w ich sprawie lub ich uzupełnienia. Sprawozdanie dotyczące Chin umieszczono w aktach dochodzenia na etapie wszczęcia postępowania. Skarga zawierała również pewne istotne dowody uzupełniające sprawozdanie.

(64) Skarżący wskazał, że ChRL jest socjalistyczną gospodarką rynkową rozwijaną pod przywództwem Komunistycznej Partii Chin („KPCh"), co pozwala rządowi w istotnym zakresie ingerować w krajową gospodarkę. Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym i osobistym). Rząd ChRL stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh. Stosowane przez rząd ChRL narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy oraz poziom otoczenia regulacyjnego.

(65) W skardze przypomniano o następujących elementach skutkujących znaczącymi zakłóceniami.

(66) Po pierwsze, chiński sektor rur miedzianych podlega interwencji rządowej na rynkach wyższego i niższego szczebla, co prowadzi do znaczących zakłóceń w zakresie kosztów surowców wykorzystywanych w procesie produkcji. Skarżący powołał się na sprawozdanie, wskazując, że Chiny są największym producentem miedzi na świecie, a produkcja w tym kraju stanowi 38 % produkcji światowej. Dominacja ta wynika z szybkiego uprzemysłowienia kraju i interwencji państwa. Rząd ChRL przyjął niedawno Plan dotyczący miedzi (2025–2027), którego celem jest „promowanie wysokiej jakości rozwoju przemysłu miedziowego [oraz] skuteczniejsze wspieranie kluczowych łańcuchów przemysłowych w sektorze wytwórczym", co odzwierciedla fakt, że dla Chin „miedź jest ważnym surowcem podstawowym i zasobem strategicznym ściśle związanym z rozwojem gospodarczym kraju". Co więcej, przyjęty w 2021 roku 14. plan pięcioletni zawiera kluczowe plany sektorowe ukierunkowane na poszczególne sektory surowców, w tym metali nieżelaznych, takich jak miedź. W 14. planie pięcioletnim uwzględniono również szereg planów pięcioletnich na szczeblu prowincji, w których zapisano konkretne środki z zakresu polityki planowania w odniesieniu do poszczególnych prowincji i sektorów. Skarżący twierdzi, że polityka ta, która ma na celu zwiększenie podaży miedzi w Chinach, spowoduje spadek cen miedzi w tym kraju i pośrednio przyniesie korzyści producentom rur miedzianych w wyniku sztucznego obniżenia ich kosztów produkcji. Ponadto skarżący wskazał, że zakłócenia krajowego rynku materiałów do produkcji miedzi i wyrobów końcowych rynku niższego szczebla są skutkiem polityki eksportowej, takiej jak należności celne wywozowe i kontyngenty wywozowe. Co więcej, znaczny wpływ na ceny i dostępność niektórych towarów, w tym miedzi, mają działania związane z gromadzeniem zapasów. Skarżący argumentował, że na branżę rur miedzianych mają wpływ znaczące zakłócenia w sektorach niższego szczebla, takich jak sektor energii odnawialnej i towarów związanych z ochroną środowiska.

([9]) Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu, 10 kwietnia 2024 r., SWD(2024) 91 final.

(67) Po drugie, chiński rynek rur miedzianych jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz. Przedsiębiorstwa państwowe stanowią kluczowy element chińskiej gospodarki. Rząd ChRL i KPCh utrzymują struktury, które zapewniają wywieranie stałego wpływu na przedsiębiorstwa państwowe. Chiński sektor górniczy od dawna pozostaje w dużej mierze pod kontrolą państwa. Pomimo postępującej prywatyzacji sektorów górniczego i metalurgicznego rząd ChRL nadal sprawuje istotną kontrolę nad przedsiębiorstwami działającymi w tych sektorach i w znacznym stopniu ingeruje w ich działalność.

(68) Po trzecie, obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach produkujących rury miedziane umożliwia także organom państwowym ingerowanie w ceny lub koszty. Skarżący powołał się na sprawozdanie, przypominając, że państwo może ingerować w decyzje biznesowe przedsiębiorstw państwowych za pośrednictwem organów państwowych oraz komórek KPCh działających w przedsiębiorstwach, które mają prawo powoływać i odwoływać kluczowych członków kierownictwa tych przedsiębiorstw. Ponadto obecność i ingerencja przedstawicieli państwa na rynkach finansowych, a także w obszarze dostaw surowców i materiałów do produkcji wywołują dalsze zakłócenia działania rynku.

(69) Po czwarte, rząd ChRL realizuje politykę publiczną lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie mechanizmów rynkowych: W 14. planie pięcioletnim na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego wskazano cele rozwojowe, nakreślono wytyczne dotyczące celów produkcyjnych w podziale na segmenty przemysłu, w tym w przemyśle metali nieżelaznych, oraz wprowadzono rządową kontrolę nad mocami produkcyjnymi i decyzjami przedsiębiorstw.

(70) Po piąte, podobnie jak w jakimkolwiek innym sektorze chińskiej gospodarki, w sektorze rur miedzianych występują zakłócenia wynikające z dyskryminującego stosowania lub niedostatecznego egzekwowania chińskich przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek i prawa rzeczowego. Skarżący powołał się na sprawozdanie, argumentując, że chiński system prawa upadłościowego wydaje się niezdolny do osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów. Na przykład liczba upadłości nadal jest uderzająco niska w stosunku do wielkości gospodarki tego kraju. Dodatkowo w systemie praw własności Chin można zaobserwować rażące braki, zwłaszcza jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów. Wszystkie grunty są własnością państwa, a o ich przeznaczeniu decyduje wyłącznie państwo. Przy przydziale gruntów organy państwowe często kierują się określonymi celami politycznymi, w tym potrzebą realizacji założonych planów gospodarczych.

(71) Po szóste, w przemyśle rur miedzianych zniekształcone są również koszty wynagrodzeń. W Chinach nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. Zgodnie z chińskim prawem krajowym w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne. Oprócz tego mobilność chińskiej siły roboczej jest ograniczona przez system rejestracji gospodarstw domowych. Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w Chinach są zniekształcone.

(72) Po siódme, producenci rur miedzianych mają dostęp do finansowania dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa. Chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa, które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Przedsiębiorstwa państwowe o charakterze niefinansowym są powiązane z państwem nie tylko poprzez strukturę własnościową, ale również osobiste relacje i wdrażanie polityki publicznej opracowanej przez rząd. Ponadto skarżący wskazał, że ratingi obligacji i ratingi kredytowe są często zniekształcone. Koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Chociaż w październiku 2015 r. osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania sił rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. Ponadto ogólny wzrost akcji kredytowej w Chinach wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w niezniekształconym otoczeniu rynkowym.

(73) Skarżący powołał się na sprawozdanie i stwierdził, że wyżej wymienione zakłócenia mają charakter systemowy. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. Koszty materiałów do produkcji rur miedzianych są zniekształcone, ponieważ ich ceny są w istotny sposób kształtowane przez ingerencję państwa. Ponadto szczególne znaczenie ma zaangażowanie rządu w sektor energetyczny, ponieważ produkcja rur miedzianych jest procesem wysoce energochłonnym. Co więcej, dostawcy materiałów do produkcji zatrudniają siłę roboczą, która również podlega zakłóceniom.

(74) Podsumowując, skarżący twierdził, że w sektorze rur miedzianych występują znaczące zakłócenia określone w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego.

(75) Komisja zbadała, czy ze względu na istnienie znaczących zakłóceń w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) rozporządzenia podstawowego właściwe było stosowanie cen i kosztów krajowych w Chinach. Komisja uczyniła to na podstawie dowodów dostępnych w aktach sprawy. W dowodach w aktach sprawy zawarte były dowody ujęte w sprawozdaniu, które opierają się na publicznie dostępnych źródłach.

(76) Analiza ta obejmowała badanie istotnych interwencji rządowych w gospodarce Chin ogółem, a także konkretnej sytuacji na rynku w sektorze, do którego należy produkt objęty postępowaniem. Komisja uzupełniła te elementy dowodowe o własne badania dotyczące poszczególnych kryteriów istotnych dla potwierdzenia występowania znaczących zakłóceń w Chinach.

3.1.2.1.1. *Znaczące zakłócenia wpływające na ceny i koszty krajowe w Chinach*

(77) Chiński system gospodarczy bazuje na koncepcji „socjalistycznej gospodarki rynkowej". Koncepcja ta jest zapisana w chińskiej konstytucji i determinuje sposób zarządzania gospodarką Chin. Podstawową zasadą jest „socjalistyczna własność publiczna środków produkcji, a mianowicie własność środków produkcji w rękach całego ludu i zbiorowa własność środków produkcji w rękach osób pracujących" ([10]).

(78) Gospodarka państwowa jest „wiodącą siłą gospodarki narodowej", a państwo posiada mandat „do zapewnienia konsolidacji i wzrostu" ([11]). W istocie SASAC potwierdził, że w porównaniu z 13. planem pięcioletnim całkowite aktywa przedsiębiorstw centralnych w toku 14. planu pięcioletniego wzrosły o 44,6 %, co „skutecznie napędzało zintegrowany rozwój przedsiębiorstw wyższego i niższego szczebla w łańcuchu przemysłowym oraz silnie przyczyniało się do pomyślnej realizacji głównych celów i zadań w zakresie rozwoju gospodarczego i społecznego Chin" ([12]).

(79) W związku z tym ogólna struktura chińskiej gospodarki nie tylko umożliwia znaczące interwencje rządowe w gospodarkę, ale wyraźnie sankcjonuje takie interwencje. Idea nadrzędności własności publicznej nad własnością prywatną przenika cały system prawny i stanowi ogólną zasadę podkreślaną we wszystkich głównych aktach prawnych.

(80) Doskonałym przykładem jest chińskie prawo rzeczowe: odnosi się ono do podstawowego etapu socjalizmu i powierza państwu utrzymanie podstawowego systemu gospodarczego, w ramach którego własność publiczna odgrywa dominującą rolę. Inne formy własności są tolerowane, a prawo zezwala na ich rozwój obok własności państwowej ([13]).

(81) Ponadto zgodnie z prawem chińskim socjalistyczna gospodarka rynkowa jest rozwijana pod przywództwem KPCh. Struktury państwa chińskiego i KPCh są ze sobą powiązane na każdym poziomie (prawnym, instytucjonalnym, osobowym) i tworzą nadrzędną strukturę, w której nie można odróżnić ról KPCh i państwa.

(82) W wyniku zmiany chińskiej konstytucji w marcu 2018 r. jeszcze bardziej podkreślono wiodącą rolę KPCh, potwierdzając ją w tekście art. 1 konstytucji.

(83) Po już istniejącym pierwszym zdaniu przepisu: „[s]ystem socjalistyczny jest podstawowym systemem Chińskiej Republiki Ludowej" dodano nowe drugie zdanie w brzmieniu: „[p]odstawową cechą socjalizmu o chińskiej specyfice jest przywództwo Komunistycznej Partii Chin" ([14]). Świadczy to o niekwestionowanej i coraz większej kontroli KPCh nad chińskim systemem gospodarczym.

([10]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7.
([11]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 7–8.
([12]) Zob. http://finance.people.com.cn/n1/2026/0128/c1004-40654753.html (dostęp 19 czerwca 2026 r.).
([13]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 10, 18.
([14]) Dostępne pod adresem: http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Constitution/node_2825.htm (dostęp 19 czerwca 2024 r.).

(84) To przywództwo rządowe i kontrola rządowa nierozerwalnie wiążą się z ustrojem chińskim, a ich zakres jest znacznie większy niż w innych państwach, w których ogólna kontrola makroekonomiczna sprawowana przez rządy jest ograniczona działaniem mechanizmów rynkowych.

(85) Państwo chińskie stosuje interwencjonizm gospodarczy, dążąc do osiągnięcia celów, które nie odzwierciedlają przeważających warunków ekonomicznych na wolnym rynku, tylko pokrywają się z programem politycznym określonym przez KPCh ([15]). Stosowane przez władze chińskie narzędzia interwencjonizmu gospodarczego obejmują różne obszary, w tym system planowania przemysłowego, system finansowy, a także wszystkie cele polityki zawarte w różnych przepisach.

(86) Po pierwsze, na poziomie ogólnej kontroli administracyjnej kierunek chińskiej gospodarki wyznacza się w ramach złożonego systemu planowania przemysłowego, który ma wpływ na wszystkie rodzaje działalności gospodarczej w państwie. Wszystkie te plany obejmują kompleksowy i złożony model sektorów i przekrojowych strategii obejmujący wszystkie szczeble administracji.

(87) Plany na szczeblu prowincji są szczegółowe, natomiast w planach krajowych wyznacza się szersze cele. W planach określa się również środki służące wspieraniu odpowiednich branż/sektorów, a także ramy czasowe, w jakich cele muszą zostać osiągnięte. Niektóre plany nadal zawierają wyraźne cele w zakresie produkcji.

(88) Zgodnie z planami poszczególne sektory lub projekty przemysłowe są traktowane jako (pozytywne lub negatywne) priorytety zgodnie z priorytetami rządu i przypisuje się im konkretne cele w zakresie rozwoju (modernizacja przemysłu, ekspansja międzynarodowa itp.).

(89) Podmioty gospodarcze, zarówno prywatne, jak i państwowe, muszą skutecznie dostosowywać swoją działalność do realiów narzuconych w ramach systemu planowania. Jest to spowodowane nie tylko wiążącym charakterem planów, ale również faktem, że odpowiednie chińskie organy na wszystkich szczeblach władzy stosują się do systemu planów i wykorzystują odpowiednio przyznane im uprawnienia, skłaniając tym samym podmioty gospodarcze do przestrzegania priorytetów określonych w tych planach ([16]).

(90) Po drugie, na poziomie przydziału środków finansowych system finansowy Chin zdominowany jest przez będące własnością państwa banki komercyjne i banki realizujące politykę rządu. Ustanawiając i wdrażając swoją politykę kredytową, banki te muszą dostosować się do celów polityki przemysłowej rządu, a nie oceniać przede wszystkim korzyści gospodarcze danego projektu ([17]).

(91) To samo dotyczy pozostałych elementów chińskiego systemu finansowego, takich jak rynki akcji, rynki obligacji, rynki niepublicznych instrumentów kapitałowych itp. Ponadto instytucjonalna i operacyjna struktura tych obszarów sektora finansowego nie jest nastawiona na maksymalizację skutecznego funkcjonowania rynków finansowych, lecz na zapewnienie kontroli i umożliwienie interwencji państwa i KPCh ([18]).

(92) Po trzecie, na poziomie otoczenia regulacyjnego interwencje państwa w zakresie gospodarki przyjmują różne formy. Na przykład przepisy dotyczące zamówień publicznych są regularnie wykorzystywane do osiągania celów politycznych innych niż efektywność gospodarcza, co podważa zasady rynkowe w tym obszarze. Mające zastosowanie ustawodawstwo przewiduje w szczególności, że zamówień publicznych udziela się, aby ułatwić realizację celów wyznaczonych w ramach polityki państwa. Charakter tych celów pozostaje jednak niezdefiniowany, co pozostawia organom decyzyjnym szeroki margines swobody ([19]).

(93) Podobnie w obszarze inwestycji rząd ChRL utrzymuje znaczącą kontrolę i wpływ, jeżeli chodzi o miejsce przeznaczenia oraz wielkość inwestycji zarówno państwowych, jak i prywatnych. Monitorowanie inwestycji oraz różne zachęty, ograniczenia i zakazy dotyczące inwestycji są wykorzystywane przez władze jako ważne narzędzie wspierania celów polityki przemysłowej, takich jak utrzymanie kontroli państwa nad kluczowymi sektorami lub wzmocnienie przemysłu krajowego ([20]).

([15]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 29–30.
([16]) Sprawozdanie – rozdział 4, s. 57, 92.
([17]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149–150.
([18]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 153–171.
([19]) Sprawozdanie – rozdział 7, s. 204–205.
([20]) Sprawozdanie – rozdział 8, s. 207–208, 242–243.

(94) Podsumowując, model ekonomiczny Chin opiera się na szeregu podstawowych aksjomatów, które przewidują wielorakie formy interwencji rządowej i zachęcają do ich stosowania. Tak duża skala interwencji rządowych jest sprzeczna z zasadą swobodnego działania mechanizmów rynkowych, co zakłóca proces skutecznej alokacji zasobów zgodnie z zasadami rynkowymi ([21]).

3.1.2.1.2. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego: rynek jest w znacznej mierze obsługiwany przez przedsiębiorstwa będące własnością władz kraju wywozu lub będące pod kontrolą lub politycznym nadzorem tych władz lub też działające zgodnie ze wskazówkami tych władz.*

(95) Przedsiębiorstwa będące własnością państwa, przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo lub przedsiębiorstwa działające pod nadzorem politycznym państwa lub zgodnie z jego wytycznymi stanowią istotną część gospodarki Chin.

(96) Sektor produktu objętego postępowaniem jest obsługiwany głównie przez przedsiębiorstwa prywatne, takie jak Changzhou Enreach Copper Co ([22])., Zhejiang Hailiang Co. Ltd ([23]) lub Ningbo Jintian Copper (Group) Co., Ltd ([24]). Miedź jest kluczowym materiałem do produkcji rur miedzianych, zatem istotne znaczenie mają ustalenia dotyczące udziału państwa w sektorze miedzi: kilka z głównych podmiotów działających w sektorze miedzi jest własnością państwa, na przykład China Copper Corporation ([25]), podmiot kontrolowany przez Chinalco ([26]), przedsiębiorstwo państwowe podlegające Komisji ds. Administracji i Nadzoru nad Aktywami Państwowymi („SASAC") ([27]), lub China Minmetals Corp. ([28]), kolejne przedsiębiorstwo państwowe podlegające SASAC ([29]).

(97) Interwencje KPCh w proces podejmowania decyzji operacyjnych stały się jednak normą nie tylko w przedsiębiorstwach państwowych, lecz także w przedsiębiorstwach prywatnych ([30]), a KPCh rości sobie prawo do zarządzania praktycznie każdym aspektem gospodarki kraju. Wpływ państwa wywierany za pośrednictwem struktur KPCh w przedsiębiorstwach bez wątpienia skutkuje tym, że podmioty gospodarcze znajdują się pod kontrolą i nadzorem politycznym rządu, biorąc pod uwagę stopień, w jakim struktury państwa i partii zostały ze sobą połączone w Chinach.

(98) Ponadto w sektorze produktu objętego postępowaniem obowiązuje szereg polityk rządowych, takich jak 14. plan pięcioletni na rzecz rozwoju przemysłu surowcowego ([31]), nakazujący „zapobieganie ślepemu i chaotycznemu rozwojowi hutnictwa miedzi ([32])" oraz „skupienie się na podsektorach przemysłu lub kluczowych produktach z silną bazą przemysłową, znaczącą przewagą komparatywną i wiodącymi technologiami, [aby] wykorzystać wiodącą rolę kluczowych przedsiębiorstw w łańcuchu przemysłowym [...] i stworzyć szereg klastrów przemysłowych w sektorze [...] metali nieżelaznych ([33])".

(99) Podobnie plan prac na rzecz stabilnego rozwoju przemysłu metali nieżelaznych na lata 2025–2026 ([34]) zakłada, że „[w] latach 2025–2026 wartość dodana przemysłu metali nieżelaznych będzie rosła w średnim tempie około 5 % rocznie, przy utrzymaniu pozytywnych tendencji gospodarczych, [a] produkcja dziesięciu metali nieżelaznych będzie rosła w średnim tempie około 1,5 % rocznie, [a także] przewiduje się osiągnięcie wymiernych postępów w zagospodarowywaniu krajowych zasobów surowcowych, takich jak miedź" ([35]).

([21]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 19–24, rozdział 4, s. 69, s. 99–100, rozdział 5, s. 130–131.
([22]) Zob. https://www.enreach.com.cn/about_14/ (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([23]) Zob. sprawozdanie roczne Zhejiang Hailiang Co. Ltd. za 2025 r., s. 107, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-4/2026-04-29/12269645.PDF (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([24]) Zob. sprawozdanie roczne Ningbo Jintian Copper (Group) Co. Ltd. za 2025 r., s. 72, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2026/2026-4/2026-04-24/12156933.PDF (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([25]) Zob. https://zgty.chinalco.com.cn/ (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([26]) Zob. sprawozdanie roczne Chinalco za 2025 r., s. 253, dostępne pod adresem: https://www.chalco.com.cn/tzzgx/thygg/202603/P020260330341392300660.pdf (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([27]) Zob. http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([28]) Zob. https://www.minmetals.com/ (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([29]) Zob. http://wap.sasac.gov.cn/n2588045/n27271785/n27271792/c14159097/content.html (dostęp dnia 19 czerwca 2026 r.).
([30]) Art. 33 statutu KPCh, art. 19 prawa spółek Chin. Zob. sprawozdanie – rozdział 3, s. 47–50.
([31]) Zob. https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/5665166/files/90c1c79a00b44c67b59c29392476c862.pdf (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([32]) Tamże, sekcja IV.1, s.12.
([33]) Tamże, sekcja IV.2, s.14.
([34]) Zob. https://www.gov.cn/lianbo/bumen/202509/P020250928687723775593.pdf (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([35]) Tamże, sekcja II, s. 2.

(100) Dokładniej rzecz ujmując, plan wdrożeniowy na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu miedziowego (2025–2027) ([36]) stanowi, że „[d]o 2027 r. nastąpi znaczna poprawa odporności i bezpieczeństwa łańcuchów przemysłowych i łańcuchów dostaw. Bezpieczeństwo dostaw miedzi jako surowca będzie stale wzmacniane poprzez dążenie do zwiększenia krajowych zasobów rudy miedzi o 5–10 % [...oraz] innowacje technologiczne będą stale rozwijane, co pozwoli na osiągnięcie prawdziwego przełomu w kluczowych procesach ([37])." W planie wdrożeniowym wyznaczono też cel, jakim jest „powstanie szeregu wysokiej jakości przedsiębiorstw w przemyśle miedziowym oraz dalsza optymalizacja struktury przemysłowej ([38])". Docelowo władze chińskie dążą do tego, aby do 2035 r. chiński „łańcuch przemysłowy miedzi zyskał pozycję światowego lidera […] w oparciu o model rozwoju charakteryzujący się racjonalną strukturą przemysłową, wysokim poziomem innowacji technologicznych, dobrą jakością i wydajnością oraz silną konkurencyjnością na rynkach globalnych" ([39]).

(101) Wśród gałęzi przemysłu objętych wsparciem w „Katalogu wytycznych dotyczących dostosowań strukturalnych w przemyśle" (wydanie z 2024 r.) uwzględniono też nowe technologie wytopu miedzi ([40]). Ten sam katalog ukazuje pełen zakres ingerencji rządu w sektorze miedziowym. „Projekty dotyczące wytopu miedzi o wydajności poniżej 100 000 ton rocznie" wymieniono w tym samym katalogu jako sektory objęte ograniczeniami ([41]).

(102) Kontrolę i nadzór polityczny rządu można również zaobserwować na poziomie odpowiednich stowarzyszeń branżowych ([42]).

(103) Na przykład Chińskie Stowarzyszenie Przemysłu Obróbki Metali Nieżelaznych (China Non Ferrous Metals Fabrication Industry Association, „CNFA") ([43]) w art. 2 swojego statutu określa cel organizacji jako „utrzymanie podstawowej linii politycznej Partii oraz jej rozmaitych strategii; służenie rządowi, przemysłowi, przedsiębiorstwom, [... oraz] pełne wywiązywanie się z roli doradcy i pomocnika rządu" ([44]).

(104) Co więcej, art. 3 tego statutu stanowi, że CNFA „podporządkowuje się ogólnemu kierownictwu Komunistycznej Partii Chin" oraz „tworzy organizację Komunistycznej Partii Chin, rozwija działalność Partii i zapewnia niezbędne warunki dla funkcjonowania organizacji partyjnej". Ponadto CNFA „przyjmuje wytyczne merytoryczne oraz nadzór ze strony Ministerstwa Spraw Cywilnych i organu zarządzającego danym sektorem rynku" ([45]).

(105) Do grona członków CNFA ([46]) należą m.in. przedsiębiorstwa Zhejiang Hailiang Co. Ltd, Ningbo Jintian Copper (Group) Co., Ltd. i Chinalco. Spośród nich jedynie pierwsze dwa podmioty odpowiedziały na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrywkowej.

(106) W konsekwencji prywatni producenci w sektorze produktu objętego postępowaniem nie mogą prowadzić działalności na warunkach rynkowych. W sektorze tym zarówno przedsiębiorstwa publiczne, jak i prywatne są istotnie objęte nadzorem politycznym i otrzymują wytyczne polityczne.

3.1.2.1.3. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret drugie rozporządzenia podstawowego: obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach umożliwia ingerowanie w ceny lub koszty*

(107) Rząd ChRL posiada możliwość ingerowania w ceny i koszty dzięki obecności przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach. W istocie komórki KPCh tworzone zarówno w przedsiębiorstwach państwowych, jak i w przedsiębiorstwach prywatnych umożliwiają państwu ingerowanie w proces podejmowania decyzji biznesowych.

(108) Zgodnie z chińskim prawem spółek w każdej spółce należy ustanowić organizację partyjną KPCh (składającą się z co najmniej trzech członków KPCh, jak określono w statucie KPCh ([47])), a spółka zapewnia warunki konieczne do prowadzenia działalności przez organizację partyjną.

([36]) Zob. https://www.ncsti.gov.cn/zcfg/zcwj/202502/t20250212_195423.html (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([37]) Tamże, sekcja I.
([38]) Tamże, sekcja I.
([39]) Tamże, sekcja I.
([40]) Zob. https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/fzggwl/202312/t20231229_1362999.html s. 22 (dostęp dnia 24 czerwca 2026 r.).
([41]) Tamże, s. 91.
([42]) Sprawozdanie – rozdział 2, s. 24–27.
([43]) Zob. https://www.cnfa.net.cn/ (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([44]) Zob. https://www.cnfa.net.cn/about/1546.aspx (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([45]) Tamże (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([46]) Zob. https://www.cnfa.net.cn/roster.aspx (dostęp dnia 26 czerwca 2026 r.).
([47]) Sprawozdanie – rozdział 3, s. 40.

(109) W przeszłości wymóg ten nie zawsze był spełniany lub nie był egzekwowany w rygorystyczny sposób. Począwszy od co najmniej 2016 r. KPCh zaczęła jednak w coraz większym stopniu rościć sobie prawo do kontrolowania procesu podejmowania decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, traktując to prawo jako jedną z wiodących zasad swojej polityki ([48]), w tym wywierając presję na przedsiębiorstwa prywatne i nakłaniając je do kierowania się „patriotyzmem" i postępowania zgodnie z polityką partii ([49]).

(110) Informacje z 2017 r. już wówczas wskazywały, że komórki partyjne istniały w 70 % około 1,86 mln przedsiębiorstw prywatnych, a organizacje KPCh wywierały coraz większą presję, aby zapewniono im możliwość podejmowania ostatecznych decyzji biznesowych w przedsiębiorstwach, w których je utworzono ([50]). Wspomniane przepisy mają ogólne zastosowanie w całej chińskiej gospodarce, we wszystkich sektorach, w tym do producentów produktu objętego postępowaniem i ich dostawców materiałów.

(111) Ponadto w dniu 15 września 2020 r. opublikowano dokument zatytułowany „Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze" („wytyczne") ([51]), który jeszcze bardziej zwiększył rolę komitetów partyjnych w przedsiębiorstwach prywatnych.

(112) Sekcja II.4 wytycznych stanowi: „[m]usimy zwiększyć ogólną zdolność Partii do przewodzenia pracom Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym i skutecznie zintensyfikować prace w tym obszarze"; natomiast sekcja III.6 stanowi: „[m]usimy jeszcze bardziej zintensyfikować budowanie Partii w przedsiębiorstwach prywatnych i umożliwić komórkom Partii skuteczne odgrywanie roli twierdzy, a członkom Partii odegranie roli awangardowych liderów i pionierów". W wytycznych podkreśla się zatem rolę KPCh w przedsiębiorstwach i innych podmiotach sektora prywatnego oraz dąży się do zwiększenia tej roli ([52]).

(113) Dochodzenie potwierdziło, że także w sektorze miedzi dochodzi do pokrywania się stanowisk kierowniczych z członkostwem w KPCh lub z funkcjami partyjnymi. Na przykład jeden z dyrektorów Zhejiang Hailiang Co. Ltd, pełniący jednocześnie funkcję wiceprezesa Hailiang Group Co., Ltd., większościowego udziałowca tego przedsiębiorstwa, jest członkiem KPCh ([53]).

(114) Ponadto prezes grupy Dongfang Run'an, spółki holdingowej jednego z czołowych producentów rur miedzianych, Changzhou Enreach Copper Co. ([54]), jest członkiem KPCh ([55]) i został wyróżniony jako „wybitny budowniczy socjalizmu o chińskiej specyfice wśród osobistości sektora niepublicznego w prowincji Jiangsu" ([56]).

(115) Prezes China Copper Corporation pełni również funkcję zastępcy dyrektora generalnego i członka Grupy Kierowniczej Partii w spółce holdingowej Chinalco ([57]). Co więcej, dyrektor generalny China Copper Corporation pełni też funkcję sekretarza partii ([58]). Dokładniej rzecz ujmując, Komitet Partii w China Copper Corporation deklaruje, że w ostatnich latach „skupił się na pogłębianiu powiązań między strukturami partyjnymi a działalnością produkcyjną i biznesową" a projekty zatwierdzano dopiero po tym, jak „zostały one poddane ocenie przez organizacje partyjne różnych szczebli" ([59]).

(116) Obecność i interwencja państwa na rynkach finansowych oraz w zakresie zaopatrzenia w surowce i materiały do produkcji na dalszym etapie powoduje dodatkowe zakłócenia na rynku ([60]). W związku z tym obecność przedstawicieli państwa w przedsiębiorstwach prowadzących działalność w sektorze rur miedzianych i innych sektorach (takich jak sektor finansowy i sektor materiałów do produkcji) daje rządowi ChRL możliwość ingerowania w ceny i koszty.

([48]) Zob. na przykład: Blanchette, J., „Xi's Gamble: The Race to Consolidate Power and Stave off Disaster" [Xi podejmuje ryzyko: dążenie do skonsolidowania władzy i zapobieżeniu katastrofie]; Foreign Affairs, t. 100, nr 4, lipiec/sierpień 2021 r., s. 10–19.
([49]) Sprawozdanie – rozdział 3, s. 41.
([50]) Dostępne pod adresem: https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (dostęp w dniu 22 czerwca 2026 r.).
([51]) „Wytyczne Biura Generalnego Komitetu Centralnego KPCh w sprawie intensyfikacji prac Zjednoczonego Frontu w sektorze prywatnym w nowej erze": www.gov.cn/zhengce/2020-09/15/content_5543685.htm (dostęp w dniu 22 czerwca 2026 r.).
([52]) Financial Times (2020), „Chinese Communist Party asserts greater control over private enterprise" [Komunistyczna Partia Chin zapewnia sobie większą kontrolę nad prywatnymi przedsiębiorstwami]: https://www.ft.com/content/582411f6-fc3b-4e4d-9916-c30a29ad010e?syn-25a6b1a6=1 (dostęp w dniu 22 czerwca 2026 r.).
([53]) Zob. sprawozdanie roczne Zhejiang Hailiang Co. Ltd za 2025 r., s. 60, dostępne pod adresem: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESZ_STOCK/2026/2026-4/2026-04-29/12269645.PDF (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([54]) Zob. https://www.cnfa.net.cn/institute/show-2672.aspx (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([55]) Zob. https://js.news.cn/20250609/01a98f2d767044798192f9a068694b0d/c.html (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([56]) Zob. https://finance.sina.com.cn/roll/2025-11-10/doc-infwwvuv1539830.shtml (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([57]) Zob. https://zgty.chinalco.com.cn/gywm/gsld/ (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([58]) Tamże.
([59]) Zob. https://zgty.chinalco.com.cn/xwzx/gsyw/202606/t20260612_171520.html (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([60]) Sprawozdanie – rozdział 14, części 14.1 do 14.3.

3.1.2.1.4. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego: polityka publiczna lub działania publiczne, które faworyzują dostawców krajowych lub w inny sposób wpływają na działanie sił rynkowych*

(117) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym, prowincjonalnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują praktycznie wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla.

(118) Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w Chinach powoduje, że zasoby są przesuwane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ([61]).

(119) Władze chińskie wprowadziły szereg strategii politycznych dotyczących funkcjonowania sektora produktu objętego postępowaniem.

(120) Celem 14. planu pięcioletniego na rzecz rozwoju przemysłu surowcowego ([62]) jest „ścisła kontrola nowych mocy produkcyjnych" i ustanawia się w nim wymóg, aby „[w]ładze lokalne włączały główne założenia i kluczowe projekty planu do swoich lokalnych planów działania". Ponadto rząd ChRL dąży do wzmocnienia koordynacji polityki i „[p]ełnego wykorzystania przewodniej roli planu oraz wzmocnienia koordynacji i współpracy w obszarach polityki fiskalnej, podatkowej, finansowej, inwestycyjnej, przywozowej i wywozowej, energetycznej, ochrony środowiska, zasobów naturalnych, kształtowania cen oraz polityki przemysłowej" ([63]).

(121) Zgodnie z planem wdrożeniowym na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu miedziowego (2025–2027) ([64]) rząd ChRL zamierza „[p]rzyspieszyć osiąganie przełomów w kluczowych technologiach [oraz] zachęcać przedsiębiorstwa produkujące wyroby miedziane do współpracy z instytutami badawczymi i przedsiębiorstwami wykorzystującymi te wyroby w łańcuchach wartości niższego szczebla w celu prowadzenia prac badawczo-rozwojowych i wdrażania w przemyśle technologii wytwarzania wysokowydajnych stopów miedzi, [a także] przyspieszyć rozwój kluczowego sprzętu, takiego jak linie produkcyjne do precyzyjnej produkcji rur miedzianych metodą ciągłego odlewania i walcowania" ([65]). W tym celu organy władzy publicznej mają „wzmocnić koordynację i współpracę w zakresie polityki fiskalnej, podatkowej, finansowej, inwestycyjnej, przywozowej i wywozowej oraz polityki przemysłowej, aby w pełni wykorzystać potencjał tych działań". Ponadto „[p]owinny one (…) ukierunkować instytucje finansowe na zapewnienie precyzyjnego i skutecznego wsparcia na rzecz realizacji i modernizacji dużych projektów w przemyśle miedziowym, które spełniają normy branżowe (...)", a także „[w] zmocnić proces oceny i nadzoru nad odpowiednimi przedsiębiorstwami państwowymi". ([66])

(122) Na szczeblu prowincji, zgodnie z 14. planem pięcioletnim prowincji Jiangxi na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu metali nieżelaznych ([67]), władze zamierzają kształtować strukturę przemysłową sektora w następujący sposób: „budowa systemu przemysłowego charakteryzującego się względną koncentracją gałęzi przemysłu, kompletnymi łańcuchami przemysłowymi, wzajemnie uzupełniającymi się korzyściami i skoordynowanym rozwojem" ([68]).

(123) Na szczeblu metropolitarnym władze Kunming podpisały umowę o współpracy strategicznej z przedsiębiorstwem China Copper Corporation ([69]) w celu zagwarantowania, że „obie strony będą ściśle realizować założenia krajowych planów strategicznych i planów strategicznych prowincji Junnan na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu metali nieżelaznych" ([70]).

([61]) Sprawozdanie – rozdział 4, s. 56–57, 99–100.
([62]) Zob. https://www.gov.cn/zhengce/zhengceku/2021-12/29/5665166/files/90c1c79a00b44c67b59c29392476c862.pdf (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([63]) Tamże. Sekcje IV.1m, s. 12 i VI.2, s. 25.
([64]) Zob. https://www.ncsti.gov.cn/zcfg/zcwj/202502/t20250212_195423.html (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([65]) Tamże. Sekcja VIII.
([66]) Tamże. Sekcja XIII i XIV.
([67]) Zob. 14. plan pięcioletni prowincji Jiangxi na rzecz wysokiej jakości rozwoju przemysłu metali nieżelaznych.
([68]) Tamże. sekcja III.1.
([69]) Zob. https://www.sohu.com/a/970930639_121106902 (dostęp dnia 22 czerwca 2026 r.).
([70]) Tamże.

(124) Za pomocą tych i innych instrumentów rząd ChRL kieruje zatem praktycznie wszystkimi aspektami rozwoju i funkcjonowania tego sektora, a także czynnikami produkcji wyższego szczebla, oraz je kontroluje.

(125) Podsumowując, rząd ChRL dysponuje środkami umożliwiającymi skłanianie podmiotów gospodarczych do przestrzegania celów polityki publicznej dotyczących tego sektora. Środki te zaburzają swobodne funkcjonowanie mechanizmów rynkowych.

3.1.2.1.5. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret czwarte rozporządzenia podstawowego: brak, dyskryminujące stosowanie bądź niedostateczne egzekwowanie przepisów dotyczących upadłości, prawa spółek czy prawa rzeczowego*

(126) Z informacji zawartych w aktach wynika, że chiński system prawa upadłościowego nie zapewnia możliwości odpowiedniego osiągnięcia najistotniejszych postawionych przed nim celów, tj. sprawiedliwego rozliczania wierzytelności i długów oraz ochrony uzasadnionych praw i interesów wierzycieli i dłużników. Wydaje się, że jest to spowodowane faktem, iż – mimo że chińskie prawo upadłościowe opiera się formalnie na zasadach podobnych do tych, które stosuje się w analogicznym prawie obowiązującym w państwach innych niż Chiny – system funkcjonujący w Chinach charakteryzuje się systematycznym niedostatecznie rygorystycznym egzekwowaniem przepisów.

(127) Liczba upadłości nadal jest uderzająco niska w stosunku do wielkości gospodarki tego kraju, zwłaszcza dlatego, że postępowania upadłościowe borykają się z szeregiem niedociągnięć, które skutecznie zniechęcają do składania wniosków o ogłoszenie upadłości. Ponadto organy państwowe nadal odgrywają istotną i aktywną rolę w postępowaniach upadłościowych, niejednokrotnie wywierając bezpośredni wpływ na ich rezultat ([71]).

(128) Dodatkowo w systemie praw własności Chin można zaobserwować rażące braki, zwłaszcza jeżeli chodzi o prawo własności gruntów oraz prawo do użytkowania gruntów ([72]). Wszystkie grunty są własnością państwa (grunty rolne stanowiące własność wspólną i grunty miejskie będące własnością państwa), a ich przydział stanowi wyłączną prerogatywę państwa. W Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe. Przepisy te są jednak nagminnie naruszane i w rezultacie niektórzy nabywcy otrzymują grunty nieodpłatnie lub po cenach znacznie niższych od stawek rynkowych ([73]). Przy przydziale gruntów organy państwowe często kierują się określonymi celami politycznymi, w tym potrzebą realizacji założonych planów gospodarczych ([74]).

(129) Producenci produktu objętego postępowaniem – podobnie jak inne sektory chińskiej gospodarki – podlegają powszechnym przepisom chińskiego prawa upadłościowego, prawa spółek i prawa rzeczowego. Z tego powodu przedsiębiorstwa te podlegają także odgórnym zakłóceniom wynikającym z dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów prawa upadłościowego i prawa rzeczowego. Na podstawie dostępnych dowodów wydaje się, że przesłanki te w pełni odnoszą się również do sektora miedzi. W obecnym dochodzeniu nie ujawniono żadnych informacji, które mogłyby podważyć te ustalenia.

(130) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że w sektorze produktu objętego postępowaniem dochodziło do przypadków dyskryminującego stosowania bądź niedostatecznego egzekwowania przepisów dotyczących upadłości i prawa rzeczowego.

3.1.2.1.6. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret piąte rozporządzenia podstawowego: zniekształcone koszty wynagrodzeń*

(131) W Chinach nie ma warunków dla pełnego rozwoju systemu wynagrodzeń bazującego na zasadach rynkowych, ponieważ pracownicy i pracodawcy nie mogą swobodnie korzystać z praw do tworzenia związków zawodowych. Chiny nie ratyfikowały szeregu kluczowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy w tej dziedzinie, w szczególności konwencji dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych ([75]).

(132) Zgodnie z chińskim prawem krajowym w Chinach funkcjonuje tylko jeden związek zawodowy. Organizacja ta nie jest jednak niezależna od organów państwowych, a jej zaangażowanie w prowadzenie rokowań zbiorowych i ochronę praw pracowników jest minimalne ([76]). Ponadto system rejestracji gospodarstw domowych, który ogranicza możliwość korzystania z pełnego spektrum usług w zakresie zabezpieczenia społecznego oraz innych świadczeń do mieszkańców danego obszaru administracyjnego, zmniejsza mobilność chińskiej siły roboczej.

([71]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 171–179.
([72]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 260–261.
([73]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 257–260.
([74]) Sprawozdanie – rozdział 9, s. 252–254.
([75]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 360–361, 364–370.
([76]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 366.

(133) W rezultacie pracownicy niezarejestrowani jako mieszkańcy danego obszaru znajdują się zazwyczaj w mniej korzystnej sytuacji pod względem pewności zatrudnienia i otrzymują niższe wynagrodzenie niż osoby zameldowane jako mieszkańcy tego obszaru ([77]). Z ustaleń tych wynika, że koszty wynagrodzeń w Chinach są zniekształcone.

(134) Nie przedstawiono żadnych dowodów na to, że sektor rur miedzianych nie podlegałyby opisanemu chińskiemu systemowi prawa pracy. W sektorze występują zatem zniekształcenia kosztów wynagrodzeń zarówno bezpośrednio (przy wytwarzaniu produktu objętego postępowaniem lub głównych surowców do jego produkcji), jak i pośrednio (przy dostępie do materiałów do produkcji od przedsiębiorstw podlegających temu samemu systemowi pracy w Chinach).

3.1.2.1.7. *Znaczące zakłócenia zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego: dostęp do finansowania uzyskuje się dzięki instytucjom, które wdrażają cele polityki publicznej lub w inny sposób nie działają niezależnie od państwa*

(135) Dostęp do kapitału dla przedsiębiorców w Chinach podlega różnym zakłóceniom.

(136) Po pierwsze, chiński system finansowy charakteryzuje się silną pozycją banków będących własnością państwa ([78]), które przy przyznawaniu dostępu do finansowania biorą pod uwagę inne kryteria niż rentowność projektu. Podobnie jak w przypadku niefinansowych przedsiębiorstw państwowych banki pozostają powiązane z państwem nie tylko poprzez własność, ale również poprzez osobiste relacje (kadrę zarządzającą najwyższego szczebla dużych instytucji finansowych będących własnością państwa ostatecznie wyznacza KPCh) ([79]), a także regularnie wdrażają politykę publiczną opracowaną przez rząd ChRL.

(137) W ten sposób banki wypełniają wyraźny obowiązek prawny prowadzenia swojej działalności stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z programem polityki przemysłowej państwa ([80]). Chociaż uznaje się, że różne przepisy prawne odnoszą się do potrzeby przestrzegania normalnych zachowań bankowych i zasad ostrożnościowych, takich jak konieczność zbadania zdolności kredytowej kredytobiorcy, przytłaczające dowody, w tym ustalenia poczynione w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, sugerują, że przepisy te odgrywają jedynie drugorzędną rolę w stosowaniu poszczególnych instrumentów prawnych.

(138) Skalę wpływu rządu na instytucje finansowe w Chinach ilustrują także niedawne wydarzenia. W marcu 2025 r. rząd ChRL ogłosił emisję obligacji skarbowych o wartości 500 mld RMB w celu zapewnienia znacznego wsparcia finansowego głównym bankom, w tym Bank of China, China Construction Bank, Bank of Communications oraz Postal Savings Bank of China. Interwencja ta miała na celu ustabilizowanie tych instytucji w obliczu spadku rentowności i rekordowo niskich marż odsetkowych netto, a jednocześnie uwidocznienie środków proaktywnych wprowadzanych przez państwo w celu utrzymania stabilności gospodarczej ([81]).

(139) Rząd ChRL wyjaśnił również, że nawet decyzje w zakresie prywatnej bankowości komercyjnej muszą być nadzorowane przez KPCh i pozostawać w zgodzie z polityką krajową. Jednym z trzech nadrzędnych celów państwa w odniesieniu do zarządzania bankowością jest obecnie wzmocnienie przywództwa Partii w sektorze bankowym i sektorze ubezpieczeń, w tym w odniesieniu do kwestii operacyjnych i dotyczących zarządzania ([82]). Ponadto w kryteriach oceny wyników banków komercyjnych należy obecnie uwzględniać zwłaszcza to, jak podmioty „przyczyniają się do osiągania krajowych celów rozwoju i służą gospodarce realnej", a w szczególności, w jaki sposób „obsługują strategiczne i nowo powstające gałęzie przemysłu" ([83]).

([77]) Sprawozdanie – rozdział 13, s. 370–373.
([78]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 137–140.
([79]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 146–149.
([80]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 149.
([81]) Zob. Wsparcie ad hoc zapewniane bankom przez rząd ChRL, oficjalne obwieszczenie Ministerstwa Finansów dostępne pod adresem: https://www.mof.gov.cn/zhengwuxinxi/caizhengxinwen/202503/t20250329_3961036.htm, (dostęp dnia 5 czerwca 2026 r.).
([82]) Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków i Ubezpieczeń (28 sierpnia 2020 r.) – Trzyletni plan działania na rzecz doskonalenia ładu korporacyjnego sektora bankowego i ubezpieczeń (2020–2022), dostępny pod adresem: http://www.scio.gov.cn/xwfb/gwyxwbgsxwfbh/wqfbh_2284/2021n_2711/2021n07y14r/wjxgzc_3574/202208/t20220808_312682.html (dostęp dnia 4 czerwca 2026 r.). W planie zaleca się, aby „dalej postępować zgodnie z przesłaniem ujętym w przemówieniu programowym Sekretarza Generalnego Xi Jinpinga na temat przyspieszenia reformy ładu korporacyjnego sektora finansowego". Ponadto sekcja II planu jest ukierunkowana na promowanie organicznej integracji przywództwa Partii w ramach ładu korporacyjnego: „sprawimy, że włączenie przywództwa Partii do ładu korporacyjnego stanie się bardziej systematyczne, znormalizowane i oparte na procedurach […] Komitet Partii musi omówić główne kwestie operacyjne i kwestie dotyczące zarządzania, zanim zarząd lub kadra kierownicza najwyższego szczebla podejmie decyzję".
([83]) Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków i Ubezpieczeń (15 grudnia 2020 r.) – Obwieszczenie w sprawie metody oceny wyników banków komercyjnych; dostępne pod adresem: https://jrs.mof.gov.cn/zhengcefabu/cwjx/202101/t20210104_3638904.htm (dostęp dnia 4 czerwca 2026 r.).

(140) Ponadto, jeżeli chodzi o przydział środków finansowych, zgodnie z dokumentem „Szereg działań mających na celu dalsze wspieranie rozwoju inwestycji prywatnych” ([84]) rząd ChRL dąży do „zwiększenia środków z budżetu centralnego na wsparcie kwalifikowanych projektów inwestycyjnych sektora prywatnego oraz do aktywnego pełnienia roli przewodniej i wiodącej”. Rząd ChRL zamierza również „efektywnie wykorzystywać nowe instrumenty finansowe polityki [oraz] wspierać szereg kwalifikowanych projektów inwestycyjnych sektora prywatnego w ważnych branżach i kluczowych obszarach” ([85]).

(141) Ponadto ratingi obligacji i ratingi kredytowe są często zniekształcone z różnych powodów, w tym w związku z faktem, że ocena ryzyka zależy od strategicznego znaczenia danego przedsiębiorstwa dla rządu ChRL oraz od siły ewentualnych domniemanych gwarancji rządowych ([86]). Sytuację tę pogarszają dodatkowe obowiązujące przepisy, które kierują środki finansowe do sektorów uznanych przez rząd za promowane lub z innych względów ważne ([87]). Prowadzi to do preferencyjnego udzielania kredytów przedsiębiorstwom państwowym, dużym dobrze powiązanym przedsiębiorstwom prywatnym oraz przedsiębiorstwom w kluczowych sektorach przemysłu, co oznacza, że dostępność i koszt kapitału nie są równe dla wszystkich podmiotów na rynku.

(142) Po drugie, koszty finansowania zewnętrznego były sztucznie utrzymywane na niskim poziomie w celu stymulowania wzrostu inwestycji. Doprowadziło to do nadmiernego wykorzystania inwestycji kapitałowych o coraz niższych zwrotach z inwestycji. Świadczy o tym wzrost stosunku zadłużenia do aktywów przedsiębiorstw w sektorze państwowym pomimo gwałtownego spadku rentowności, co sugeruje, że mechanizmy funkcjonujące w systemie bankowym nie odpowiadają normalnym działaniom handlowym.

(143) Po trzecie, chociaż w październiku 2015 r. w teorii osiągnięto liberalizację nominalnych stóp procentowych, sygnały cenowe nadal nie są wynikiem działania sił rynkowych, ale wpływają na nie zakłócenia powodowane przez działanie rządu. Na koniec 2018 r. kredyty udzielane na poziomie stopy referencyjnej lub poniżej tego poziomu nadal stanowiły co najmniej jedną trzecią wszystkich kredytów ([88]). Media państwowe w Chinach podały ostatnio, że KPCh wezwała do „obniżenia rynkowej stopy procentowej kredytów” ([89]). Sztucznie niskie stopy procentowe prowadzą do zaniżania cen, a co za tym idzie do nadmiernego i niekoniecznie efektywnego wykorzystywania kapitału.

(144) Ogólny wzrost akcji kredytowej w Chinach wskazuje na pogarszającą się skuteczność alokacji kapitału bez żadnych oznak ograniczenia akcji kredytowej, jakiego można by oczekiwać w niezniekształconym otoczeniu rynkowym. W rezultacie gwałtownie wzrosła liczba kredytów zagrożonych, przy czym rząd ChRL kilkakrotnie decydował się podjąć działania albo w celu uniknięcia niewykonania zobowiązań, tworząc tym samym tzw. przedsiębiorstwa „zombie”, albo w celu przeniesienia prawa własności do długu (np. w drodze połączeń lub zamiany długu na udziały w kapitale własnym), co niekoniecznie prowadziło do rozwiązania ogólnego problemu zadłużenia lub usunięcia jego pierwotnych przyczyn.

(145) Zasadniczo, pomimo kroków podjętych w celu liberalizacji rynku, w systemie kredytów dla przedsiębiorstw w Chinach występują znaczące zakłócenia wynikające z utrzymującej się dominującej roli państwa na rynkach kapitałowych. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

(146) W toku obecnego dochodzenia nie przedstawiono żadnych dowodów wskazujących, że sektor produktu objętego postępowaniem nie pozostaje pod wpływem interwencji rządowej w system finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. b) tiret szóste rozporządzenia podstawowego. Istotna interwencja rządowa w system finansowy prowadzi zatem do znaczącego wpływu na warunki rynkowe na wszystkich poziomach.

3.1.2.1.8. *Systemowy charakter opisanych zakłóceń*

(147) Komisja zauważyła, że zakłócenia opisane w zaktualizowanym sprawozdaniu są charakterystyczne dla chińskiej gospodarki. Z dostępnych dowodów wynika, że fakty i cechy chińskiego systemu opisane powyżej oraz w części I zaktualizowanego sprawozdania dotyczą całego państwa i wszystkich sektorów gospodarki. To samo odnosi się do opisu czynników produkcji określonych powyżej oraz w części II zaktualizowanego sprawozdania.

([84]) Zob. https://www.gov.cn/zhengce/content/202511/content_7047643.htm (dostęp w dniu 5 czerwca 2026 r.).
([85]) Tamże, sekcja 11.
([86]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 157–158.
([87]) Sprawozdanie – rozdział 6, s. 150-152, 156-160, 165-171.
([88]) OECD (2019 r.), OECD Economic Surveys: China 2019, OECD Publishing, Paryż. s. 29, dostępne pod adresem: https://doi.org/10.1787/eco_surveys-chn-2019-en (dostęp w dniu 22 czerwca 2026 r.).
([89]) Zob. https://www.mof.gov.cn/zhengwuxinxi/caizhengxinwen/202006/t20200618_3534446.htm, (dostęp w dniu 5 czerwca 2026 r.).

(148) Komisja przypomina, że wytwarzanie produktu objętego postępowaniem wymaga określonych materiałów do produkcji. W przypadku gdy producenci produktu objętego postępowaniem kupują te materiały do produkcji, ceny, jakie płacą (i które są rejestrowane jako ich koszty), są wyraźnie narażone na te same wspomniane wcześniej zakłócenia systemowe. Na przykład dostawcy materiałów do produkcji korzystają z nakładu pracy, który podlega zakłóceniom. Mogą oni zaciągać pożyczki, które podlegają zakłóceniom w sektorze finansowym lub w zakresie alokacji kapitału. Oprócz tego podlegają systemowi planowania, który ma zastosowanie na wszystkich szczeblach administracji i we wszystkich sektorach. Zakłócenia te zostały szczegółowo opisane powyżej. Komisja wskazała, że struktura regulacyjna leżąca u podstaw tych zakłóceń ma zastosowanie ogólne, ponieważ producenci rur miedzianych podlegają tym zasadom jak każdy inny podmiot gospodarczy w Chinach. Zakłócenia mają zatem bezpośredni wpływ na strukturę kosztów produktu objętego postępowaniem.

(149) W rezultacie nie tylko ceny sprzedaży krajowej produktu objętego postępowaniem nie są odpowiednie do wykorzystania w rozumieniu art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, ale także wszystkie koszty materiałów do produkcji (w tym surowców, energii, gruntów, finansowania, pracy itp.) są zniekształcone, ponieważ na ich ceny wywiera wpływ istotna interwencja rządowa, jak opisano w częściach I i II zaktualizowanego sprawozdania.

(150) Interwencje rządowe opisane w odniesieniu do alokacji kapitału, gruntów, pracy, energii i surowców występują istotnie w całych Chinach. Oznacza to na przykład, że materiały do produkcji, które produkowano w Chinach, na skutek połączenia szeregu czynników produkcji są narażone na znaczące zakłócenia. To samo dotyczy materiałów do wytwarzania materiałów do produkcji i tak dalej.

(151) W toku obecnego dochodzenia rząd ChRL ani producenci eksportujący nie przedstawili żadnych przeciwnych dowodów ani argumentów.

3.1.2.2. Kraj reprezentatywny

3.1.2.2.1. *Uwagi ogólne*

(152) Wyboru reprezentatywnego kraju dokonano na podstawie następujących kryteriów określonych w art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego:

— poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu ChRL. W tym celu Komisja wykorzystała kraje o dochodzie narodowym brutto na mieszkańca podobnym do ChRL na podstawie bazy danych Banku Światowego ([90]);

— produkcja produktu objętego dochodzeniem w tym kraju;

— istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju.

— w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznano, w stosownych przypadkach, krajowi z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

(153) Dnia 7 lipca 2026 r. Komisja wydała notę do akt dotyczącą źródeł do celów ustalenia wartości normalnej („nota"). W nocie tej Komisja przedstawiła wykaz wszystkich czynników produkcji, takich jak surowce, energia i siła robocza, wykorzystywanych w produkcji produktu objętego postępowaniem. Opisała też fakty i dowody leżące u podstaw odpowiednich kryteriów oraz poinformowano zainteresowane strony o państwach, które mogą zostać uznane jako odpowiednie reprezentatywne kraje w przedmiotowej sprawie, jeżeli zostanie potwierdzone istnienie znaczących zakłóceń zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

Poziom rozwoju gospodarczego podobny do poziomu ChRL

(154) W nocie Komisja wskazała Brazylię, Malezję, Meksyk, Serbię, Republikę Południowej Afryki, Tajlandię i Turcję jako państwa o podobnym poziomie rozwoju gospodarczego do ChRL, ponieważ wszystkie te kraje są sklasyfikowane przez Bank Światowy jako kraje „o wyższym średnim dochodzie" na podstawie dochodu narodowego brutto, a zgodnie z dostępnymi danymi odbywa się w nich produkcja produktu objętego dochodzeniem.

(155) Nie otrzymano żadnych uwag dotyczących krajów określonych w nocie.

([90]) World Bank Open Data – Upper Middle Income, https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income.

Istnienie odpowiednich łatwo dostępnych danych w reprezentatywnym kraju

(156) Komisja wskazała w nocie, że dostępność danych wymaga dalszej weryfikacji, w szczególności w odniesieniu do łatwo dostępnych danych finansowych producentów produktu objętego dochodzeniem.

(157) Komisja przeanalizowała dane statystyczne dotyczące przywozu głównego materiału wsadowego – katod miedzianych, które odpowiadają za ponad 95 % kosztów produkcji, oraz odpadów i złomu miedzi w odniesieniu do siedmiu potencjalnych krajów reprezentatywnych wymienionych w motywie 154. Z danych statystycznych wynika, że we wszystkich tych wymienionych powyżej krajach zarówno katody miedziane, jak i złom miedzi są głównie przywożone z państw innych niż Chiny, Rosja lub państwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 ([91]).

(158) W odniesieniu do Brazylii Komisja zidentyfikowała dwóch producentów z siedzibą w tym kraju: przedsiębiorstwa Termomecanica ([92]) i Paranapanema ([93]). W przypadku przedsiębiorstwa Termomecanica Komisja nie zdołała uzyskać dostępnych danych finansowych za okres objęty dochodzeniem (najnowsze dane pochodziły z 2023 r.), natomiast w przypadku przedsiębiorstwa Paranapanema w najnowszych danych finansowych (2024 r.) wykazano straty. Biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć dowodów świadczących o rentownej produkcji produktu objętego dochodzeniem w Brazylii, Komisja wstępnie stwierdziła, że Brazylia nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem do celów niniejszego dochodzenia.

(159) W przypadku Malezji skarżący i Komisja zidentyfikowali dwóch producentów: przedsiębiorstwa KMCT Corporation i MetTube. Komisja nie była w stanie uzyskać dostępnych danych finansowych dotyczących przedsiębiorstwa KMCT. W przypadku MetTube najnowsze dostępne dane finansowe (2024 r.) wskazywały, że przedsiębiorstwo to osiągnęło wynik na poziomie progu rentowności (zysk <1 %). Biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć dowodów świadczących o rentownej produkcji produktu objętego dochodzeniem w Malezji, Komisja stwierdziła, że Malezja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem do celów niniejszego dochodzenia.

(160) W odniesieniu do Meksyku Komisja zidentyfikowała trzech producentów produktu objętego dochodzeniem: przedsiębiorstwa GDA, Industrias Unidas, S.A. de C.V. („IUSU") oraz Elementia Materiales, S.A.P.I. DE C.V. („Elementia"). Przedsiębiorstwo GDA jest jednak powiązane z innym producentem eksportującym z ChRL, co może podważyć wiarygodność jego danych finansowych i sprawia, że nie można go uwzględnić. Komisja nie zdołała uzyskać żadnych łatwo dostępnych danych finansowych dotyczących przedsiębiorstwa IUSU. Komisja uzyskała łatwo dostępne dane dotyczące przedsiębiorstwa Elementia, jednak – jak wynika z jego sprawozdania finansowego – dział metalowy tego przedsiębiorstwa nie przynosił zysków. Biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć dowodów świadczących o rentownej produkcji produktu objętego dochodzeniem w Meksyku, na którą nie mają wpływu zakłócenia stwierdzone w Chinach, Komisja nie uznała Meksyku za odpowiedni reprezentatywny kraj.

(161) Żaden z dwóch producentów w Republice Południowej Afryki – Maksal Tubes (Pty) Ltd. ([94]) i Copper Tubing Africa (Pty) Ltd. ([95]) – nie dysponował danymi finansowymi, które byłyby łatwo dostępne. Biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć dowodów świadczących o rentownej produkcji produktu objętego dochodzeniem w Republice Południowej Afryki, Komisja stwierdziła, że Republika Południowej Afryki nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem do celów niniejszego dochodzenia.

(162) W odniesieniu do Tajlandii Komisja zidentyfikowała jednego producenta, przedsiębiorstwo Loyal Hailiang Copper (Thailand) Co., Ltd, którego dane za rok 2024 były łatwo dostępne. Dane te nie obejmują jednak okresu objętego dochodzeniem. Ponadto przedsiębiorstwo to jest powiązane z przedsiębiorstwem Zhejiang Hailiang Co., Ltd., producentem eksportującym z ChRL, wobec którego toczy się dochodzenie w ramach tego postępowania, co może podważać wiarygodność jego danych finansowych. Komisja odnotowała również, że przywóz katod miedzianych z Chin stanowił 25 % łącznego przywozu tego materiału wsadowego do Tajlandii. Z tych powodów Tajlandii nie uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj.

([91]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/755 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich (Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 33, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/755/oj). Art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że ceny krajowe w tych krajach nie mogą być wykorzystywane do określania wartości normalnej.

([92]) https://www.termomecanica.com.br/EN/termomecanica.

([93]) https://www.paranapanema.com.br/en/our-products/paranapanema/.

([94]) https://www.maksal.com/.

([95]) https://coppertubing.co.za/.

(163) W przypadku Turcji Komisja zidentyfikowała dwóch producentów: przedsiębiorstwa Sarkuysan ([96]) i Ulusoy Bakır ve Metal Sanayi ve Ticaret A.Ş. ([97]). Dane finansowe tych producentów nie były jednak łatwo dostępne, w związku z czym nie można było uznać tych przedsiębiorstw za odpowiednie do ustalenia kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku. Biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć dowodów świadczących o rentownej produkcji produktu objętego dochodzeniem w Turcji, Komisja stwierdziła, że Turcja nie jest odpowiednim reprezentatywnym krajem do celów niniejszego dochodzenia.

(164) Komisja zidentyfikowała łatwo dostępne sprawozdania finansowe jedynie w przypadku jednego producenta produktu objętego dochodzeniem, przedsiębiorstwa VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO z siedzibą w Serbii ([98]), z którego danych wynika, że w okresie całkowicie pokrywającym się z okresem objętym dochodzeniem producent ten osiągnął rozsądny poziom rentowności.

(165) W świetle powyższych ustaleń Komisja poinformowała zainteresowane strony notą, że zamierza wykorzystać Serbię jako odpowiedni reprezentatywny kraj oraz informacje finansowe przedsiębiorstwa VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO z siedzibą w Serbii, zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, w celu uzyskania nieniekształconych cen lub wartości odniesienia na potrzeby obliczenia wartości normalnej.

(166) Zainteresowane strony zaproszono do przedstawienia uwag na temat odpowiedniości wyboru Serbii jako reprezentatywnego kraju oraz przedsiębiorstwa VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO jako producenta w kraju reprezentatywnym.

(167) W następstwie noty EUCTDC zasadniczo poparł wybór Serbii jako kraju reprezentatywnego. Argumentował jednak, że w danych finansowych wybranego producenta w kraju reprezentatywnym w okresie objętym dochodzeniem nie wykazano rozsądnego zysku, jako że według EUCTDC wynosił on 2 %, zwrócono się zatem do Komisji o przyjęcie historycznego zysku w wysokości 7 % lub skorygowanie go do poziomu 6 %, bądź wykorzystanie danych finansowych serbskiego dystrybutora produktu objętego dochodzeniem.

(168) EUCTDC dowodził, że marża zysku w wysokości 2 % nie jest rozsądna, a zatem nie jest zgodna z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego. Argumentował też, że wskazanie rozsądnego zysku należy interpretować w połączeniu z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego, w którym określono minimalny zysk docelowy spodziewany w normalnych warunkach konkurencji.

(169) Komisja przypomniała, że przy ustalaniu wartości normalnej nie przewidziano ani minimalnego, ani maksymalnego progu wyznaczającego rozsądny zysk. Rozsądny zysk ustala się na podstawie okoliczności danego przypadku oraz na podstawie najlepszych dostępnych danych finansowych. Zysk nie musi być ustalony na minimalnym poziomie 6 % ([99]), który ma zastosowanie do zysku docelowego przemysłu Unii, a nie do zysku w reprezentatywnym kraju. W związku z tym odrzucono wniosek o dostosowanie zysku do poziomu odzwierciedlającego minimalny zysk docelowy stosowany do obliczenia zysku docelowego przemysłu Unii.

(170) W swoich uwagach do noty EUCTDC stwierdził, że spadek rentowności serbskiego przedsiębiorstwa z 7 % w 2022 r. do 2 % w 2025 r. świadczy o presji ze strony azjatyckich dostawców produktu objętego dochodzeniem w tym regionie. Z tego powodu EUCTDC zasugerował uwzględnienie zysku z 2022 r. lub średniego zysku z ostatnich czterech lat. EUCTDC nie przedstawił żadnych dowodów na istnienie takiej presji. Komisja nie znalazła takich dowodów ani nie zaobserwowała wzrostu przywozu produktu objętego dochodzeniem z Chin do Serbii w okresie po 2022 r. W związku z tym odrzucono wniosek o wykorzystanie zysku z roku 2022 – jako roku odległego od okresu objętego dochodzeniem – lub średniego zysku z czterech ostatnich lat.

([96]) https://sarkuysan.com/en/product/product-copper-tube-page.
([97]) https://www.uci.com.tr/products.
([98]) https://vbs.co.rs.
([99]) Na przykład w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2025/4 z dnia 17 grudnia 2024 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącym o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz ditlenku tytanu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej za rozsądny uznano zysk w wysokości 4,24 % (Dz.U. L, 2025/4, 9.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/4/oj, motyw 171).

(171) Biorąc jednak pod uwagę fakt, że zysk osiągnięty w okresie objętym dochodzeniem był rzeczywiście niski, a w szczególności był niższy niż zysk większości współpracujących producentów eksportujących w państwach innych niż ChRL osiągnięty ze sprzedaży produktu objętego dochodzeniem na odpowiednich rynkach krajowych na rzecz niezależnych klientów, Komisja wybrała najbliższy okresowi objętemu dochodzeniem rok, w którym osiągnięto rozsądny zysk. Komisja wzięła pod uwagę dane finansowe za 2024 r., czyli rok poprzedzający okres objęty dochodzeniem, w którym przedsiębiorstwo VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO odnotowało zysk w wysokości 5 %, a koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w wysokości 11 %, które uznano za uzasadnione, ponieważ dokładniej odzwierciedlały one średnie wyniki finansowe producentów w sektorze produktu objętego postępowaniem. Łączny zysk oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne były na podobnym poziomie jak w okresie objętym dochodzeniem, a sam zysk uznano za rozsądny.

(172) Pomimo uwzględnienia roku 2024 przedsiębiorstwo VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO pozostaje jedynym producentem produktu objętego dochodzeniem, w przypadku którego łatwo dostępne są dane finansowe pozwalające wykazać zysk oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w rozsądnej wysokości. Jak wyjaśniono w motywie 162, przedsiębiorstwo LOYAL HAILIANG COPPER (THAILAND) CO LTD z Tajlandii również dysponowało łatwo dostępnymi danymi finansowymi za 2024 r., jednak nie mogły one posłużyć jako odpowiedni wskaźnik zastępczy, ponieważ podmiot ten jest powiązany z innym chińskim producentem eksportującym, a zatem nie uznano go za wiarygodny.

(173) W swoich uwagach do noty przedsiębiorstwo Jintian China, na podstawie danych statystycznych przedstawionych w nocie, argumentowało, że bardziej odpowiednim reprezentatywnym krajem niż Serbia jest Turcja, ponieważ wielkość przywozu katod miedzianych jest tam dwunastokrotnie wyższa niż w Serbii, przy czym – według Jintian China – średnia cena importowa w Turcji jest bardziej „neutralna" niż w Serbii, jako że w przypadku większego przywozu można złagodzić wpływ sporadycznie występujących czynników.

(174) W odpowiedzi na uwagi zgłoszone przez Jintian China EUCTDC zakwestionowało sugestię, że to Turcję należałoby uznać za odpowiedni reprezentatywny kraj. Argumentowało, że chociaż wielkość przywozu katod miedzianych w Turcji była wyższa niż w Serbii, to jednak średnia cena importowa katod miedzianych była niższa niż średnia roczna cena na Londyńskiej Giełdzie Metali („LME") i niższa niż ceny w większości innych potencjalnych krajów reprezentatywnych (z wyjątkiem Malezji i Brazylii). Ponieważ cena na Londyńskiej Giełdzie Metali jest podawana na warunkach *ex-works*, rzeczywista cena importowa powinna być jeszcze wyższa. W związku z tym EUCTDC uznał, że cen importowych katod miedzianych przywożonych do Turcji nie można uznać za reprezentatywne.

(175) Komisja przeanalizowała przywóz głównych materiałów wsadowych ze wszystkich siedmiu potencjalnych krajów reprezentatywnych. Jak już stwierdzono w motywach 159 i 162, Komisja uznała, że Malezja i Tajlandia nie są odpowiednie. Komisja nie znalazła żadnych przesłanek, które uzasadniałyby uznanie przywozu do Serbii za niereprezentatywny. Przedsiębiorstwo Jintian China nie przedstawiło żadnych dowodów ani argumentów, które mogłyby wpłynąć na to stanowisko. W świetle braku łatwo dostępnych danych finansowych samo stwierdzenie, że Turcja, kraj znacznie większy niż Serbia, dokonuje przywozu znacznie większych ilości materiału wsadowego, nie stanowi ani nieznanego wcześniej faktu, ani istotnego kryterium, które nie pozwalałoby uznać przywozu do Serbii za reprezentatywny.

(176) Przedsiębiorstwo Jintian China twierdziło również, że nie należy wykluczać Turcji jako potencjalnego kraju reprezentatywnego ze względu na brak łatwo dostępnych danych finansowych dotyczących producenta produktu objętego dochodzeniem. Jintian China przedstawiło sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa Sarkuysan, jednego ze zidentyfikowanych producentów produktu objętego dochodzeniem w Turcji. W związku z tym, zdaniem Jintian China, to Turcja jest odpowiednim reprezentatywnym krajem.

(177) Sprawozdania finansowe przedstawione przez Jintian China obejmują okres objęty dochodzeniem i są łatwo dostępne. Są to jednak sprawozdania skonsolidowane dotyczące całej grupy przedsiębiorstw. W skład grupy wchodzą różne jednostki zależne, które pełnią odmienne funkcje i wytwarzają szeroką gamę produktów. Co najważniejsze, jednostki zależne, których wyniki finansowe uwzględniono w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym, mają siedziby w różnych krajach, takich jak Bułgaria, Niemcy i Stany Zjednoczone. W związku z tym zysku oraz kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych i administracyjnych nie można przypisać wyłącznie producentowi eksportującemu produktu objętego dochodzeniem w potencjalnym kraju reprezentatywnym.

(178) W związku z tym Komisja uznała, że brak jest podstaw, by uznać Turcję za bardziej odpowiedni kraj reprezentatywny niż Serbia.

Poziom ochrony socjalnej i ochrony środowiska

(179) Po ustaleniu na podstawie wszystkich powyższych elementów, że Serbia jest jedynym dostępnym odpowiednim reprezentatywnym krajem, nie było potrzeby przeprowadzenia oceny poziomu ochrony socjalnej i ochrony środowiska zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze zdanie ostatnie rozporządzenia podstawowego.

3.1.2.2.2. *Wnioski*

(180) Biorąc pod uwagę wyniki powyższej analizy, należy uznać, że Serbia spełniała kryteria przewidziane w art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego pozwalające uznać ją za odpowiedni reprezentatywny kraj.

3.1.2.3. Źródła, na podstawie których ustalono poziom niezniekształconych kosztów

(181) W nocie Komisja podała wykaz czynników produkcji, takich jak materiały, energia i nakłady pracy, wykorzystywanych przez producentów eksportujących do produkcji produktu objętego dochodzeniem i wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag i przedstawienia publicznie dostępnych informacji na temat niezniekształconych wartości każdego z czynników produkcji wymienionych w tej nocie.

(182) Komisja stwierdziła, że na potrzeby skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego skorzysta z bazy danych GTA w celu ustalenia poziomu niezniekształconych kosztów większości czynników produkcji, w szczególności surowców. Ponadto Komisja oświadczyła, że w celu ustalenia rzeczywistych kosztów pracy oraz energii (energii elektrycznej ([100]) i gazu ziemnego ([101])) będzie korzystać z danych Urzędu Statystycznego Republiki Serbii ([102]) oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) ([103]).

(183) W nocie Komisja poinformowała również zainteresowane strony, że ze względu na nieznaczny udział niektórych surowców w całkowitych kosztach produkcji te znikome pozycje zaliczono do „materiałów zużywalnych". Ponadto Komisja poinformowała, że obliczy procentowy udział materiałów zużywalnych w całkowitym koszcie surowców (wynoszący 5 %) i zastosuje ten procentowy udział do ponownie obliczonego kosztu surowców, stosując ustalone niezniekształcone wartości odniesienia w odpowiednim reprezentatywnym kraju.

3.1.2.3.1. *Czynniki produkcji*

(184) Biorąc pod uwagę wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i zebrane podczas wizyt weryfikacyjnych, w celu określenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego zidentyfikowano następujące czynniki produkcji i ich źródła:

Tabela 1

Czynniki produkcji produktu objętego dochodzeniem

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródło	Wartość niezniekształcona (CNY)	Jednostka miary
Surowce				
Katody miedziane	7403 11	GTA	77,19	kg

([100]) https://www.eps.rs/cir/snabdevanje/Pages/cene.aspx.
([101]) https://www.srbijagas.com/?page_id=2562.
([102]) https://www.stat.gov.rs/en-US/oblasti/trziste-rada/zarade.
([103]) https://ilostat.ilo.org/data/?cat_mode=subject.

Czynnik produkcji	Kod towaru	Źródło	Wartość nieznieksztalcona (CNY)	Jednostka miary
Materiały zużywalne				
Siła robocza				
Siła robocza	Nie dotyczy	Urząd Statystyczny Republiki Serbii ([1]) i MOP ([2])	74,96	godziny
Energia				
Energia elektryczna	Nie dotyczy	Serbska Agencja Energetyczna ([3])	0,90	kWh
Gaz ziemny	Nie dotyczy	Serbska Agencja Energetyczna ([4])	0,31	kWh

([1]) https://www.stat.gov.rs/en-US/oblasti/trziste-rada/zarade.
([2]) https://ilostat.ilo.org/data/?cat_mode=subject.
([3]) https://www.aers.rs/media/Files/Izvestaji/Godisnji/Izvestaj%20Agencije%202025.pdf.
([4]) https://www.aers.rs/media/Files/Izvestaji/Godisnji/Izvestaj%20Agencije%202025.pdf.

(185) Komisja wzięła pod uwagę wartość pośrednich kosztów produkcji, aby uwzględnić koszty, które nie zostały uwzględnione we wspomnianych powyżej czynnikach produkcji. Aby ustalić tę kwotę, Komisja wykorzystała dane dotyczące kosztów produkcji dostarczone przez skarżącego nieuwzględnione w powyższych poszczególnych czynnikach produkcji. W odniesieniu do współpracującego producenta eksportującego Komisja wykorzystała dane dostarczone przez skarżącego. Metoda została należycie wyjaśniona w sekcji 3.1.2.3.6.

3.1.2.3.2. *Surowce*

(186) Aby ustalić nieznieksztalconą cenę surowców dostarczanych do zakładu producenta reprezentatywnego kraju, Komisja jako podstawę wykorzystała średnią ważoną cenę importową stosowaną przy przywozie do reprezentatywnego kraju podaną w GTA, do której dodano należności celne przywozowe i koszty transportu. Cenę importową w reprezentatywnym kraju obliczono jako średnią ważoną cen jednostkowych produktów przywożonych ze wszystkich państw trzecich.

(187) W odniesieniu do szeregu czynników produkcji rzeczywiste koszty ponoszone przez współpracującego producenta eksportującego, zgodnie z danymi zawartymi w skardze, stanowiły znikomy udział w całkowitych kosztach surowców w okresie objętym dochodzeniem. Ponieważ wartość zastosowana w odniesieniu do nich nie miała znaczącego wpływu na obliczanie marginesu dumpingu niezależnie od wykorzystanego źródła, Komisja postanowiła uwzględnić te koszty w materiałach zużywalnych, jak wyjaśniono w motywie 183.

(188) Aby ustalić nieznieksztalconą cenę surowców zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego, Komisja zastosowała odpowiednie należności celne przywozowe obowiązujące w reprezentatywnym kraju.

(189) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Jintian China Komisja ujęła koszt transportu poniesiony przez Jintian China z tytułu dostaw surowców jako odsetek rzeczywistego kosztu tych surowców, a następnie zastosowała taki sam odsetek wobec nieznieksztalconego kosztu tych samych surowców, aby uzyskać nieznieksztalcony koszt transportu. Komisja uznała, że w kontekście przedmiotowego dochodzenia istnieją podstawy, aby wykorzystać iloraz kosztów surowców zakupionych przez producenta eksportującego i zgłoszonych kosztów transportu jako przesłankę do oszacowania nieznieksztalconych kosztów transportu surowców w momencie dostarczenia do fabryki przedsiębiorstwa.

(190) Ponadto w celu ustalenia nieznieksztalconego kosztu transportu Komisja oszacowała koszt transportu poniesiony przez niewspółpracującego producenta eksportującego w związku z dostawą surowców, w postaci odsetka nieznieksztalconych kosztów tych surowców.

3.1.2.3.3. *Siła robocza*

(191) Urząd Statystyczny Republiki Serbii publikuje szczegółowe informacje na temat wynagrodzeń w różnych sektorach gospodarki w Serbii. Komisja wykorzystała najnowsze dostępne dane statystyczne za 2025 r. dotyczące średnich kosztów pracy w sektorze produkcji metali podstawowych, które obejmują koszty pracy w sektorze rur miedzianych ([104]). W odniesieniu do średniego czasu pracy w sektorze wytwórczym Komisja wykorzystała dane statystyczne MOP ([105]).

3.1.2.3.4. *Energia elektryczna*

(192) Cenę energii elektrycznej dla przedsiębiorstw (użytkowników przemysłowych) w Serbii publikuje Serbska Agencja Energetyczna ([106]). Komisja wykorzystała dane dotyczące przemysłowych cen energii elektrycznej w odpowiednim zakresie zużycia w 2025 r. opublikowane przez Agencję.

3.1.2.3.5. *Gaz ziemny*

(193) Cenę gazu ziemnego dla użytkowników przemysłowych w Serbii publikuje Serbska Agencja Energetyczna ([107]). Komisja wykorzystała ceny w odpowiednim zakresie zużycia w okresie objętym dochodzeniem

3.1.2.3.6. *Pośrednie koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski*

(194) Zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego „[s]konstruowana wartość normalna obejmuje niezniekształconą i odpowiednią kwotę kosztów administracyjnych, kosztów sprzedaży i kosztów ogólnych oraz zyski". Ponadto należy ustalić wartość pośrednich kosztów produkcji w celu pokrycia kosztów niewliczonych do czynników produkcji, o których mowa powyżej.

(195) Aby ustalić niezniekształconą wartość pośrednich kosztów produkcji oraz biorąc pod uwagę brak współpracy ze strony chińskich producentów eksportujących, Komisja wykorzystała dostępne fakty zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja ustaliła stosunek pośrednich kosztów produkcji do całkowitych kosztów produkcji i pracy na podstawie danych skarżącego. Następnie odsetek ten zastosowano w stosunku do niezniekształconej wartości kosztów produkcji, aby uzyskać niezniekształconą wartość pośrednich kosztów produkcji, w zależności od produkowanego modelu.

(196) W przypadku Jintian China pośrednie koszty produkcji poniesione przez tego producenta eksportującego wyrażono jako udział w faktycznie poniesionych kosztach produkcji. Odsetek ten zastosowano do niezniekształconych kosztów produkcji.

(197) W celu ustalenia niezniekształconego i odpowiedniego poziomu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku Komisja wykorzystała dane finansowe za 2024 r. dla VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO, pozyskane z bazy Orbis.

3.1.2.3.7. *Obliczenia*

(198) Na podstawie powyższego Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu oraz na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(199) Po pierwsze, Komisja ustaliła wartość niezniekształconych kosztów produkcji. Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących Komisja oparła się na informacjach przedstawionych przez skarżącego w skardze oraz na danych dotyczących zużycia poszczególnych czynników (materiałów i siły roboczej) przy wytwarzaniu produktu objętego dochodzeniem, przedstawionych w formularzach dotyczących nakładów przez dwie grupy eksportujące.

(200) W odniesieniu do Jintian China Komisja zastosowała niezniekształcone koszty jednostkowe do rzeczywistego zużycia poszczególnych czynników produkcji współpracującego producenta eksportującego. Wskaźniki zużycia zostały potwierdzone w trakcie weryfikacji. Komisja pomnożyła wskaźniki zużycia przez niezniekształcone koszty jednostkowe odnotowane w reprezentatywnym kraju, jak opisano w sekcji 3.1.2.2.

([104]) https://www.stat.gov.rs/en-US/oblasti/trziste-rada/zarade.
([105]) https://ilostat.ilo.org/data/?cat_mode=subject.
([106]) https://www.aers.rs/media/Files/Izvestaji/Godisnji/Izvestaj%20Agencije%202025.pdf.
([107]) https://www.aers.rs/media/Files/Izvestaji/Godisnji/Izvestaj%20Agencije%202025.pdf.

(201) Po ustaleniu nieznieksztalconych kosztów produkcji Komisja zastosowała kwotę pośrednich kosztów produkcji, kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i zysku, jak odnotowano w motywach 194–197.

(202) Następnie, aby uzyskać nieznieksztalcone koszty produkcji, Komisja dodała uśrednione pośrednie koszty produkcji, jak wyjaśniono w motywie 195, do nieznieksztalconych kosztów produkcji.

(203) Do kosztów produkcji określonych w sposób opisany w poprzednim motywie Komisja zastosowała koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk przedsiębiorstwa VALJAONICA BAKRA SEVOJNO AD SEVOJNO. Koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, które wyrażono jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowano do nieznieksztalconych kosztów produkcji, wyniosły 11 %. Zysk wyrażony jako odsetek kosztów sprzedanych towarów i zastosowany do nieznieksztalconych kosztów produkcji wyniósł 5 %.

(204) Na tej podstawie Komisja skonstruowała wartość normalną dla każdego rodzaju produktu na podstawie ceny *ex-works* zgodnie z art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.1.3. *Cena eksportowa*

3.1.3.1. Jintian China

(205) Współpracujący producent eksportujący, Jintian China, dokonywał wywozu do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Hongkongu, w związku z czym cenę należną lub zapłaconą przez pierwszego niezależnego klienta w Unii dostosowano w sposób wyjaśniony w sekcji 3.1.5.1.

3.1.3.2. Inni producenci eksportujący

(206) Jak wyjaśniono w motywach 11–17, poziom współpracy producentów eksportujących z Chin był niski, w związku z czym cenę eksportową ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową ustalono zatem na podstawie średniej ceny importowej produktu objętego postępowaniem z Chin do Unii, wskazanej w sekcji 4.4 poniżej, skorygowanej do poziomu *ex-works* poprzez odliczenie kosztów frachtu morskiego i frachtu śródlądowego, zgodnie z danymi zawartymi w skardze.

3.1.4. *Porównanie*

(207) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W przedmiotowej sprawie Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową na poziomie *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.1.4.1. Dostosowania wartości normalnej

(208) Jak wyjaśniono w motywie 198, wartość normalną ustalono na poziomie handlu *ex-works* poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, które uznano za rozsądne w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.

3.1.4.1.1. *Jintian China*

(209) Jintian China dokonywało przywozu surowców, a następnie sprzedawało produkt objęty dochodzeniem w ramach procedury celnej uszlachetniania czynnego. Zgodnie z obecną metodyką podatkową ChRL dotyczącą niepodlegającego zwrotowi VAT od sprzedaży eksportowej, VAT niepodlegający zwrotowi określa się poprzez odjęcie wartości zwolnionych z podatku przywożonych materiałów do produkcji od całkowitej wartości wywozu. W związku z tym Komisja zastosowała art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego do tej wartości dodanej w odniesieniu do produktu wywożonego do Unii. Komisja nie stwierdziła żadnych podstaw do uwzględnienia jakichkolwiek innych dostosowań wartości normalnej w odniesieniu do przedsiębiorstwa Jintian China, a samo przedsiębiorstwo nie wnioskowało o takie dostosowania.

3.1.4.1.2. *Inni producenci eksportujący*

(210) W odniesieniu do innych producentów eksportujących Komisja również dokonała dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego pod kątem różnicy w wysokości podatków pośrednich między sprzedażą eksportową z Chin do Unii a wartością normalną z wyłączeniem podatków pośrednich takich jak VAT. Przedsiębiorstwa eksportujące rury miedziane nie były uprawnione do zwrotu podatku VAT naliczonego od surowców zakupionych do produkcji produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym różnica w podatkach pośrednich między sprzedażą eksportową a wartością normalną wynosiła 13 % i dokonano odpowiedniego dostosowania.

3.1.5. *Dostosowania ceny eksportowej*

3.1.5.1. Jintian China

(211) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: frachtu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i nieprzewidzianych wydatków.

(212) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe.

(213) Przedsiębiorstwo Jintian China dokonywało wywozu do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego z siedzibą w Hongkongu. W związku z tym dokonano dostosowania z tytułu prowizji na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo handlowe odpowiadało za stosunki z klientami, w szczególności za utrzymywanie i nawiązywanie kontaktów z klientami, zarządzanie zleceniami i transakcjami, organizowanie transportu, frachtu i ubezpieczenia sprzedaży. Za pełnienie tych funkcji otrzymywało wynagrodzenie w formie marży. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo handlowe pełni funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Uwzględniając związek między przedsiębiorstwem handlowym i producentem, Komisja ustaliła kwotę prowizji w oparciu o rzeczywiste koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz hipotetyczny zysk w wysokości 10 %.

(214) W odniesieniu do tego zysku żaden z importerów niepowiązanych nie podjął współpracy w obecnym postępowaniu. Komisja nie posiada żadnych danych od niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych handlujących tym samym produktem lub produktem podobnym do produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym Komisja odwołała się do produktu najbardziej zbliżonego do produktu objętego postępowaniem – wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno, które również charakteryzują się wysokim udziałem odpowiedniego metalu w składzie. W związku z tym Komisja przyjęła poziom zysku uznany za rozsądny w niedawnym dochodzeniu w sprawie zwrotu ceł dotyczącym przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno ([108]). W tamtym dochodzeniu zysk importerów niepowiązanych wynosił od 10 % do 13 %, a Komisja zdecydowała się – zachowując ostrożność – przyjąć dolną granicę tego przedziału.

3.1.5.2. Inni producenci eksportujący

(215) Cenę eksportową dla innych producentów eksportujących ustalono na poziomie *ex-works*, jak wyjaśniono w motywie 206.

(216) Na podstawie informacji zebranych w trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że wszyscy znani producenci eksportujący w Chinach działają w oparciu o model podobny do modelu stosowanego przez Jintian China i sprzedają produkt objęty postępowaniem za pośrednictwem powiązanych z nimi przedsiębiorstw handlowych z siedzibą w Chinach albo w państwach trzecich. W związku z tym Komisja postanowiła zastosować takie samo dostosowanie jak w przypadku Jintian China, jak wyjaśniono w motywie 213, w odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw. Komisja ustaliła kwotę kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych na podstawie średnich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych zgłoszonych przez wszystkie współpracujące powiązane przedsiębiorstwa handlowe producentów eksportujących we wszystkich państwach objętych niniejszym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o zysk hipotetyczny, Komisja zastosowała wartość 10 %, jak wskazano w motywie 214.

3.1.6. *Marginesy dumpingu*

(217) Jak wyjaśniono w motywie 18, Komisja postanowiła zastosować art. 18 w celu stwierdzenia istnienia dumpingu, z wyjątkiem producenta eksportującego Jintian China, dla którego obliczono indywidualny margines.

([108]) Dochodzenie w sprawie zwrotu ceł RF86-01: decyzja wykonawcza Komisji C(2026) 3105 final z 20.5.2026, https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2484#RF86-01.

3.1.6.1. Jintian China

(218) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Jintian China Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

3.1.6.2. Inni producenci eksportujący

(219) Komisja określiła margines dumpingu dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw na podstawie dostępnych faktów, wykorzystując dane dostarczone przez skarżącego i współpracujących producentów eksportujących na potrzeby dostosowania, jak wyjaśniono w motywie 216. Komisja porównała następnie średnią wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(220) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Ningbo Jintian Copper Tube Co., Ltd	33,5 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	51,5 %

3.2. **Meksyk**

3.2.1. *Wartość normalna*

(221) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej w odniesieniu do współpracującego producenta z Meksyku, przedsiębiorstwa GDA, była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.

(222) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii w przypadku współpracującego producenta eksportującego.

(223) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez współpracującego producenta eksportującego – przedsiębiorstwo GDA – na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii. Komisja ustaliła, że w przypadku wszystkich rodzajów produktu, identycznych lub porównywalnych z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, całkowita wielkość sprzedaży krajowej na rzecz niezależnych klientów w okresie objętym dochodzeniem stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii, a zatem była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

(224) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.

(225) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:

a) wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz

b) średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.

(226) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.

(227) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla sprzedaży krajowej z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:

a) wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub

b) średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa niż jednostkowy koszt produkcji.

(228) Struktura operacyjna grupy GD jest następująca: GDA jest producentem produktu objętego postępowaniem w Meksyku, przetwarza surowce dostarczone przez HKGD i będące własnością tego przedsiębiorstwa, które zachowuje własność produktu końcowego, i uiszcza na rzecz GDA opłatę za usługę przetwórczą („maquila") na potrzeby produkcji rur miedzianych. HKGD sprzedaje następnie produkt objęty postępowaniem na rzecz GDC w celu sprzedaży na rynku krajowym lub na rzecz GDUS w celu sprzedaży na rynku krajowym i sprzedaży eksportowej do Unii.

(229) W toku przeprowadzonego przez Komisję dochodzenia ustalono, że informacje dostarczone przez grupę GD w celu ustalenia kosztów produkcji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych odnośnych przedsiębiorstw były niekompletne, niedokładne i niemożliwe do zweryfikowania, a ponadto zostały przedłożone częściowo z naruszeniem uzgodnionych terminów. W szczególności grupa GD dostarczyła niepełne, niedokładne i wprowadzające w błąd informacje, w rozumieniu art. 18 rozporządzenia podstawowego, dotyczące ustalenia całkowitych kosztów produkcji oraz alokacji kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych w odniesieniu do HKGD, GDUS i GDA. W toku dochodzenia Komisja ustaliła, że w przedstawionej przez przedsiębiorstwo ostatecznej wersji kosztów produkcji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych nie uwzględniono ustaleń z wizyty weryfikacyjnej. Miało to istotny wpływ na koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne. W związku z tym 7 września 2026 r. Komisja wystosowała pismo na podstawie art. 18 w sprawie braku współpracy w odniesieniu do tych punktów („pismo na podstawie art. 18"). W następstwie odpowiedzi otrzymanej 15 września 2026 r. Komisja przystąpiła do ustalenia kosztów, uwzględniając ustalenia z weryfikacji i dokonując odpowiednich zmian kosztów produkcji oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.

(230) 15 września 2026 r. grupa GD odniosła się do pisma na podstawie art. 18, przyznając, że nie wszystkie dokumenty robocze sporządzone w trakcie dochodzenia przez grupę GD były poprawne, ponieważ podczas weryfikacji wprowadzono poprawki, pojawiły się rozbieżności dotyczące metodyki przydziału, a dokumenty dotyczące kosztów produkcji przedłożono po terminie wymaganym na zakończenie wizyty weryfikacyjnej w Meksyku. Grupa GD kwestionuje jednak zasadność zastosowania art. 18, podnosząc, że przekazała Komisji wszystkie niezbędne informacje, nie dostarczyła nieprawdziwych informacji ani nie utrudniła znacząco prowadzenia dochodzenia. Grupa GD stwierdziła, że współpracowała podczas wszystkich wizyt weryfikacyjnych, nawet jeśli były one „niezwykle wymagające", i utrzymuje, że współpracowała z Komisją w pełnym zakresie. Przedsiębiorstwo argumentowało, że rozbieżności wynikały z wzorów, klasyfikacji, różnych wersji lub przeliczeń kursów walutowych, a jedynymi kwestiami pozostającymi do wyjaśnienia były „konkretne pytania dotyczące klasyfikacji księgowej, metodyki alokacji, kontroli wersji i wyjaśnienia poszczególnych transakcji".

(231) Grupa GD stwierdziła także, że zamierzone zastosowanie art. 18 jest nieuzasadnione, ponieważ art. 18 ust. 1 dopuszcza wykorzystanie dostępnych faktów, ale nie wprowadza żadnej zasady nakładającej wymóg, aby każda dokumentacja robocza była wolna od błędów lub aby każdy wybór w zakresie alokacji kosztów był zgodny z preferowaną przez Komisję metodyką.

(232) Ponadto, odnosząc się do tego samego pisma, grupa GD wskazała, że zgodnie z art. 18 ust. 3 informacji, które nie są idealne, nie można jednak pominąć oraz że zgodnie z art. 18 ust. 4 istnieje ważna gwarancja proceduralna, zgodnie z którą strona musi zostać poinformowana o powodach niezaakceptowania informacji i mieć możliwość udzielenia dalszych wyjaśnień w określonym terminie. Grupa GD zauważyła również, że zespoły orzekające oraz zasady WTO wskazują, iż wykorzystanie dostępnych faktów służy uzupełnieniu rzeczywistych luk informacyjnych, ale nie stanowi kary; opisała też współpracę jako „dwukierunkowy proces", uwzględniający trudności praktyczne. Zdaniem grupy GD konieczność wprowadzenia korekty oraz rozbieżności metodologiczne dotyczące informacji o kosztach produkcji i ich alokacji w tabeli G (w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu) nie uzasadniają odrzucenia zweryfikowanych informacji w całości. Według grupy GD Komisja winna zamiast tego wskazać konkretne informacje, których rzekomo brakuje lub których nie można wykorzystać, oraz ustalić, czy na podstawie dostarczonych informacji nadal można sformułować wystarczająco dokładne ustalenia.

(233) Ponadto grupa GD wskazała, że nie można mówić o wyraźnym braku współpracy, ponieważ udzieliła odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków i kwestionariusze, zorganizowała trzy wizyty weryfikacyjne na trzech kontynentach i w nich uczestniczyła, zapewniła zespołowi prowadzącemu sprawę dostęp do systemów księgowych i dokumentów, dokonała przeglądu dokumentacji roboczej, zapewniła zdalną dostępność kompetentnego personelu z Meksyku na czas trwania weryfikacji w GDUS – przy czym, według grupy GD, o fizyczną obecność tego personelu poproszono na krótko przed wizytą, a z dokumentacji Komisji wynika, że sprawdzono wszystkie sekcje GDUS i weryfikację zakończono w terminie. W związku z tym grupa GD zwróciła się do Komisji o niestosowanie art. 18 w odniesieniu do kosztów produkcji ani tabeli G. Zamiast tego grupa GD wnioskuje, aby wszelkie dostosowania ograniczały się do konkretnych pozycji i by dokonano ich, w miarę możliwości, w oparciu o zweryfikowane informacje, którymi już dysponowano zgodnie z art. 18 ust. 3.

(234) Komisja zauważyła, że oświadczenie grupy GD potwierdziło nieścisłości i brakujące informacje oraz nie wniosło żadnej nowej treści, możliwych do zweryfikowania faktów ani nowych argumentów. Ponadto Komisja odnotowała, że w pismach poprzedzających wizytę weryfikacyjną, wysłanych do grupy GD dnia 8 czerwca 2026 r., zwrócono się o zapewnienie dostępności kluczowych pracowników z krótkim wyprzedzeniem, a o tym, że pracownicy posiadający wiedzę na temat odpowiedzi udzielonych przez GDUS oraz informacji dotyczących sprzedaży w UE nie będą obecni w siedzibie Komisja została poinformowana dopiero w momencie rozpoczęcia wizyty weryfikacyjnej w GDUS. Grupa GD utrzymywała bowiem, że jej kluczowi pracownicy będą dostępni w GDUS na czas wizyt weryfikacyjnych.

(235) Ponadto Komisja zauważyła, że kwestionariusze i odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków zawierały szereg zidentyfikowanych nieścisłości, o których skorygowanie lub uzupełnienie zwrócono się przed wizytami weryfikacyjnymi, ale pomimo wielokrotnych wezwań ze strony Komisji nieścisłości te zostały poprawione lub uzupełnione jedynie częściowo w trakcie tych wizyt.

(236) Komisja przyjęła również do wiadomości dodatkowe informacje i wyjaśnienia przekazane przez grupę GD w piśmie z dnia 15 września 2026 r. Nie była jednak w stanie zweryfikować tych informacji po zakończeniu wizyt weryfikacyjnych w przedsiębiorstwach GDA, GDC, GDUS i HKGD. Ponadto Komisja zauważyła, że w każdym razie dodatkowe informacje przekazane przez grupę GD i przedstawione argumenty nie miałyby wpływu na wnioski wyciągnięte przez Komisję w motywie 229 dotyczące niekompletnych, niedokładnych i wprowadzających w błąd informacji na potrzeby ustalenia całkowitych kosztów produkcji i alokacji kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych.

(237) W związku z tym Komisja uważa, że istnieją wystarczające podstawy do zastosowania dostępnych faktów na podstawie art. 18 ust. 1, jak wyjaśniono w piśmie na podstawie art. 18 i podsumowano w motywie 229. W związku z tym Komisja skorygowała i uzupełniła koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w odniesieniu do sprzedaży krajowej na rzecz pierwszego niezależnego klienta, opierając się na faktach dostępnych w dokumentacji grupy GD oraz informacjach zebranych podczas wizyt weryfikacyjnych. Nie wykorzystano żadnych danych zewnętrznych jako dostępnych faktów. Komisja wykorzystała skorygowaną i kompletną dokumentację do przeprowadzenia testu rentowności sprzedaży krajowej.

(238) Po dokonaniu wszelkich niezbędnych korekt, jak wyjaśniono powyżej, analiza sprzedaży krajowej wykazała, że mniej niż 80 % całkowitej sprzedaży krajowej przynosiło zysk, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono jako średnią ważoną jedynie sprzedaży z zyskiem, z wyjątkiem jednego rodzaju produktu, w przypadku którego ponad 80 % całkowitej sprzedaży krajowej dokonywano z zyskiem, a wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen wszystkich transakcji sprzedaży na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.

3.2.2. *Cena eksportowa*

(239) Jak wyjaśniono w motywie 228, współpracujący producent, przedsiębiorstwo GDA, dokonywał wywozu do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych HKGD i GDUS mających siedziby poza Unią.

(240) Jeżeli chodzi o HKGD, dokonano dostosowania z tytułu prowizji na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do właściciela i pierwszego sprzedawcy produktu. Przedsiębiorstwo HKGD sprzedawało produkt objęty postępowaniem przedsiębiorstwu GDUS na wywóz do Unii z marżą. Komisja ustaliła zatem, że przedsiębiorstwo handlowe działało w charakterze przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Uwzględniając związek między przedsiębiorstwem handlowym i producentem, Komisja ustaliła kwotę prowizji w oparciu o rzeczywiste koszty ogólne i administracyjne powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz hipotetyczny zysk w wysokości 10 %.

(241) W odniesieniu do tego zysku żaden z importerów niepowiązanych nie podjął współpracy w obecnym postępowaniu. Komisja nie posiada żadnych danych od niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych handlujących tym samym produktem lub produktem podobnym do produktu objętego dochodzeniem. W związku z tym Komisja odwołała się do produktu najbardziej zbliżonego do produktu objętego postępowaniem – wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno, które również charakteryzują się wysokim udziałem odpowiedniego metalu w składzie. W związku z tym Komisja przyjęła poziom zysku uznany za rozsądny w niedawnym dochodzeniu w sprawie zwrotu ceł dotyczącym przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno ([109]). W tamtym dochodzeniu zysk importerów niepowiązanych wynosił od 10 % do 13 %, a Komisja zdecydowała się – zachowując ostrożność – przyjąć dolną granicę tego przedziału.

(242) Jeśli chodzi o GDUS, ponieważ działalność tego przedsiębiorstwa polegała głównie na wystawianiu faktur i pobieraniu należności bez pobierania prowizji z tytułu odsprzedaży, uznano, że nie pełniło ono funkcji zbliżonych do funkcji przedstawiciela w rozumieniu art. 2 ust. 10 lit. i).

(243) W związku z powyższym cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.2.3. *Porównanie*

(244) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.2.3.1. Dostosowania wartości normalnej

(245) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu kosztów frachtu i ubezpieczenia.

Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opakowania.

3.2.4. *Dostosowania ceny eksportowej*

(246) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: cła, innych opłat przywozowych, frachtu, ubezpieczenia, kosztów przeładunku i załadunku oraz kosztów dodatkowych, w tym kosztów opakowania oraz opłat za wynajem powierzchni magazynowej.

(247) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu i opakowania.

3.2.5. *Marginesy dumpingu*

(248) W przypadku współpracującego producenta eksportującego Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

(249) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracującego producenta eksportującego stanowił w rzeczywistości około 100 % łącznego przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie marginesu dumpingu jedynego przedsiębiorstwa współpracującego.

([109]) Dochodzenie w sprawie zwrotu ceł RF86-01: decyzja wykonawcza Komisji C(2026) 3105 final z 20.5.2026, https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-history?caseId=2484#RF86-01.

(250) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
GD Affiliates de RL de CV	32,2 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Meksyku	32,2 %

3.3. **Uzbekistan**

3.3.1. *Procedura określania wartości normalnej na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego*

(251) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ponieważ Uzbekistan nie jest członkiem WTO i jest wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2015/755, wartość normalną należy określić na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w odpowiednim reprezentatywnym kraju.

(252) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego wybór odpowiedniego reprezentatywnego kraju opiera się na a) współpracy co najmniej jednego eksportera i producenta produktu objętego dochodzeniem w tym kraju; b) o ile to możliwe, wykorzystuje się odpowiedni reprezentatywny kraj będący przedmiotem tego samego dochodzenia; c) w przypadku gdy istnieje kilka potencjalnych reprezentatywnych krajów, pierwszeństwo przyznaje się, w stosownych przypadkach, krajom z odpowiednim poziomem ochrony socjalnej i ochrony środowiska.

(253) W związku z tym Komisja postanowiła zidentyfikować wszystkie kraje, w których co najmniej jeden eksporter i producent produktu objętego dochodzeniem byli gotowi współpracować w ramach dochodzenia, w celu dokonania ich późniejszej oceny.

Wybór reprezentatywnego kraju

(254) W pkt 5.3.3 zawiadomienia o wszczęciu postępowania Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do zaproponowania odpowiednich reprezentatywnych krajów do celów stosowania art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego oraz do wskazania producentów produktu objętego dochodzeniem w tych państwach. Komisja zwróciła się również do wszystkich producentów eksportujących objętych dochodzeniem w Wietnamie i Meksyku o wyrażenie gotowości do współpracy przy ustalaniu wartości normalnej dla Uzbekistanu. Dwa przedsiębiorstwa, Jintian w Wietnamie i GDA w Meksyku, udzieliły pozytywnej odpowiedzi.

(255) 27 kwietnia 2026 r. Komisja skontaktowała się ze wszystkimi innymi znanymi producentami w każdym potencjalnym kraju reprezentatywnym z wyjątkiem Chin ([110]). Biorąc pod uwagę dowody przedstawione w skardze, wskazujące, że chińscy producenci rur miedzianych mogą podlegać znaczącym zakłóceniom w rozumieniu art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, początkowo nie skontaktowano się z producentami w ChRL, w związku z czym Komisja odroczyła swoją ocenę w oczekiwaniu na wynik dochodzenia w sprawie istnienia takich zakłóceń.

(256) Jeden producent z siedzibą w Turcji, przedsiębiorstwo Ulusoy Bakır ve Metal A.S, udzielił pozytywnej odpowiedzi, dołączając do dwóch producentów w Wietnamie i Meksyku, którzy już wcześniej wyrazili gotowość do współpracy przy obliczaniu wartości normalnej w Uzbekistanie. Następnie zgłosił się producent z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, przedsiębiorstwo Wieland Copper Products LLC („Wieland US"), który wyraził zgodę na współpracę.

(257) Początkowo w nocie do akt z 20 maja 2026 r. Komisja poinformowała zainteresowane strony, że zamierza wykorzystać producenta mającego siedzibę w Turcji jako źródło informacji na potrzeby ustalenia wartości normalnej, i zaprosiła strony do przedstawienia uwag.

([110]) Komunikat z dnia 27 kwietnia 2026 r., nr zapisu: t26.003023, oraz nota do akt z dnia 8 maja 2026 r., nr zapisu t26.003356.

(258) Ponadto Komisja zauważyła, że zarówno Jintian Vietnam, jak i GDA są powiązane z chińskimi producentami eksportującymi objętymi niniejszym dochodzeniem oraz że istniały pewne okoliczności związane ze strukturą korporacyjną oraz przepływami sprzedaży i zamówień przedsiębiorstw Jintian Vietnam i GDA, które mogły mieć wpływ na wartość normalną produktu objętego dochodzeniem określoną na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

(259) Chociaż producent turecki początkowo udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu antydumpingowym, przedstawione informacje uznano jednak za niewystarczające i nie zawierały one danych niezbędnych do obliczenia wartości normalnej. Następnie Komisja skierowała do tureckiego przedsiębiorstwa pismo w sprawie uzupełnienia braków, zwracając się o brakujące informacje. Ponieważ przedsiębiorstwo nie udzieliło odpowiedzi w wyznaczonym terminie i zaprzestało współpracy, Komisja musiała skreślić tego producenta z wykazu potencjalnych reprezentatywnych producentów.

(260) Z kolei przedsiębiorstwo Wieland US przedłożyło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udostępniając dane umożliwiające obliczenie wartości normalnej. Wieland US jest producentem rur miedzianych z przeznaczeniem głównie na rynek krajowy, a jego moce produkcyjne kształtują się na poziomie zbliżonym do zdolności producentów uzbeckich, podobna jest też jego struktura i proces produkcji. W efekcie w dniu 8 września 2026 r. w nocie do akt Komisja poinformowała zainteresowane strony, że w związku z wykluczeniem przedsiębiorstwa tureckiego jako reprezentatywnego producenta przewiduje się wyznaczenie producenta z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, i wezwała strony do przedstawienia uwag ([111]).

(261) W trakcie dochodzenia Komisja potwierdziła, że w Wietnamie w odniesieniu do materiałów miedzianych obowiązują należności celne wywozowe w wysokości od 10 do 22 %. Jednakże ze względu na lokalizację w strefie przetwórstwa wywozowego, która w rzeczywistości jest strefą bezcłową, przedsiębiorstwo Jintian Vietnam nie podlega tym podatkom i nie zostało odrzucone jako reprezentatywne źródło informacji na ten temat. Tym niemniej utworzenie i prowadzenie przedsiębiorstwa w tej specjalnej strefie ekonomicznej przeznaczonej dla przedsiębiorstw zajmujących się przetwórstwem wywozowym wyraźnie wskazywało, że przedsiębiorstwo to było głównie zorientowane na wywóz, z czym wiązał się bardzo ograniczony udział sprzedaży krajowej. Ponadto prowadziło ono działalność w ramach złożonego systemu wewnątrzgrupowych transakcji kupna i odsprzedaży, które znacznie różniły się od bezpośrednich transakcji kupna i sprzedaży dokonywanych przez producentów uzbeckich i Wieland US. W związku z tym Komisja uznała, że Jintian Vietnam nie jest odpowiednim źródłem informacji do celów ustalenia wartości normalnej.

(262) Ponadto, w związku z wykorzystaniem dostępnych faktów do ustalenia wartości normalnej meksykańskiego producenta eksportującego, przedsiębiorstwa GDA, jak wskazano w motywach 228–237 powyżej, wybór GDA do ustalenia wartości normalnej nie był uzasadniony.

(263) Komisja potwierdziła zatem na etapie tymczasowym, że przedsiębiorstwo Wieland US jest najbardziej odpowiednim reprezentatywnym producentem.

Uwagi dotyczące wyboru reprezentatywnego producenta

(264) Po wszczęciu dochodzenia przedsiębiorstwa ICG Infinity Copper Group LLC, Angren Pipe Plant LLC i JV Sharq Tubes LLC („producenci uzbeccy") argumentowały, że ich zdaniem Komisja powinna wybrać Indie albo Wietnam jako kraj reprezentatywny, biorąc pod uwagę podobieństwo tamtejszych sektorów produkcji rur miedzianych do odnośnego sektora przemysłu w Uzbekistanie oraz podobny poziom rozwoju gospodarczego tych krajów ([112]) ([113]). W tym kontekście producenci uzbeccy argumentowali, że przy wyborze reprezentatywnego kraju należy wziąć pod uwagę porównywalność ekonomiczną ze względu na jej wpływ na koszty i strukturę produkcji oraz jej znaczenie w świetle art. 2 ust. 6a lit. a) rozporządzenia podstawowego, który służy temu samemu celowi co art. 2 ust. 7, tj. obliczeniu wartości normalnej na podstawie reprezentatywnych cen z państwa trzeciego. Ponadto producenci uzbeccy przedstawili następujące uwagi:

a) Wietnam należałoby uznać za kraj reprezentatywny tylko wtedy, gdyby Komisja nie stwierdziła istnienia zakłóceń handlu surowcami, które sprawiają, że tamtejsze koszty i ceny są niewiarygodne;

b) zidentyfikowano producenta rur miedzianych w Indiach, który mógłby być skłonny do współpracy w dochodzeniu;

([111]) Nota dołączona do akt z 8 września 2026 r., T26.007340.
([112]) t26.002008.
([113]) Bank Światowy, kraje o niższym średnim dochodzie, https://data.worldbank.org/country/lower-middle-income.

c) Meksyk należałoby wybrać tylko w przypadku, gdyby Komisja stwierdziła, że w Wietnamie panuje szczególna sytuacja rynkowa, a jednocześnie nie jest dostępny żaden producent z Indii. W tym kontekście producenci uzbeccy argumentowali, że znaczne moce produkcyjne i międzynarodowa struktura przedsiębiorstwa GD Mexico – które na tym etapie było jedynym zidentyfikowanym producentem w Meksyku – oraz wyższy poziom rozwoju gospodarczego tego kraju ([114]) sprawiają, że Meksyk stanowi najmniej odpowiedni punkt odniesienia spośród wszystkich rozważanych opcji.

(265) Po wstępnym wyborze Turcji jako reprezentatywnego kraju ([115]) oraz przekazaniu przez Wieland US informacji o jego gotowości do współpracy w dochodzeniu skarżący przedstawił uwagi i argumentował, że jako odpowiedni reprezentatywny kraj należy wybrać Stany Zjednoczone, a nie Turcję, ze względu na:

a) silną konkurencję wewnętrzną na krajowym rynku rur miedzianych w Stanach Zjednoczonych, na którym ceny kształtowane są zgodnie z normalnymi mechanizmami rynkowymi, pomimo obowiązywania ceł przywozowych na rury miedziane;

b) znaczne wsparcie państwa dla przemysłu metalurgicznego w Turcji, mające na celu ochronę produkcji krajowej i wywozu;

c) zewnętrzną presję cenową wywieraną na tureckich producentów produktu objętego postępowaniem przez tani przywóz rur miedzianych z Chin, Wietnamu i Uzbekistanu, co może mieć wpływ na strukturę kosztów i rentowność współpracującego producenta tureckiego;

d) wyższy poziom stabilności gospodarczej oraz ochrony środowiska i ochrony socjalnej w Stanach Zjednoczonych w porównaniu z Turcją.

(266) Producenci uzbeccy zakwestionowali argumenty skarżących ([116]), jakoby Stany Zjednoczone zapewniały wyższy poziom ochrony socjalnej i środowiskowej dzięki uczestnictwu w konwencjach MOP i głównych porozumieniach dotyczących ochrony środowiska oraz ich ratyfikacji; Wskazali też, że należy dać pierwszeństwo producentom eksportującym z krajów objętych dochodzeniem, oraz że w ostatnich sprawach Komisja odrzuciła zastrzeżenia wniesione wobec wyboru Turcji jako reprezentatywnego kraju, podnoszone w związku z panującą tam inflacją. Producenci uzbeccy argumentowali też, że w przeszłości ([117]) sądy Unii stwierdzały, iż instytucje mają obowiązek wybrać państwo trzecie, w którym ceny produktu podobnego kształtują się w warunkach jak najbardziej zbliżonych do warunków panujących w kraju wywozu; wskazali również na analogię między oceną struktury produkcji przedsiębiorstwa GDA dokonaną przez Komisję a oceną struktury produkcji przedsiębiorstwa Wieland US. Według producentów uzbeckich nie należy brać pod uwagę przedsiębiorstwa Wieland US jako reprezentatywnego źródła informacji, ponieważ jego struktura produkcji („wielozakładowa, zintegrowana pionowo grupa wielonarodowa" dokonująca wewnątrzgrupowych zakupów) i struktura kosztów (oparta na miedzi i złomie miedzi pochodzących z recyklingu) różnią się istotnie od struktury produkcji producentów uzbeckich.

(267) Ponadto producenci uzbeccy zasugerowali, że Wieland US może korzystać ze znacznego wsparcia publicznego, i wymienili szereg działań tej grupy przedsiębiorstw, które zostały zakwalifikowane do federalnych programów wsparcia lub pakietów zachęt. Co więcej, producenci uzbeccy argumentowali, że wbrew twierdzeniom skarżącego, jakoby producenci amerykańscy działali na konkurencyjnym rynku krajowym, wprowadzone w sierpniu 2025 r. cła w wysokości 50 % na przywóz półproduktów miedzianych ([118]) ([119]) mogą mieć wpływ zarówno na koszty, jak i na zyski, i skutecznie zniekształcać wartość normalną obliczoną na podstawie danych Wieland US. Wreszcie producenci uzbeccy przedstawili uwagi dotyczące wyboru Wieland US jako źródła informacji na potrzeby ustalenia wartości normalnej. Biorąc jednak pod uwagę, że uwagi te przedłożono zaledwie trzy tygodnie przed upływem przewidzianego prawem terminu wcześniejszego informowania i po terminie zgłaszania uwag określonym w drugiej nocie dotyczącej źródeł wartości normalnej w Uzbekistanie ([120]), Komisja nie była w stanie odnieść się do nich na tym etapie dochodzenia.

([114]) Bank Światowy, kraje o wyższym średnim dochodzie, https://data.worldbank.org/country/upper-middle-income.
([115]) t26.003907.
([116]) t26.004103.
([117]) Sprawa C-338/10, Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Stadt., ECLI:EU:C:2012:158, pkt 20–22; sprawa C-687/13, Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH przeciwko Hauptzollamt Regensburg, ECLI:EU:C:2015:573, pkt 49.
([118]) Fact Sheet: President Donald J. Trump Takes Action to Address the Threat to National Security from Imports of Copper – The White House.
([119]) Tak zwane „cła na miedź na podstawie sekcji 232" mają zastosowanie do przywozu półproduktów miedzianych, takich jak miedziane rury, druty, pręty, arkusze, rurki, łączniki rur, przewody, złącza i komponenty elektryczne. Nie mają zastosowania do materiałów wsadowych, takich jak rudy i koncentraty miedzi, kamień miedziowy oraz katody i anody miedziane.
([120]) Nota do akt z 8 września 2026 r. (udostępniona w aktach sprawy 9 września 2026 r.) (t26.007340), w której wzywa się strony do zgłaszania uwag w terminie 10 dni od daty udostępnienia noty w jawnych aktach sprawy. Producenci ubeccy udzielili odpowiedzi 21 września 2026 r., czyli po upływie ustalonego terminu 10 dni.

(268) Komisja odrzuciła wszystkie argumenty dotyczące wyboru Turcji jako odpowiedniego reprezentatywnego kraju, biorąc pod uwagę, że – jak wyjaśniono w motywie 261 – jedyne współpracujące przedsiębiorstwo w tym kraju nie przedstawiło informacji niezbędnych do obliczenia wartości normalnej.

(269) Odnosząc się do twierdzenia, że przedsiębiorstwo Wieland US korzysta z wewnątrzgrupowych kanałów zakupu, Komisja wyjaśniła, że od powiązanych dostawców zakupiono jedynie ograniczoną ilość surowców (poniżej 20 %), przy czym nie stwierdzono praktycznie żadnej różnicy w cenach surowców kupowanych od niepowiązanych i powiązanych dostawców. Dla porównania 100 % zakupów surowców nabywanych przez przedsiębiorstwo Jintian Vietnam pochodziło od powiązanych dostawców. Z powyższego wynika, że gdyby Komisja uznała, iż skorzystanie z wewnątrzgrupowych kanałów zakupów wystarczy, aby uznać wybór przedsiębiorstwa jako reprezentatywnego producenta za niewłaściwy, Jintian Vietnam należałoby uznać za opcję najmniej reprezentatywną.

(270) Jak zauważyła Komisja w drugiej nocie do akt w sprawie wyboru reprezentatywnego kraju, struktura i proces produkcji przedsiębiorstwa Wieland były podobne do struktury i procesu produkcji producentów uzbeckich. Jeżeli chodzi o proces produkcji i sprzedaży krajowej, Wieland US funkcjonuje jako samodzielne przedsiębiorstwo na swoim rynku krajowym, większość surowców nabywa niezależnie i od niepowiązanych dostawców, a sprzedaż krajową prowadzi wyłącznie na rzecz niepowiązanych klientów. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje ustalenia zawarte w motywie 267, zgodnie z którymi struktura sprzedaży i produkcji producenta wietnamskiego – który ma siedzibę w strefie przetwórstwa eksportowego, a jego działalność jest od samego początku ukierunkowana na rynek eksportowy – jest znacznie mniej reprezentatywna dla sytuacji w zakresie sprzedaży krajowej producentów uzbeckich niż w przypadku Wieland US. W rzeczywistości mniej niż 3 % sprzedaży Jintian w okresie objętym dochodzeniem przypadło na rynek krajowy, co wskazuje, że sprzedaż ta miała charakter poboczny i miała wpływ na ocenę reprezentatywności przy obliczaniu wartości normalnej, podczas gdy w przypadku producentów uzbeckich sprzedaż krajowa stanowiła znaczącą część ich całkowitej sprzedaży, przekraczając ogółem 15 %. Różnica ta wpłynęła na reprezentatywność sprzedaży krajowej wykorzystanej do ustalenia wartości normalnej, ponieważ przedsiębiorstwo Jintian nie prowadziło sprzedaży krajowej kilku rodzajów produktu wywożonych przez producentów uzbeckich, a przedsiębiorstwo Wieland US dokonywało takiej sprzedaży.

(271) Komisja przypomniała producentom uzbeckim, że wymóg zbliżonego poziomu rozwoju gospodarczego odpowiedniego reprezentatywnego kraju, przewidziany w art. 2 ust. 6a rozporządzenia podstawowego, nie znajduje odzwierciedlenia w art. 2 ust. 7, na podstawie którego ustala się wartość normalną dla przywozu pochodzącego z krajów niebędących członkami WTO. Przepisy dotyczące określenia wartości normalnej wynikają z mającego zastosowanie ustawodawstwa, a nie z domniemanych celów tych przepisów, w związku z czym zarzut ten jest bezzasadny.

(272) W odniesieniu do polityki obowiązującej zarówno w USA, jak i w Wietnamie Komisja poinformowała producentów uzbeckich, że przeanalizowała koszty produkcji i ceny sprzedaży krajowej zarówno Jintian Vietnam, jak i Wieland US, aby rozpoznać potencjalne skutki zakłócające wspomnianych polityk w każdym z tych krajów, i nie znalazła dowodów wskazujących, że w przedmiotowych przypadkach koszty i ceny któregokolwiek z przedsiębiorstw nie wynikały z normalnego funkcjonowania rynku.

(273) W odniesieniu do obowiązku wyboru odpowiedniego reprezentatywnego kraju, który jest przedmiotem tego samego dochodzenia na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, Komisja zauważa, że wymóg ten jest uzależniony od tego, czy potencjalne odpowiednie kraje reprezentatywne są faktycznie odpowiednie. W tym przypadku, jak wyjaśniono w motywach 267 i 276–278, w przeciwieństwie do Wietnamu, Stany Zjednoczone uznano za odpowiedni reprezentatywny kraj.

(274) W związku z tym Komisja wybrała Stany Zjednoczone jako najbardziej odpowiedni reprezentatywny kraj w rozumieniu art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

3.3.2. *Wartość normalna (kraj reprezentatywny)*

(275) Wartość normalną, zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, ustalono na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonych przez Wieland US.

(276) Po pierwsze Komisja zbadała, czy zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom w USA była reprezentatywna. W tym celu łączną wielkość sprzedaży krajowej porównano z całkowitą wielkością wywozu do Unii produktu objętego postępowaniem przez uzbeckich producentów eksportujących. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że produkt podobny był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku amerykańskim. Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez amerykańskiego producenta w kraju reprezentatywnym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii przez uzbeckich producentów eksportujących. Porównano, dla poszczególnych rodzajów produktu, wielkość sprzedaży w Stanach Zjednoczonych z wywozem do Unii dokonywanym przez uzbeckich producentów eksportujących. Porównanie to wykazało, że oprócz jednego wszystkie rodzaje produktu były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach w Stanach Zjednoczonych.

(277) Komisja zbadała następnie w odniesieniu do producenta z państwa reprezentatywnego, czy sprzedaż krajową każdego rodzaju produktu podobnego można uznać za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym w rozumieniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie dla każdego rodzaju produktu proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym odbiorcom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem. Określono koszt produkcji każdego rodzaju produktu produkowanego przez amerykańskiego producenta w okresie objętym dochodzeniem. Transakcje sprzedaży uznawano za przynoszące zysk, jeżeli cena jednostkowa była równa lub wyższa niż koszt produkcji.

(278) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży produktu tego rodzaju, a średnia ważona ceny sprzedaży tego rodzaju była równa kosztom produkcji lub wyższa od nich, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cena ta została ustalona jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej produktu tego rodzaju w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku każdego z rodzajów produktu sprzedawanych przez producenta z państwa reprezentatywnego wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu stanowiła 80 % lub więcej całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju.

(279) W przypadku rodzaju produktu wywożonego z Uzbekistanu do Unii, który nie był sprzedawany w USA, biorąc pod uwagę, że Komisja nie zdołała znaleźć alternatywnych danych na wystarczająco szczegółowym poziomie w odniesieniu do cen przedmiotowego rodzaju produktu na rynku krajowym USA, wartość normalną skonstruowano na podstawie najbardziej zbliżonego rodzaju produktu, w odniesieniu do którego prowadzono sprzedaż w USA. W przypadku wszystkich pozostałych rodzajów produktu wartość normalną ustalono na podstawie rzeczywistej ceny krajowej stosowanej przez współpracującego producenta w Stanach Zjednoczonych.

3.3.3. *Cena eksportowa*

(280) Trzej współpracujący producenci prowadzili wywóz do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. W związku z powyższym cena eksportowa była ceną faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem przy jego sprzedaży na wywóz do Unii zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.3.4. *Porównanie*

(281) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

3.3.4.1. Dostosowania wartości normalnej

(282) W celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works* dokonano dostosowania pod kątem kosztów pakowania.

3.3.5. *Dostosowania ceny eksportowej*

(283) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu kosztów frachtu i innych kosztów eksportowych, takich jak koszty ubezpieczenia, koszty świadectw pochodzenia i opłaty związane ze zgłoszeniami wywozowymi.

(284) Uwzględniono czynniki wpływające na ceny i ich porównywalność w odniesieniu do kosztów kredytu i opłat bankowych.

3.3.6. *Marginesy dumpingu*

(285) W przypadku trzech znanych współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego. Poziom współpracy w tym przypadku jest wysoki, ponieważ wszyscy znani eksporterzy produktu objętego postępowaniem w Uzbekistanie współpracowali w dochodzeniu. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustalić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie współpracującego przedsiębiorstwa o najwyższym marginesie dumpingu.

(286) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
ICG Infinity Copper Group LLC i powiązany z nim producent Metal Processing Technology LLC	36,8 %
Angren Pipe Plant LLC	31,1 %
JV Sharq Tubes LLC	36,2 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Uzbekistanu	36,8 %

3.4. **Wietnam**

3.4.1. *Wartość normalna*

(287) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży krajowej dla poszczególnych objętych próbą współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez poszczególnych objętych próbą producentów eksportujących była reprezentatywna.

(288) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii w odniesieniu do producentów eksportujących z reprezentatywną sprzedażą krajową.

(289) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja ustaliła, że kilka rodzajów produktu nie było sprzedawanych w ilościach reprezentatywnych.

(290) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.

(291) Analiza sprzedaży krajowej wykazała, że ponad 96 % całkowitej sprzedaży krajowej w przypadku obu producentów eksportujących było realizowane z zyskiem, a średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od kosztów produkcji. W związku z tym wartość normalną obliczono dla większości transakcji jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem oraz dla części jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem.

(292) W odniesieniu do rodzajów produktu, w przypadku których nie można było ustalić sprzedaży z zyskiem, Komisja skonstruowała wartość normalną. W pewnych przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie występowała, Komisja szukała alternatywnych źródeł cen w zwykłym obrocie handlowym. Z uwagi na brak sprzedaży krajowej prowadzonej przez innych producentów objętych próbą lub brak możliwości ujawnienia ceny sprzedaży krajowej innych producentów objętych próbą w odniesieniu do tego rodzaju produktu w miarodajny sposób bez naruszenia poufności danego producenta, a także z uwagi na brak innych dostępnych źródeł cen poszczególnych rodzajów produktu, Komisja skonstruowała wartość normalną odpowiednich rodzajów produktu zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

(293) Wartość normalną skonstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:

a) średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących przy sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz

b) średniej ważonej zysku osiąganego przez objętych próbą współpracujących producentów eksportujących z tytułu sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.

(294) W przypadku jednego rodzaju produktu, który nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tym rodzajem produktu na rynku krajowym. W przypadku rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym dodano średnią ważoną kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.4.2. *Cena eksportowa*

(295) Producenci eksportujący objęci próbą prowadzili wywóz do Unii bądź bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę poza Unią, bądź za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Unii pełniących rolę importerów.

(296) W przypadku wywozu produktu objętego postępowaniem sprzedawanego bezpośrednio niezależnym klientom w Unii, za cenę eksportową przyjęto cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

(297) W przypadku wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywożony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny, uwzględniając wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, w tym koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, oraz dodano rozsądną marżę zysku ustaloną na podstawie niedawnego dochodzenia w sprawie zwrotu ceł nałożonych na płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno (tj. 10 %).

(298) Jeden powiązany importer w Unii dokonywał dalszej obróbki produktu objętego dochodzeniem przed jego sprzedażą na rynku unijnym. Ponieważ rodzaje produktu sprzedawane przez przedsiębiorstwo dokonujące obróbki nie były takie same jak te przywożone do Unii, a także biorąc pod uwagę złożoność związaną z określeniem ceny eksportowej na poziomie *ex-works* w odniesieniu do przywożonego produktu, Komisja uznała, że do obliczenia marginesu dumpingu dla tych transakcji potrzebne były dodatkowe informacje. W związku z tym Komisja skontaktowała się z przedsiębiorstwem dokonującym obróbki i zwróciła się o przekazanie takich informacji. Biorąc pod uwagę ramy czasowe dochodzenia, informacji nie można było zebrać przed określeniem tymczasowego marginesu szkody. W związku z tym Komisja postanowiła, że sprzedaż ta zostanie oceniona na późniejszym etapie, gdy dostępne będą wszystkie niezbędne informacje.

3.4.3. *Porównanie*

(299) W art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego nałożono na Komisję obowiązek dokonania obiektywnego porównania wartości normalnej z ceną eksportową na tym samym poziomie handlu oraz uwzględnienia różnic w czynnikach wpływających na ceny i ich porównywalność. W omawianym przypadku Komisja postanowiła porównać wartość normalną i cenę eksportową objętych próbą producentów eksportujących na poziomie handlu *ex-works*. Jak wyjaśniono dokładniej poniżej, w stosownych przypadkach wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu: (i) wyrównania ich z powrotem do poziomu *ex-works* oraz (ii) uwzględnienia różnic w czynnikach, co do których stwierdzono i wykazano, że mają wpływ na ceny i porównywalność cen.

(300) Dokonano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstwa Jintian Vietnam i powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego z siedzibą w Hongkongu. Przedsiębiorstwo handlowe było odpowiedzialne za stosunki z klientami, w szczególności za utrzymywanie i nawiązywanie kontaktów z klientami, zarządzanie zleceniami i transakcjami, organizowanie transportu, frachtu i ubezpieczenia sprzedaży. Przedsiębiorstwo handlowe otrzymywało wynagrodzenie za swoje zaangażowanie w postaci marży -. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przedsiębiorstwo handlowe pełni funkcje podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji.

(301) W przypadku przedsiębiorstwa Hailiang Vietnam ustalenia dochodzenia wykazały, że przedsiębiorstwo handlowe prowadziło kampanie marketingowe i promocyjne oraz było odpowiedzialne za ustalanie cen sprzedaży klientom niepowiązanym i inne zadania związane z koordynacją sprzedaży. Przedsiębiorstwo handlowe otrzymywało wynagrodzenie za swoje zaangażowanie w postaci marży. W istocie klienci składali zamówienia bezpośrednio u przedsiębiorstwa handlowego, które pozyskiwało produkt objęty postępowaniem od różnych spółek należących do grupy, osiągając w ten sposób zysk z tytułu świadczonych usług. Komisja stwierdziła zatem, że przedsiębiorstwo handlowe pełniło funkcje podobne do funkcji przedstawiciela.

(302) Dostosowano zatem ceny eksportowe w odniesieniu do wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych mających siedzibę poza Unią, odliczając kwotę odpowiadającą kosztom sprzedaży oraz kosztom ogólnym i administracyjnym każdego z tych podmiotów, a także rozsądną marżę zysku, ustaloną na podstawie niedawnego dochodzenia w sprawie zwrotu ceł nałożonych na płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno (tj. 10 %) ([121]).

3.4.3.1. Dostosowania wartości normalnej

(303) Jak wyjaśniono w motywie 299, w przypadku większości rodzajów produktu wartość normalną określono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem oraz, dla części, jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem. Dokonano dostosowań w celu wyrównania procesu krajowego na poziomie handlu *ex-works* z uwzględnieniem transportu krajowego.

(304) Dla sprzedaży, w przypadku której wartość normalną ustalono poprzez wykorzystanie kosztów produkcji wraz z kwotami kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, wartości te uznano za odpowiednie w odniesieniu do tego poziomu handlu. W związku z tym nie były konieczne dodatkowe dostosowania w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu *ex-works*.

(305) W przypadku sprzedaży za pośrednictwem krajowego przedsiębiorstwa handlowego dokonano dodatkowych dostosowań w celu wyrównania wartości normalnej z powrotem do poziomu handlu *ex-works*. Ponadto uwzględniono koszty kredytu, opłaty bankowe i zniżki. Komisja nie znalazła powodów, aby dokonać jakiegokolwiek innego dostosowania wartości normalnej.

3.4.4. *Dostosowania ceny eksportowej*

(306) W celu wyrównania ceny eksportowej z powrotem do poziomu handlu *ex-works* dokonano dostosowań z tytułu: frachtu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku, nieprzewidzianych wydatków i innych opłat wywozowych.

(307) Uwzględniono następujące czynniki wpływające na ceny i porównywalność cen: koszty kredytu, opłaty bankowe i prowizje.

3.4.5. *Marginesy dumpingu*

(308) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartości normalnej każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

([121]) Aby uzyskać więcej informacji, zob. również motyw 219 powyżej, decyzja wykonawcza Komisji C(2026) 3105 final z dnia 20 maja 2026 r.

(309) Na tej podstawie wyliczono następujące tymczasowe średnie ważone marginesów dumpingu, wyrażone jako odsetek odpowiedniej ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Jintian Copper Industrial Company Limited	13,8 %
Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd	20,4 %

(310) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą Komisja dokonała obliczenia średniego ważonego marginesu dumpingu zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Z tego względu margines ten ustalono na podstawie marginesów objętych próbą producentów eksportujących, pomijając marginesy producentów eksportujących z marginesem dumpingu zerowym lub *de minimis*, jak również marginesy ustalone w okolicznościach, o których mowa w art. 18 rozporządzenia podstawowego.

(311) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących ustalono na 18 %.

(312) Poziom współpracy w przedmiotowej sprawie jest wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił około 90 % łącznego przywozu w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie Komisja postanowiła ustanowić margines dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie poddanego indywidualnemu badaniu i objętego próbą współpracującego przedsiębiorstwa z najwyższym marginesem dumpingu.

(313) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Jintian Copper Industrial Company Limited	13,8 %
Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd	20,4 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Wietnamie	17,4 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Wietnamu	20,4 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

(314) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 11 producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(315) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła ok. 110 tys. ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, w tym zweryfikowanych danych producentów unijnych objętych próbą, danych dostarczonych przez producentów unijnych nieobjętych próbą oraz publicznie dostępnych informacji. Jak wskazano w motywie 8, trzej producenci unijni objęci próbą reprezentowali ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

(316) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu Unii Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii powinno było być uwzględnione w analizie.

(317) Komisja ustaliła, że jedynie część (około 15 %) produkcji producentów unijnych objętych próbą była przeznaczona na użytek własny, a mianowicie do produkcji powlekanych lub izolowanych rur miedzianych. Te produkty rynku niższego szczebla wytwarzano albo w przedsiębiorstwie produkującym rury miedziane, albo w innym przedsiębiorstwie należącym do tej samej grupy, które w praktyce nie miało swobody wyboru dostawcy.

(318) Podział na użytek własny i wolnorynkowy jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.

(319) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z produktem i ustaliła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny czy do sprzedaży na wolnym rynku.

(320) Komisja zbadała niektóre wskaźniki gospodarcze odnoszące się do przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Wskaźniki te obejmują: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost; wielkość i ceny wywozu; rentowność; i zwrot z inwestycji. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.

(321) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiernie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii. Są to: produkcja; moce produkcyjne i ich wykorzystanie; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; wynagrodzenie; przepływy pieniężne i zdolność do pozyskiwania kapitału. Są one zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

4.3. **Konsumpcja w Unii**

(322) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii, sumując cały przywóz i sprzedaż przemysłu Unii.

(323) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 2

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii	[128 000–146 000]	[120 000–136 000]	[118 000–134 000]	[118 000–134 000]
Indeks	*100*	*93*	*92*	*92*
Wolny rynek	[114 000–129 000]	[104 000–118 000]	[102 000–115 000]	[103 000–116 000]
Indeks	*100*	*92*	*89*	*90*
Rynek sprzedaży wewnętrznej	[14 000–18 000]	[15 000–18 000]	[16 000–19 000]	[15 000–18 000]
Indeks	*100*	*105*	*110*	*105*

Źródło: Zob. źródła dotyczące przywozu i sprzedaży unijnej w odpowiednich tabelach.

(324) Popyt na rury miedziane jest silnie powiązany z branżą HVACR (ogrzewanie, wentylacja, klimatyzacja, chłodnictwo) oraz, w szerszym ujęciu, z sektorem budowlanym.

(325) W okresie badanym całkowita konsumpcja rur miedzianych w Unii uległa zmniejszeniu o 8 %. W 2022 r. konsumpcja ta była stosunkowo wysoka, głównie w wyniku silnego ożywienia gospodarczego, które nastąpiło po spowolnieniu spowodowanym pandemią COVID-19 i miało pozytywny wpływ również na sektor ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i chłodnictwa, jednak w 2023 r. odnotowano spadek konsumpcji o 7 %, a w latach 2024 i 2025 (okres objęty dochodzeniem) konsumpcja utrzymywała się w większości na tym samym poziomie. Konsumpcja wolnorynkowa wykazywała podobną tendencję (spadek o 10 % w okresie badanym).

4.4. **Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie**

4.4.1. *Łączna ocena skutków przywozu towarów z państw, których dotyczy postępowanie*

(326) Komisja zbadała, czy przywóz produktu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(327) Margines dumpingu ustalony w odniesieniu do przywozu z każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, był powyżej progu *de minimis*, określonego w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Wielkości przywozu z każdego z państw, których dotyczy postępowanie, nie były nieznaczne.

(328) Warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a unijnym produktem podobnym były zbliżone. W szczególności przywożone towary konkurowały ze sobą oraz z rurami miedzianymi wytwarzanymi w Unii, ponieważ są sprzedawane w dużej mierze za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów.

(329) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.4.2. *Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie*

(330) Zważywszy, że kod CN 7411 10 90 nie obejmuje wyłącznie produktu objętego dochodzeniem, Komisja ustaliła wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, korzystając z następujących źródeł: w odniesieniu do Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu – państw, w których producenci eksportujący objęci próbą obsługiwali całość lub niemal całość wywozu do Unii – Komisja wykorzystała dane Eurostatu w połączeniu ze zweryfikowanymi danymi objętych próbą producentów eksportujących. W przypadku Chin, które wykazywały niski poziom współpracy, wielkość przywozu obliczono na podstawie danych Eurostatu w połączeniu z szacunkami przedstawionymi w skardze, według których 53 % przywozu klasyfikowanego do kodu CN 7411 10 90 dotyczy produktu objętego dochodzeniem.

(331) Udział przywozu w rynku ustalono jako odsetek konsumpcji wolnorynkowej w Unii, jak określono w sekcji 4.3.

(332) Przywóz do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z ChRL (w tonach)	4 598	4 501	3 949	4 411
Indeks	*100*	*98*	*86*	*96*
Udział w rynku (%)	[3,58 %–4,03 %]	[3,83 %–4,29 %]	[3,45 %–3,86 %]	[3,83 %–4,26 %]
Wielkość przywozu z Meksyku (w tonach)	8 840	8 533	7 626	9 445
Indeks	*100*	*97*	*86*	*107*
Udział w rynku (%)	[6,88 %–7,75 %]	[7,26 %–8,14 %]	[6,66 %–7,45 %]	[8,19 %–9,12 %]
Wielkość przywozu z Wietnamu (w tonach)	8 426	10 773	11 001	13 932
Indeks	*100*	*128*	*131*	*165*

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Udział w rynku (%)	[6,56 %–7,39 %]	[9,17 %–10,28 %]	[9,6 %–10,75 %]	[12,08 %–13,45 %]
Wielkość przywozu z Uzbekistanu (w tonach)	0	152	1 937	1 152
Indeks	—	*100*	*1 272*	*756*
Udział w rynku (%)	0,00 %	[0,01 %–0,20 %]	[1,6 %–1,9 %]	[1,0 %–1,11 %]
Wielkość przywozu ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie (w tonach)	21 864	23 959	24 514	28 939
Indeks	*100*	*110*	*112*	*132*
Udział w rynku (%)	[17 %–20 %]	[20 %–23 %]	[21 %–24 %]	[25 %–28 %]

Źródło: Eurostat i odpowiedzi objętych próbą producentów eksportujących na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(333) W okresie badanym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł w ujęciu bezwzględnym o 32 %. Wzrost ten wynikał przede wszystkim z przywozu z Wietnamu (wzrost o 65 %) i Meksyku (wzrost o 7 %), w szczególności w latach 2024–2025 (okres objęty dochodzeniem), podczas gdy przywóz z Chin utrzymywał się na stałym poziomie. Przywóz z Uzbekistanu znacznie wzrósł, ale w ujęciu bezwzględnym pozostał na niskim poziomie i zmalał w okresie objętym dochodzeniem w porównaniu z rokiem poprzednim.

(334) Ten wzrost wielkości przywozu przełożył się na wzrost udziału w wolnym rynku państw, których dotyczy postępowanie, o około 8 punktów procentowych w okresie badanym.

4.5. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, podcięcie cenowe oraz tłumienie cen

(335) Komisja określiła ceny importowe przy wykorzystaniu danych z Eurostatu. Komisja wzięła pod uwagę szacunki przedstawione w skardze, zgodnie z którymi ceny produktów innych niż produkt objęty dochodzeniem są o 25 % wyższe.

(336) Podcięcie cenowe w odniesieniu do przywozu określono na podstawie danych pochodzących od współpracujących producentów unijnych i współpracujących producentów eksportujących.

(337) Średnia ważona cena przywozu do Unii z państw, których dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 4

Ceny importowe (EUR/t) i ceny na Londyńskiej Giełdzie Metali

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Średnia światowa cena miedzi [1]	8 385	7 852	8 446	8 820
Indeks	*100*	*94*	*101*	*105*
Przywóz z ChRL	9 828	9 247	9 500	9 506
Indeks	*100*	*94*	*97*	*97*

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Przywóz z Meksyku	10 201	9 222	9 362	9 483
Indeks	*100*	*90*	*92*	*93*
Przywóz z Wietnamu	10 298	9 117	9 522	9 563
Indeks	*100*	*89*	*92*	*93*
Przywóz z Uzbekistanu	—	8 487	8 978	9 349
Indeks	—	*100*	*106*	*110*
Wszystkie państwa, których dotyczy postępowanie (średnia)	10 160	9 175	9 426	9 519
Indeks	*100*	*90*	*93*	*94*

([1]) Źródło: https://fred.stlouisfed.org/data/PCOPPUSDA, przeliczenie na EUR przy zastosowaniu średniego rocznego kursu wymiany EUR/USD.

Źródło: Dane Eurostatu.

(338) Zmiany cen importowych należy rozpatrywać w kontekście zmian światowych cen miedzi, które w okresie badanym nieznacznie wzrosły (o 5 %) (zob. pierwszy wiersz w tabeli powyżej).

(339) Ceny importowe rur miedzianych z Chin utrzymywały się na stałym poziomie w okresie badanym. Ceny importowe z Uzbekistanu wzrosły wraz ze średnimi światowymi cenami miedzi, natomiast ceny importowe z Wietnamu i Meksyku spadły o 7 %. W związku z tym w ujęciu względnym (biorąc pod uwagę średnie światowe ceny miedzi) ceny importowe produktu objętego dochodzeniem z Wietnamu i Meksyku faktycznie spadły o około 12 % w okresie badanym. Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, ceny importowe spadły o 6 % w okresie badanym (i o około 11 % w ujęciu względnym, tj. z uwzględnieniem zmian ceny miedzi).

(340) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:

1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz

2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących producentów objętych próbą w państwach, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.

(341) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazano, że średni ważony margines podcięcia cenowego wynosi 8,51 % w przypadku przywozu z Uzbekistanu, 8,22 % w przypadku przywozu z Wietnamu, 9,45 % w przypadku przywozu z Meksyku i 16,36 % w przypadku przywozu z Chin na rynek unijny oraz 9,93 % ogółem w przypadku przywozu ze wszystkich państw, których dotyczy postępowanie. Stwierdzono, że niemal całość wielkości przywozu charakteryzowała się podcięciem cenowym.

(342) Ponadto ceny importowe z czterech państw, których dotyczy postępowanie, były niższe od unijnych kosztów produkcji (zob. tabela 8 poniżej) od 2023 r. do końca okresu objętego dochodzeniem. Niskie ceny importowe spowodowały znaczny efekt tłumienia cen na rynku unijnym, co uniemożliwiło przemysłowi Unii dostosowanie cen do zmian kosztów produkcji.

4.6. **Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii**

4.6.1. *Uwagi ogólne*

(343) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

(344) Jak wspomniano w motywie 7, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrywkową.

(345) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody.

(346) Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedzi skarżących na pytania zawarte w makrokwestionariuszu Komisji, które zostały zweryfikowane, uzgodnione i uzupełnione w oparciu o:

a) zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez objętych próbą producentów unijnych;

b) zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez nieobjętych próbą producentów unijnych, którzy są powiązani ze współpracującymi producentami eksportującymi, wraz z odpowiedziami na pisma w sprawie uzupełnienia braków;

c) publicznie dostępne informacje na temat producentów unijnych, którzy nie współpracowali w dochodzeniu.

(347) Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.

(348) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.

(349) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.6.2. *Wskaźniki makroekonomiczne*

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

(350) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w tonach)	[118 100–137 900]	[104 600–122 100]	[104 000–121 400]	[98 300–114 800]
Indeks	*100*	*89*	*88*	*83*
Moce produkcyjne (w tonach)	[172 400–201 200]	[172 400–201 200]	[172 700–201 600]	[172 200–201 000]
Indeks	*100*	*100*	*100*	*100*
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	68 %	61 %	60 %	57 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu i kwestionariuszach udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez nieobjętych próbą producentów unijnych powiązanych ze współpracującymi producentami eksportującymi, publicznie dostępne informacje na temat innych producentów unijnych.

(351) Moce produkcyjne producentów unijnych w okresie badanym pozostały w dużej mierze niezmienione. Niewielkie zmiany, jakie zaobserwowano, wynikają z planowanych lub nieplanowanych przerw na serwisowanie, ponieważ producenci unijni nie dokonali żadnych znaczących inwestycji ani transakcji zbycia aktywów, które mogły mieć wpływ na te zdolności.

(352) W okresie badanym produkcja w Unii spadła o 17 %, z [118 100–137 900] ton w 2022 r. do [98 300–114 800] ton w okresie objętym dochodzeniem. Co prawda, jak wyjaśniono w sekcji 4.3, w okresie badanym odnotowano spadek konsumpcji, ale spadek produkcji jest znacznie bardziej wyraźny. Wynika to ze znacznego wzrostu przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, zarówno w ujęciu względnym, jak i bezwzględnym, który to przywóz wypierał produkcję przemysłu Unii.

(353) W wyniku spadku produkcji wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło w okresie badanym o 11 punktów procentowych, z 68 % do 57 %.

4.6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(354) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym, w tym na użytek własny (w tonach)	[100 000–117 000]	[91 000–106 000]	[89 000–104 000]	[85 000–99 000]
Indeks	*100*	*90*	*89*	*85*
Sprzedaż na wewnętrzne potrzeby i na użytek własny	[14 000–17 000]	[15 000–17 000]	[16 000–18 000]	[15 000–17 000]
Indeks	*100*	*105*	*110*	*105*
Sprzedaż na wolnym rynku	[86 000–100 000]	[75 000–88 000]	[73 000–85 000]	[70 000–81 000]
Indeks	*100*	*88*	*85*	*81*
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej (%)	[75 %–84 %]	[72 %–80 %]	[71 %–80 %]	[68 %–75 %]

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu i kwestionariuszach udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez nieobjętych próbą producentów unijnych powiązanych ze współpracującymi producentami eksportującymi, publicznie dostępne informacje na temat innych producentów unijnych.

(355) W okresie badanym wielkość sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku spadła o 19 %, z około [86 000–100 000] ton w 2022 r. do około [70 000–81 000] ton w okresie objętym dochodzeniem. Odpowiedni udział w rynku przemysłu Unii spadł o 8 punktów procentowych, co wskazuje, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, który wzrósł w tym samym okresie o 8 punktów procentowych, był kluczowym czynnikiem spadku sprzedaży przemysłu Unii.

(356) Przemysł Unii zrównoważył spadek sprzedaży na wolnym rynku, zwiększając sprzedaż na wewnętrzne potrzeby i wykorzystanie na użytek własny, ale tylko częściowo, o około 1 000 ton w okresie badanym.

4.6.2.3. Wzrost

(357) Biorąc pod uwagę spadek wielkości produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, oczywiste jest, że w okresie badanym przemysł Unii odnotował ujemny wzrost, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i w stosunku do ogólnego wzrostu rynku.

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(358) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników	1 177	1 149	1 084	1 041
Indeks	*100*	*98*	*92*	*88*
Wydajność (w tonach na pracownika)	[100–120]	[90–110]	[90–120]	[90–120]
Indeks	*100*	*91*	*96*	*94*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(359) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie badanym o około 140 pracowników, którzy stanowili 12 % ogółu siły roboczej. Zasadniczo przemysł Unii zdołał uniknąć znacznych zwolnień i zmniejszył zatrudnienie w sektorze rur miedzianych, przenosząc pracowników do innych rodzajów działalności i nie obsadzając stanowisk zwolnionych przez odchodzących pracowników. Redukcja zatrudnienia nie była w pełni współmierna do spadku produkcji, w związku z czym odnotowano niewielki spadek wydajności, o około 6 %.

4.6.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

(360) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.

(361) Jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego dumpingu.

4.6.3. *Wskaźniki mikroekonomiczne*

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

(362) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (w EUR/t)	9 907	9 604	9 632	9 895
Indeks	*100*	*97*	*97*	*100*

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/t)	9 865	9 513	9 784	10 134
Indeks	*100*	*96*	*99*	*103*
Średnia światowa cena miedzi (EUR/t) ([122])	8 385	7 852	8 446	8 820
Indeks	*100*	*94*	*101*	*105*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(363) Ceny stosowane przez przemysł Unii utrzymywały się na stałym poziomie w okresie badanym – odnotowano ich niewielki spadek w latach 2022–2023 i odpowiadający mu niewielki wzrost w latach 2024–2025. Tę stabilność cen należy rozpatrywać w kontekście rosnących kosztów produkcji.

(364) Koszty produkcji w Unii w okresie badanym wzrosły ogółem o 3 %. Wahania kosztów produkcji w tym okresie odzwierciedlają przede wszystkim odpowiadające im zmiany światowych cen miedzi, która stanowi do 90 % kosztów produktu końcowego. Odzwierciedlają one również zmiany kosztów operacyjnych producentów unijnych, w tym wzrost kosztów pracy i energii, oraz obniżki wynikające z poprawy efektywności.

(365) Ogólnie rzecz biorąc, przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w stopniu pozwalającym na pokrycie wzrostu kosztów i utrzymanie dodatniej marży zysku. Począwszy od 2024 r. ceny sprzedaży spadły poniżej jednostkowego kosztu produkcji.

(366) Jak wskazano w sekcji 4.5 powyżej, stwierdzono, że na ceny sprzedaży w Unii miało wpływ znaczne tłumienie cen spowodowane w szczególności wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych.

(367) Nie zidentyfikowano żadnych innych istotnych czynników wpływających na ceny.

4.6.3.2. Koszty pracy

(368) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średnie koszty pracy na pracownika

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	56 746	57 575	61 469	66 136
Indeks	*100*	*101*	*108*	*117*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(369) Koszty pracy w Unii znacznie wzrosły w okresie badanym, z 56 746 EUR na pracownika w 2022 r. do 66 136 EUR na pracownika w okresie objętym dochodzeniem. Ten wzrost o 17 % można w dużej mierze przypisać ogólnej presji inflacyjnej odczuwanej w Unii w tym samym okresie, związanej ze wzrostem cen energii.

([122]) Źródło: https://fred.stlouisfed.org/data/PCOPPUSDA, przeliczenie na EUR przy zastosowaniu średniego rocznego kursu wymiany EUR/USD.

4.6.3.3. Zapasy

(370) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	3 475	4 460	5 620	4 591
Indeks	*100*	*128*	*162*	*132*
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	[4 %–7 %]	[7 %–10 %]	[8 %–13 %]	[7 %–10 %]

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(371) Poziom zapasów wzrósł z 3 475 ton na koniec 2022 r., co stanowiło [4 %–7 %] produkcji w tym roku, do 4 591 ton na koniec 2025 r., co stanowiło [7 %–10 %] produkcji w tym roku. Biorąc pod uwagę, że przemysł Unii zasadniczo produkuje na zamówienie, a nie na zapas, wzrost ten można uznać za mało znaczący.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(372) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	1,0 %	0,3 %	- 1,1 %	- 1,5 %
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	22 288 956	14 815 422	5 698 287	139 884
Indeks	*100*	*66*	*26*	*1*
Inwestycje (w EUR)	8 138 925	5 950 296	6 673 246	7 261 946
Indeks	*100*	*73*	*82*	*89*
Zwrot z inwestycji	18 %	8 %	7 %	- 3 %
Indeks	*100*	*48*	*37*	*– 17*

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(373) Komisja określiła rentowność objętych próbą producentów unijnych, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.

(374) Jak wyjaśniono w motywach 363–365, od 2024 r. unijna cena sprzedaży spadła poniżej jednostkowego kosztu produkcji. Ta zależność między sprzedażą a kosztami znalazła pełne odzwierciedlenie w rentowności przemysłu Unii, która w 2022 r. była dodatnia i wynosiła 1 %, a następnie w okresie badanym stale malała, osiągając w okresie objętym dochodzeniem poziom - 1,5 %.

(375) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność przedsiębiorstw do samofinansowania swojej działalności. W przypadku przemysłu Unii na przepływy środków pieniężnych netto wyraźnie wpłynął spadek rentowności – z wysokiego poziomu około 22 mln EUR w 2022 r. do zaledwie 140 tys. EUR w okresie objętym dochodzeniem.

(376) Objętym próbą producentom unijnym udało się w okresie badanym utrzymać inwestycje na określonym poziomie około 6–8 mln EUR rocznie. Inwestycje te dotyczyły jednak raczej wymiany lub modernizacji istniejącego sprzętu, a nie zwiększenia mocy produkcyjnych lub rozszerzania zakresu produktów. Były to zatem inwestycje minimalne, niezbędne do tego, aby producenci unijni mogli kontynuować swoją działalność i utrzymać obecność na rynku, przynajmniej w perspektywie krótkoterminowej.

(377) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podążając za trendem zbliżonym do tego, jaki odnotowano w przypadku rentowności, wskaźnik ten – początkowo kształtujący się na korzystnym poziomie 18 % w 2022 r. – w okresie objętym dochodzeniem przybrał wartość ujemną, osiągając poziom -3 %.

(378) Zdolność każdego przedsiębiorstwa do pozyskania kapitału zależy w dużej mierze od oczekiwań rynku co do wyników finansowych tego przedsiębiorstwa. Ujemna rentowność przy wyczerpujących się przepływach pieniężnych oraz stopie zwrotu wyraźnie niższej od kosztu kapitału nie pozwoliłaby przedsiębiorstwu na pozyskanie nowego kapitału, ani w formie pożyczek, ani w formie kapitału własnego. W efekcie pogarszające się wyniki finansowe przemysłu Unii w okresie badanym miały silny negatywny wpływ na jego zdolność do pozyskania kapitału.

4.7. **Uwagi zainteresowanych stron**

(379) Trzej objęci próbą uzbeccy producenci eksportujący, a mianowicie Infinity Copper Group, Angren Pipes i Sharq Tubes („producenci uzbeccy") oraz rząd Uzbekistanu twierdzili, że zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego dochodzenie w odniesieniu do Uzbekistanu należy zakończyć, ponieważ przywóz z Uzbekistanu prawdopodobnie kształtuje się poniżej progu *de minimis* wynoszącego 1 %, określonego w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, a zatem szkodę należy uznać za nieznaczną.

(380) Na poparcie swojego twierdzenia dotyczącego udziału Uzbekistanu w rynku producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu stwierdzili, że w skardze zawyżono wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem z Uzbekistanu i najprawdopodobniej zaniżono sprzedaż producentów unijnych. Po przedłożeniu makrokwestionariusza producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu nadal utrzymywali, że dane przedstawione przez skarżącego były niedokładne, co doprowadziło do znacznego zaniżenia wielkości konsumpcji w Unii. Domniemane nieścisłości dotyczyły głównie danych liczbowych na temat produkcji, mocy produkcyjnych i sprzedaży producentów unijnych, w tym w szczególności przedsiębiorstw Seravalle, Cuprumfoma, HME Germany oraz HME Spain, w przypadku których skarżący posłużył się własnymi szacunkami, ponieważ nie miał dostępu do danych dostarczonych przez same przedsiębiorstwa.

(381) Producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu argumentowali również, że w odpowiedziach na makrokwestionariusz nie uwzględniono żadnych danych dotyczących trzech przedsiębiorstw, które wydają się być producentami produktu objętego dochodzeniem z Unii, a mianowicie Luvata, Barth Metallwerke i Standard Metall. Strony powołały się na informacje publiczne zamieszczone na stronach internetowych tych przedsiębiorstw, które sugerują, że są one producentami unijnymi. W szczególności w przypadku przedsiębiorstwa Luvata strony powołały się na niedawną odpowiedź otrzymaną pocztą elektroniczną, w której przedsiębiorstwo to zadeklarowało: „produkujemy rury miedziane".

(382) W odniesieniu do kwestii udziału w rynku producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu wskazali, że przy ustalaniu całkowitej konsumpcji w Unii – stanowiącej mianownik w obliczeniach udziału w rynku – należy uwzględnić wykorzystanie na użytek własny i sprzedaż na wewnętrzne potrzeby. Na poparcie swojego twierdzenia strony odniosły się między innymi do dochodzeń dotyczących BDO ([123]) i MEG ([124]), w ramach których Komisja miała przyjąć takie właśnie podejście.

(383) W nawiązaniu do argumentu dotyczącego zakończenia dochodzenia w odniesieniu do Uzbekistanu na podstawie art. 9 ust. 3 producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu argumentowali również, że Komisja nie powinna łączyć przywozu z Uzbekistanu z przywozem z innych państw, których dotyczy postępowanie, ponieważ nie są spełnione warunki kumulacji określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem tych stron, jeżeli udział w rynku nieznacznie przekracza 1 %, Komisja nie powinna automatycznie kumulować przywozu z tego kraju, lecz przeprowadzić analizę konkretnego przypadku. Ponadto warunki konkurencji między produktami przywożonymi z Uzbekistanu a produktami przywożonymi z innych państw oraz produktami wytwarzanymi przez producentów unijnych są tego rodzaju, że taka kumulacja przywozu jest niewłaściwa.

(384) Na poparcie swojego stanowiska dotyczącego warunków konkurencji producenci uzbeccy i rząd Uzbekistanu argumentowali, że – wbrew twierdzeniom zawartym w skardze – producenci uzbeccy nie są własnością podmiotów chińskich i nie są powiązani z chińskimi właścicielami producentów eksportujących w Chinach, Meksyku i Wietnamie. Ponadto twierdzili, że wielkość wywozu z Uzbekistanu jest coraz niższa, a w każdym razie Uzbekistan nie ma możliwości (ze względu na ograniczenia lokalizacyjne i logistyczne) ani zachęt (ze względu na wygaśnięcie odpowiednich subsydiów państwowych) do wywozu dużych ilości do Unii Europejskiej.

(385) Skarżący przedstawił uwagi dotyczące tych oświadczeń, odrzucając argumenty producentów uzbeckich i rządu Uzbekistanu oraz utrzymując, że dane przedstawione w jego odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu stanowiły wiarygodną podstawę do obliczenia sprzedaży w Unii, konsumpcji w Unii i udziałów w rynku.

(386) Komisja odniosła się do tych argumentów, opierając się na faktach i metodyce, które zastosowała do obliczenia konsumpcji w Unii i udziałów w rynku.

(387) Konsumpcję w Unii obliczono jako sumę sprzedaży w Unii powiększoną o cały przywóz. Jeżeli chodzi o przywóz, wykorzystane dane i metodykę wyjaśniono w sekcjach 4.4.2 (przywóz z państw, których dotyczy postępowanie) i 5.2.1 (przywóz z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie).

(388) W odniesieniu do sprzedaży w Unii Komisja wyjaśniła, że dane przedstawione przez skarżącego w odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu zostały skorygowane na następującej podstawie:

a) w przypadku przedsiębiorstw Feinrohren, Wieland Werke AG i ElvalHalcor (trzech producentów unijnych objętych próbą) Komisja wykorzystała dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, skorygowane podczas odpowiednich wizyt weryfikacyjnych;

b) w przypadku przedsiębiorstw Wieland Austria, Silmet, La Farga i Cupori Komisja wykorzystała dane przedłożone przez te przedsiębiorstwa bezpośrednio skarżącemu, potwierdzone podczas weryfikacji odpowiedzi na pytania w makrokwestionariuszu;

c) w przypadku przedsiębiorstw HME Germany i HME Spain Komisja tymczasowo wykorzystała dane przekazane przez te przedsiębiorstwa w odpowiedzi na pismo Komisji w sprawie uzupełnienia braków w odniesieniu do odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonej przez powiązanego z nimi producenta eksportującego, Hailiang Vietnam. Dane te zostaną również zweryfikowane na miejscu w toku dochodzenia;

([123]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2026/270 z dnia 4 lutego 2026 r. nakładające tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz 1,4-butanodiolu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Królestwa Arabii Saudyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L, 2026/270, 5.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/270/oj).

([124]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/939 z dnia 10 czerwca 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej (Dz.U. L 205 z 11.6.2021, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/939/oj).

d) w przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą, którzy nie dostarczyli danych bezpośrednio skarżącemu, wykorzystano szacunki oparte na publicznie dostępnych danych. W szczególności:

(i) w przypadku Serravalle Komisja oszacowała moce produkcyjne tego przedsiębiorstwa na 15 000 ton rocznie, opierając się na oświadczeniu przedsiębiorstwa, iż dysponuje ono mocami produkcyjnymi na poziomie 400 km na dzień, ([125]) w przybliżeniu 20 000 ton rocznie, oraz przyjmując, że średnio w ciągu całego roku dostępnych będzie jedynie około 75 % tych mocy produkcyjnych, z uwzględnieniem planowanych i nieplanowanych przestojów. Wielkość produkcji oszacowano na podstawie informacji zawartej w sprawozdaniu tego przedsiębiorstwa dotyczącego zrównoważonego rozwoju za rok 2024, z której wynika, że w tymże roku produkcja wyniosła 7 144 tony, a w 2025 r. – 6 562 tony ([126]). Wykorzystanie na użytek własny i sprzedaż na wewnętrzne potrzeby obliczono w oparciu o wielkość produkcji przy zastosowaniu średniego wskaźnika udziału w produkcji sprzedaży na wewnętrzne potrzeby/wykorzystania na użytek własny innych przedsiębiorstw, które również odnotowały sprzedaż na wewnętrzne potrzeby/wykorzystanie na użytek własny i udostępniły dane własne. Sprzedaż eksportową obliczono w oparciu o wielkość produkcji przy zastosowaniu średniego wskaźnika produkcji przeznaczonej na wywóz innych przedsiębiorstw, które dokonywały sprzedaży eksportowej i udostępniły dane własne. Sprzedaż w Unii obliczono jako produkcję pomniejszoną o wykorzystanie na użytek własny/sprzedaż na wewnętrzne potrzeby i o sprzedaż eksportową;

(ii) w przypadku przedsiębiorstwa Cuprumfoma Komisja oszacowała jego moce produkcyjne również na 15 000 ton rocznie, opierając się na badaniu rynku, z którego wynikało, że pod względem produkcji podmiot ten należy do tej samej kategorii co przedsiębiorstwo Serravalle ([127]). Produkcję obliczono na podstawie wykorzystania mocy produkcyjnych pozostałych przedsiębiorstw, które udostępniły dane własne. Użytek własny/sprzedaż na wewnętrzne potrzeby, sprzedaż eksportową i sprzedaż w Unii obliczono na tej samej podstawie co w przypadku przedsiębiorstwa Serravalle;

e) w odniesieniu do przedsiębiorstw Luvata, Barth Metallwerke i Standard Metall Komisja odnotowała, że chociaż strony uzbeckie przedstawiły pewne przesłanki świadczące o tym, że przedsiębiorstwa te mogły dysponować mocami produkcyjnymi do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem, nie dostarczyły one jednak żadnych rozstrzygających dowodów na to, że faktycznie prowadziły taką produkcję w okresie objętym dochodzeniem, a ponadto nawet nie podjęły próby oszacowania wielkości domniemanej produkcji i sprzedaży. Jeżeli chodzi konkretnie o przedsiębiorstwo Luvata, Komisja zauważyła, że Luvata jest w rzeczywistości grupą przedsiębiorstw, które produkują produkty z miedzi w 10 zakładach produkcyjnych w szeregu państw w Europie, Azji, Ameryce Północnej i Południowej; Komisja zwróciła uwagę, że oświadczenie przedsiębiorstwa mogło odnosić się do działalności grupy Luvata w innych państwach spoza Unii. Nawet gdyby przedsiębiorstwo to odniosło się do produkcji w Unii, z udzielonej odpowiedzi nie wynika jasno, czy chodziło o rury miedziane w uporządkowanych zwojach, czy też inne rodzaje rur miedzianych, oraz czy w okresie objętym dochodzeniem rzeczywiście prowadzono jakąkolwiek produkcję. Ponadto Komisja zauważa, że żadne z tych trzech przedsiębiorstw nie znalazło się w wykazie dostawców przekazanym przez użytkowników unijnych, którzy współpracowali w dochodzeniu, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym Komisja uznała, że nie byłoby właściwe przypisanie tym trzem przedsiębiorstwom jakichkolwiek wartości dodatnich pod względem mocy produkcyjnych, produkcji lub sprzedaży.

(389) W związku z powyższym Komisja uznała, że nawet jeśli w skardze lub w odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu występowały pewne nieścisłości, obliczenia Komisji dotyczące konsumpcji w Unii, a tym samym również udziałów w rynku, opierały się na najlepszych dostępnych informacjach i były wiarygodne.

(390) W odniesieniu do twierdzenia, że do obliczenia udziału w rynku należy uwzględnić całkowitą konsumpcję w Unii, w tym konsumpcję na potrzeby własne, Komisja zauważyła, iż ocena ta zależy od konkretnego przypadku. W przedmiotowej sprawie, jak wyjaśniono w motywie 318, produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem. W związku z tym konsumpcja wolnorynkowa w Unii stanowi właściwy wskaźnik do obliczania udziałów w rynku.

([125]) https://www.sctubes.com/en/about-us.

([126]) Zob. https://www.kme.com/fileadmin/DOWNLOADCENTER/ABOUT%20US/4%20Commitments/Sustainability_Report_2025/KME_2026_SCT_-_TMX_ENG.pdf, s. 22.

([127]) https://www.coppercouncil.org/wp-content/uploads/2022/02/TS22-Di-Cosimo.pdf.

(391) Jeżeli chodzi o warunki kumulacji na podstawie art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja zauważyła – co potwierdziły sądy Unii ([128]) – że dysponuje pewnym zakresem uznania przy ocenie, czy przywóz ma charakter nieznaczny. W tym konkretnym przypadku, poza faktem, że udział Uzbekistanu w rynku przekraczał 1 %, Komisja odnotowała również, że w okresie badanym przywóz z Uzbekistanu zasadniczo wykazywał szybki wzrost, który miał miejsce w warunkach ogólnie kurczącego się rynku unijnego. Ponadto wielkości te były wprowadzane na rynek unijny po bardzo niskich cenach, w rzeczywistości nawet niższych niż ceny innych państw, których dotyczy postępowanie, w szczególności w 2023 r. i 2024 r., a zatem wywierały znaczną presję na ceny przemysłu Unii. W związku z tym na tym etapie Komisja uznała, że udział Uzbekistanu w rynku nie jest nieznaczny.

(392) Jeżeli chodzi o warunki konkurencji, Komisja stwierdziła, że – niezależnie od struktury własnościowej lub jakichkolwiek czynników, które rzekomo wpływają na zdolność i motywację producentów uzbeckich do wywozu do Unii – w dochodzeniu wykazano, że produkty przywożone z Uzbekistanu w okresie objętym dochodzeniem są bardzo podobne do produktów przywożonych z innych państw, których dotyczy postępowanie, i produktów wytwarzanych przez przemysł Unii. Świadczy o tym fakt, że wszystkie numery kontrolne („PCN") produktów przywożonych z Uzbekistanu w okresie objętym dochodzeniem odpowiadały numerom produktów przywożonych z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, oraz numerom produktów wytwarzanym przez przemysł Unii. Co więcej, produkty przywożone z Uzbekistanu trafiały do Unii po cenach zasadniczo porównywalnych z cenami produktów przywożonych przez inne państwa, których dotyczy postępowanie, co skutkowało podcięciem cenowym dla przemysłu Unii o 4,16 %. Ponadto, jak zauważono w motywie 328 powyżej, produkty były sprzedawane w dużej mierze za pośrednictwem tych samych kanałów sprzedaży i podobnym kategoriom klientów.

(393) W związku z powyższym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że warunki łącznej oceny szkody, w tym przywozu z Uzbekistanu, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zostały spełnione. Odrzuciła zatem argumenty producentów uzbeckich i rządu Uzbekistanu.

(394) Jeżeli chodzi o argument dotyczący zakończenia dochodzenia w odniesieniu do Uzbekistanu na podstawie art. 9 ust. 3, Komisja zauważyła, że ze względu na fakt, iż przywóz z czterech państw, których dotyczy postępowanie, został skumulowany, odniesienie w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego do wielkości przywozu w celu oceny szkody w tym przypadku nie dotyczy wielkości przywozu z poszczególnych państw. Dotyczy ono całkowitej wielkości przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, która znacznie przekracza wielkości określone w art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Wniosek ten został zatem również odrzucony.

4.8. **Wnioski dotyczące szkody**

(395) W okresie badanym niemal wszystkie makro- i mikrowskaźniki wskazywały na znaczne pogorszenie sytuacji gospodarczej przemysłu Unii, co – przynajmniej od 2023 r. – wskazuje na wystąpienie szkody.

(396) Przemysł Unii stopniowo tracił wielkość produkcji, wielkość sprzedaży i udział w rynku. Co więcej, mimo że zdołał opanować i obniżyć koszty operacyjne, nie był w stanie utrzymać swoich cen powyżej jednostkowego kosztu produkcji, na który wpływ miały zmiany w światowych cenach miedzi.

(397) Na wystąpienie szkody jeszcze bardziej wskazują wyniki finansowe przemysłu Unii od 2023 r., kiedy zaczął on przynosić straty, a jego przepływy pieniężne spadły niemal do zera.

(398) Przemysł Unii zdołał utrzymać poziom inwestycji niezbędny do wymiany starego sprzętu i kontynuowania działalności. Jednak ze względu na straty, które zaczął ponosić od 2023 r., zwrot z inwestycji stał się ujemny.

(399) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

([128]) Wyrok Sądu z dnia 12 marca 2020 r., Eurofer, European Steel Association, AISBL/Komisja Europejska, sprawa T-835/17, pkt 82.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

(400) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, wykorzystanie na użytek własny, wyniki wywozu przemysłu Unii oraz zmiany w konsumpcji.

5.1. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

(401) Jak pokazano w sekcji 4.6, w okresie badanym przemysł Unii odnotował spadek wielkości produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, a jednocześnie utracił zdolność do utrzymania cen powyżej kosztów produkcji.

(402) Owo pogorszenie sytuacji zbiegło się w czasie z rosnącą obecnością i konkurencją ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. W okresie objętym dochodzeniem wielkość przywozu z tych państw stale i znacząco rosła – o 32 % w wielkościach bezwzględnych i o prawie 8 punktów procentowych pod względem udziału w rynku.

(403) Jednocześnie, w porównaniu z cenami stosowanymi przez przemysł Unii, ceny takiego przywozu towarów po cenach dumpingowych wykazywały znacznie mniejszą wrażliwość na rosnące koszty miedzi. W rzeczywistości, podczas gdy światowe ceny miedzi wzrosły o 5 % w okresie badanym, ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, spadły o 6 %. W rezultacie nie tylko podcinały one ceny przemysłu Unii, ale od 2023 r. spadły poniżej poziomu kosztów przemysłu Unii, skutkując istotnym tłumieniem jego cen.

(404) Wynika z tego, że pogorszenie sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym jest skutkiem zarówno wielkości, jak i ceny rosnącego przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

(405) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. *Przywóz z państw trzecich*

(406) Zważywszy, że kod CN 7411 10 90 nie obejmuje wyłącznie produktu objętego dochodzeniem, Komisja ustaliła wielkość przywozu z państw trzecich, korzystając z danych Eurostatu: W szczególności w przypadku Turcji i (łącznie) wszystkich pozostałych państw trzecich z wyjątkiem Tajlandii Komisja obliczyła przywóz w okresie badanym w oparciu o stosunek wielkości przywozu objętego kodem TARIC 7411 10 90 10 (produkt objęty dochodzeniem) zgłoszonego po wszczęciu dochodzenia do łącznej wielkości przywozu objętego kodem CN 7411 10 90. Wskaźniki te wynosiły 47 % w przypadku Turcji i 71 % w przypadku wszystkich pozostałych państw trzecich. Jako że w Tajlandii nie zgłoszono żadnych ilości przywozu w ramach kodu TARIC 7411 10 90 10, Komisja uznała, że całość przywozu zgłoszona w ramach kodu CN 7411 10 90 stanowiła produkt objęty dochodzeniem.

(407) Ilość przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 12

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Turcja	Wielkość (w tonach)	1 935	1 951	2 244	2 537
	Indeks	*100*	*101*	*116*	*131*
	Udział w rynku	[1,51 %–1,7 %]	[1,66 %–1,86 %]	[1,96 %–2,19 %]	[2,2 %–2,45 %]
	Średnia cena	10 122	9 552	9 989	10 593
	Indeks	*100*	*94*	*99*	*105*
Tajlandia	Wielkość (w tonach)	1 589	1 490	859	638
	Indeks	*100*	*94*	*54*	*40*
	Udział w rynku	[1,24 %–1,39 %]	[1,27 %–1,42 %]	[0,75 %–0,84 %]	[0,55 %–0,62 %]
	Średnia cena	12 595	10 816	10 997	10 916
	Indeks	*100*	*86*	*87*	*87*
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	2 390	1 781	1 429	1 303
	Indeks	*100*	*75*	*60*	*54*
	Udział w rynku	[1,86 %–2,1 %]	[1,52 %–1,7 %]	[1,25 %–1,4 %]	[1,13 %–1,26 %]
	Średnia cena	10 701	9 943	10 422	11 247
	Indeks	*100*	*93*	*97*	*105*
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość (w tonach)	5 914	5 222	4 533	4 477
	Indeks	*100*	*88*	*77*	*76*
	Udział w rynku	[4,6 %–5,18 %]	[4,45 %–4,98 %]	[3,96 %–4,43 %]	[3,88 %–4,32 %]
	Średnia cena	11 020	10 046	10 317	10 829
	Indeks	*100*	*91*	*95*	*100*

Źródło: Dane Eurostatu.

(408) Oprócz państw, których dotyczy postępowanie, państwami o największej wielkości przywozu w okresie badanym były Turcja i Tajlandia.

(409) Jak wynika z tabeli 12 – **Przywóz z państw trzecich** powyżej, przywóz z Turcji wzrósł o 31 % w okresie badanym, jednak w ujęciu bezwzględnym utrzymywał się na umiarkowanym poziomie wynoszącym 2 537 ton w okresie objętym dochodzeniem. Natomiast w tym samym okresie przywóz z Tajlandii spadł o 60 % i wynosił jedynie 638 ton w okresie objętym dochodzeniem. Przywóz z innych państw trzecich spadł o 46 % i wynosił łącznie około 1 300 ton w okresie objętym dochodzeniem.

(410) Co istotne, w całym okresie badanym ceny przywozu z Turcji, Tajlandii i łącznie ze wszystkich innych państw trzecich utrzymywały się powyżej cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, a w szczególności w porównaniu z cenami i kosztami przemysłu Unii.

(411) Wynika z tego, że przywóz z tych państw nie mógł przyczynić się, ani indywidualnie, ani łącznie, do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.2. *Konsumpcja*

(412) Jak pokazano w tabeli 2 – **Konsumpcja w Unii (w tonach)**, całkowita konsumpcja w Unii zmalała w okresie badanym o 8 %, natomiast konsumpcja wolnorynkowa zmalała o 10 % w okresie objętym dochodzeniem.

(413) Chociaż ten spadek konsumpcji mógł mieć niewielki wpływ na obniżenie wielkości sprzedaży przemysłu Unii, główną przyczyną tej straty był przywóz towarów po cenach dumpingowych, który kosztem przemysłu Unii zyskał znaczny udział w rynku.

(414) Ponadto w dochodzeniu wykazano, że w przypadku przemysłu Unii koszty produkcji w przeważającej mierze mają charakter zmienny, a zatem są bezpośrednio powiązane z wielkością produkcji. Zaliczają się do nich koszt miedzi (który, jak wyjaśniono powyżej, stanowi do 90 % całkowitych kosztów produkcji), ale także inne zmienne koszty operacyjne, takie jak koszty energii i bezpośrednie koszty pracy. Natomiast koszty stałe stanowią jedynie bardzo niewielką część całkowitych kosztów produkcji.

(415) W związku z tym spadek konsumpcji nie mógł w znaczący sposób przyczynić się do obniżenia rentowności przemysłu Unii, która zależy głównie od stosunku kosztów zmiennych do marży, jaką przemysł Unii jest w stanie doliczyć do tych kosztów.

(416) W tym przypadku rentowność przemysłu Unii osiągnęła wartość ujemną w wyniku tłumienia cen spowodowanego przywozem po niskich cenach z państw, których dotyczy postępowanie, co uniemożliwiło przemysłowi Unii utrzymanie dodatniej marży.

(417) Wynika z tego, że spadek konsumpcji w Unii miał ograniczony wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł Unii lub nie miał na tę stratę żadnego wpływu. Tak ograniczony wpływ nie jest w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.3. *Wykorzystanie na użytek własny*

(418) Jak wspomniano w motywie 323, Komisja ustaliła, że część produkcji producentów unijnych objętych próbą była wykorzystywana na użytek własny, w szczególności do produkcji powlekanych lub izolowanych rur miedzianych. Komisja zbadała, czy tendencje w zakresie stosowania produktu objętego dochodzeniem na rynku sprzedaży wewnętrznej mogły przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

(419) Jak pokazano w tabeli 6, wykorzystanie na użytek własny przez przemysł Unii stanowiło niewielką część jego całkowitej produkcji rur miedzianych i wzrosło nieznacznie o 5 % w okresie badanym.

(420) Produkty wytwarzane na użytek własny są produktami o wyższej wartości, które w mniejszym stopniu konkurują z przywozem i zazwyczaj pozytywnie wpływają na dochody i rentowność producentów unijnych.

(421) W związku z tym nic nie wskazuje na to, że zmiany w zakresie wykorzystania na użytek własny w jakikolwiek sposób przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.4. *Wyniki wywozu przemysłu Unii*

(422) Wielkość wywozu producentów unijnych kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 13

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2022	2023	2024	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu (w tonach)	17 580	12 971	14 233	13 486
Indeks	*100*	*74*	*81*	*77*
Średnia cena (za tonę)	10 166	9 782	10 064	10 251
Indeks	*100*	*96*	*99*	*101*

Źródło: Odpowiedź na pytania zawarte w makrokwestionariuszu.

(423) Wielkość wywozu realizowanego przez przemysł Unii spadła z około 17 500 ton w 2022 r. do około 13 500 ton w 2025 r. (okres objęty dochodzeniem), czyli o 23 %, w miarę jak w okresie badanym nasilała konkurencja, również na rynkach międzynarodowych.

(424) Chociaż tego spadku wielkości wywozu o 4 000 ton nie można uznać za nieznaczny, jest on jednak znacząco mniejszy w ujęciu bezwzględnym niż spadek wielkości sprzedaży na rynku unijnym, spowodowany przywozem towarów po cenach dumpingowych.

(425) Ponadto, jak wspomniano powyżej, stałe koszty produkcji – a tym samym korzyści skali w produkcji rur miedzianych – są bardzo ograniczone. W związku z tym spadek wielkości wywozu nie mógł w znaczący sposób przyczynić się do spadku rentowności przemysłu Unii w Unii.

(426) Można zatem stwierdzić, że wyniki wywozu przemysłu Unii mogły jedynie w ograniczonym stopniu, o ile w ogóle, przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł Unii. Tak ograniczony wpływ nie jest w stanie osłabić związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.5. *Łączna ocena wpływu innych czynników*

(427) Z powyższego wynika, że jedynymi czynnikami, które mogły mieć wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł Unii, były niewielki spadek konsumpcji w Unii i spadek wielkości wywozu. Jednak w odniesieniu do obu tych czynników uznano, że taki wpływ byłby w najlepszym razie ograniczony, a zatem nie byłby w stanie osłabić związku przyczynowego między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.

5.2.6. *Uwagi zainteresowanych stron*

(428) Uwagi dotyczące związku przyczynowego otrzymano od przedsiębiorstwa Emmedi.

(429) Przedsiębiorstwo Emmedi twierdziło, że istnieją inne czynniki, które mogły spowodować szkodę. W szczególności przedsiębiorstwo Emmedi odniosło się do strukturalnej transformacji włoskiego rynku miedzi, który w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat znacznie się skurczył, a także do ogólnego spowolnienia popytu w budownictwie. Odniosło się również do przywozu z państw trzecich, zmienności cen miedzi na Londyńskiej Giełdzie Metali, wzrostu kosztów energii w UE oraz strategii handlowych producentów unijnych. Przedsiębiorstwo Emmedi zwróciło się o analityczne rozróżnienie udziału szkody, którą można przypisać przywozowi towarów po cenach dumpingowych, od tych czynników, zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, w tym do celów ewentualnego zastosowania zasady niższego cła.

(430) Komisja oceniła spadek konsumpcji jako możliwą przyczynę szkody w sekcji 5.2.2. Oceniła również wpływ przywozu z państw trzecich w sekcji 5.2.1. Komisja stwierdziła, że czynniki te nie miały żadnego wpływu lub miały bardzo ograniczony wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł Unii.

(431) Jeżeli chodzi o zmienność cen miedzi na Londyńskiej Giełdzie Metali, Komisja zauważyła, że jest to nieodłączna cecha działalności w zakresie rur miedzianych. W tym względzie przedsiębiorstwo Emmedi nie wyjaśniło, w jaki sposób zmienność ta mogła przyczynić się do szkody, ani nawet jakie zmiany zachodziły w ramach tego zjawiska w okresie badanym.

(432) Jeżeli chodzi o wzrost kosztów energii w UE, Komisja zauważyła, że nie jest to odrębny czynnik niezwiązany z przywozem z państw, których dotyczy postępowanie. Wynika to z faktu, że przemysł Unii byłby w stanie przenieść ten wzrost kosztów na swoich klientów, podnosząc ceny, i nie uczynił tego właśnie ze względu na presję wywieraną na ceny przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(433) Jeżeli chodzi o strategie handlowe producentów unijnych, przedsiębiorstwo Emmedi nie wyjaśniło, na czym polegały te strategie i w jaki sposób mogły one wyrządzić szkodę przedsiębiorstwom, które je przyjęły.

(434) W związku z powyższym Komisja odrzuciła argumenty przedsiębiorstwa Emmedi, zauważając również, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego celem zasady niższego cła nie jest dostosowanie cła w zależności od różnych czynników przyczyniających się do szkody, ale ustalenie cła na poziomie, który byłby odpowiedni do usunięcia szkody.

5.3. **Wnioski w sprawie związku przyczynowego**

(435) Pogorszenie sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym zbiegło się w czasie ze znacznym wzrostem wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Przywóz napływał nie tylko w coraz większych ilościach, ale również po cenach, które podcinały i tłumiły ceny przemysłu Unii. Istnieje zatem wyraźny związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem po cenach dumpingowych.

(436) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ niewielkiego spadku konsumpcji w Unii i spadku wielkości wywozu na sytuację przemysłu Unii był ograniczony w porównaniu ze skutkami przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ponadto oczywiste jest, że wykorzystanie na użytek własny i przywóz z państw trzecich nie miały żadnego negatywnego wpływu na przemysł Unii.

(437) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą. Szkoda polega głównie na utracie wielkości produkcji, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, ujemnej rentowności i malejących przepływach pieniężnych.

6. **POZIOM ŚRODKÓW**

(438) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(439) W niniejszej sprawie skarżący stwierdzili istnienie zakłóceń handlu surowcami w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do dwóch państw objętych dochodzeniem, a mianowicie Chin i Wietnamu. Ocena dotycząca tych państw znajduje się w sekcji 6.2 poniżej.

6.1. **Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku Meksyku i Uzbekistanu**

(440) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń w rozumieniu w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W niniejszej sprawie szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie osiągnąć zysk docelowy dzięki sprzedaży po cenie docelowej w rozumieniu art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego.

(441) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom rentowności przed wzrostem przywozu z państw objętych dochodzeniem, poziom rentowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom rentowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.

(442) Informacje dotyczące ustalenia normalnego poziomu zysku zawarto w kwestionariuszach wysłanych do producentów unijnych objętych próbą. Obejmowały one rentowność produktu podobnego w ciągu 10 lat poprzedzających okres objęty dochodzeniem. Producenci unijni nie byli jednak w stanie dostarczyć kompletnych danych, a przekazanych danych nie można było zweryfikować. Ponadto, jak pokazano w tabeli 11, przemysł Unii osiągał w całym okresie badanym niską rentowność lub ponosił straty.

(443) Niektórzy producenci unijni objęci próbą twierdzili, że ich poziom inwestycji, badań i rozwoju oraz innowacji w okresie badanym byłby wyższy w normalnych warunkach konkurencji. Producenci ci nie byli jednak w stanie wyrazić tych twierdzeń ilościowo. W związku z tym uznano, że zysk docelowy powinien zostać ustalony na poziomie 6 % zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego.

(444) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, oraz konwencji MOP wymienionych w załączniku Ia, które to koszty przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ producenci unijni nie byli w stanie dostarczyć kompletnych danych, do cen niewyrządzających szkody nie dodano żadnych dalszych kosztów.

(445) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego przemysłu Unii w wysokości około 10 200–12 300 EUR/tonę, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku (zob. motyw 443) do kosztów produkcji objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem.

(446) Komisja ustaliła następnie poziom marginesu szkody poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – skontrolowanych współpracujących producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podcięcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającej szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.

(447) Poziom usuwający szkodę dla „pozostałych przedsiębiorstw współpracujących" oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Meksyku i Uzbekistanu" obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu (zob. motywy 254–256 dotyczące Meksyku oraz motywy 291–292 dotyczące Uzbekistanu).

(448) Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)
Meksyk	GD Affiliates de RL de CV	32,2	18,2
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Meksyku	32,2	18,2
Uzbekistan	ICG Infinity Copper Group LLC Metal Processing Technology LLC	36,7	11
	Angren Pipe Plant LLC	31,1	5,6
	JV Sharq Tubes LLC	37,6	6,8
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Uzbekistanu	37,6	11

6.2. **Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w odniesieniu do Chin i Wietnamu**

6.2.1. *Porównanie marginesu dumpingu z marginesem szkody*

(449) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała w odniesieniu do Chin i Wietnamu, czy ustalony tymczasowo margines dumpingu będzie wyższy niż margines wystarczający do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii. W tym celu dokonano porównania średniej ważonej ceny importowej współpracujących producentów eksportujących w Wietnamu z ceną docelową przemysłu Unii, jak wyjaśniono w sekcji 6.1 powyżej.

(450) Poziom usuwający szkodę dla „innych przedsiębiorstw współpracujących" oraz dla „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Wietnamu" obliczono w ten sam sposób co margines dumpingu dla tych przedsiębiorstw i tego przywozu (zob. motywy 308 i 313). W odniesieniu do przywozu pochodzącego z Chin Komisja określiła poziom marginesu szkody na podstawie najwyższego marginesu ustalonego dla każdego rodzaju produktu wywożonego przez współpracującego chińskiego producenta eksportującego.

(451) Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)
Chiny	Ningbo Jintian Copper Tube Co. Ltd.	33,5	13,8
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chin	51,5	17,3
Wietnam	Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd	20,4	12,3
	Jintian Copper Industrial Company Limited	13,8	14,4
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Wietnamie	17,4	13,3
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Wietnamu	20,6	14,4

(452) Ponieważ margines szkody obliczony dla chińskich i niektórych wietnamskich producentów eksportujących był niższy niż margines dumpingu, Komisja oceniła, czy występują zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

6.2.2. *Zakłócenia handlu surowcami*

6.2.2.1. Zakłócenia handlu surowcami w Chinach

(453) Zgodnie z dowodami zawartymi w skardze katody miedziane, złom miedzi lub kęsy (lub połączenie katod miedzianych i złomu), stanowiące od 75 % do 90 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, podlegają należnościom celnym wywozowym w Chinach.

(454) Komisja określiła najpierw główne surowce wykorzystywane do produkcji produktu objętego postępowaniem przez współpracującego producenta eksportującego. Za surowce główne uznano takie surowce, które mogą stanowić co najmniej 17 % kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem. Komisja ustaliła, że ponad 90 % kosztów produkcji stanowi koszt głównego surowca, a mianowicie katod miedzianych.

(455) Następnie Komisja zbadała, czy którykolwiek z głównych surowców wykorzystywanych do wytwarzania produktu objętego postępowaniem został zakłócony przez jeden ze środków wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego: systemy podwójnych cen, należności wywozowe, wywozowy podatek wyrównawczy, kontyngent wywozowy, zakaz wywozu, podatek od wywozu, wymóg uzyskania zezwolenia, minimalna cena eksportowa, obniżka kwoty zwrotu lub wykluczenie możliwości zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT), ograniczenia w punkcie odprawy celnej dla eksporterów, wykaz kwalifikowanych eksporterów, obowiązek dostaw na rynek krajowy, prawo do wydobycia jedynie na własne potrzeby przedsiębiorstwa (captive mining). W tym celu Komisja skorzystała z publicznie dostępnej chińskiej bazy danych dotyczącą taryf celnych i podatków ([129]).

(456) Komisja ustaliła, że katody miedziane podlegają podatkowi wywozowemu i dodatkowo cofnięciu zwrotu podatku VAT.

(457) Następnie Komisja porównała cenę katod miedzianych z cenami na reprezentatywnym rynku międzynarodowym – w Serbii. Ceny, jakie współpracujący producenci eksportujący płacili za katody miedziane zakupione na rynku krajowym, porównano z cenami katod miedzianych określonych w tabeli 1. Z porównania wynika, że ceny stosowane na rynku międzynarodowym były o [6–8] % wyższe niż w Chinach. Biorąc pod uwagę, że katody miedziane stanowią ponad 90 % całkowitych kosztów, wzrost cen surowców o [6–8] % spowodowałby ogólny wzrost kosztów produktu o ponad 5 %. Biorąc pod uwagę, że marża zysku producenta produktu podobnego w kraju reprezentatywnym wynosi jedynie 5 %, taka zmiana kosztów miałaby istotny niekorzystny wpływ na rentowność, w związku z czym różnicę cenową uznaje się za znaczącą.

(458) Wobec braku współpracy ze strony pozostałych producentów eksportujących w Chinach poziomy cen krajowych na chińskim rynku ustalono na podstawie transakcji zakupu katod miedzianych, które wskazał jedyny współpracujący eksporter, Jintian China. Ustalenia zawarte w powyższym motywie zostały rozszerzone na wszystkich producentów eksportujących z Chin.

(459) W związku z tym Komisja stwierdziła, że katody miedziane podlegały zakłóceniom w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego.

6.2.2.2. Zakłócenia handlu surowcami w Wietnamie

(460) Zawarte w skardze dowody wskazują na to, że w Wietnamie katody miedziane, które stanowią ponad 75 % kosztu produkcji produktu objętego postępowaniem, podlegają należnościom celnym wywozowym w wysokości od 10 do 22 %.

(461) Jak wskazano w motywie 460 powyżej, Komisja ustaliła, że katody miedziane stanowiły główny surowiec pod względem udziału w kosztach produkcji.

(462) Następnie Komisja zbadała, czy którykolwiek z głównych surowców wykorzystywanych do wytwarzania produktu objętego postępowaniem został zakłócony przez jeden ze środków wymienionych w art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego: systemy podwójnych cen, należności wywozowe, wywozowy podatek wyrównawczy, kontyngent wywozowy, zakaz wywozu, podatek od wywozu, wymóg uzyskania zezwolenia, minimalna cena eksportowa, obniżka kwoty zwrotu lub wykluczenie możliwości zwrotu podatku od wartości dodanej (VAT), ograniczenia w punkcie odprawy celnej dla eksporterów, wykaz kwalifikowanych eksporterów, obowiązek dostaw na rynek krajowy, prawo do wydobycia jedynie na własne potrzeby przedsiębiorstwa (captive mining). W tym celu Komisja przeanalizowała informacje przedłożone przez rząd Wietnamu w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz inne dostępne źródła, takie jak tabela stawek celnych tego kraju i przepisy ([130]) mające zastosowanie do przedsiębiorstw mających siedzibę w strefach przetwórstwa wywozowego.

(463) Rząd Wietnamu przedstawił uwagi pisemne i ustne ([131]), wskazując, że niewystarczająca podaż rudy miedzi i katod miedzianych na wietnamskim rynku krajowym skłania producentów produktu objętego postępowaniem do zaopatrywania się na rynkach międzynarodowych, i argumentując, że:

(464) Wietnam nie jest dostawcą katod miedzianych, ponieważ nie posiada wystarczającej liczby wyspecjalizowanych rafinerii i wysokiej jakości rudy miedzi, aby przedsiębiorstwa mogły nabywać katody miedziane na rynku krajowym;

([129]) https://www.transcustoms.cn/.

([130]) Ustawa o należnościach celnych wywozowych i przywozowych nr 107/2016/QH13; ustawa o cłach nr 54/2014/QH13; dekret nr 35/2022/ND-CP; dekret nr 08/2015/ND-CP okólnik nr 38/2015/TT-BTC.

([131]) Zob. numer TRON t26.007930.

(465) wietnamscy producenci polegają głównie na miedzi pochodzącej z przywozu, należności celne wywozowe nie mają zatem wpływu na koszty produkcji ani nie są źródłem nienależnej korzyści dla eksporterów rur miedzianych w Wietnamie.

(466) Komisja ustaliła, że w odniesieniu do katod miedzianych, złomu miedzi i rudy miedzi obowiązywały należności celne wywozowe na poziomie odpowiednio 1–20 %, 22 % i 40 %.

(467) następnie Komisja porównała cenę katod miedzianych płaconą przez przedsiębiorstwa objęte próbą z cenami na reprezentatywnym rynku międzynarodowym (tj. cenami Londyńskiej Giełdzie Metali);

(468) biorąc pod uwagę, że dwóch objętych próbą producentów eksportujących nie pozyskiwało katod miedzianych z Wietnamu oraz że w okresie objętym dochodzeniem nie obowiązywały żadne cła na przywóz katod miedzianych do tego kraju, Komisja stwierdziła, że obowiązujące należności celne wywozowe nie miały wpływu na ceny surowców płacone przez którekolwiek z tych przedsiębiorstw;

(469) jeżeli chodzi o innych producentów w Wietnamie, Komisja zauważyła, że z informacji zawartych w aktach sprawy wynika, iż producenci ci praktycznie nie byli w stanie zaopatrywać się w katody miedziane z Wietnamu. Ponadto w aktach sprawy nie ma dowodów wskazujących na znaczną różnicę cen między cenami krajowymi a cenami na rynku międzynarodowym. Na tej podstawie Komisja uznała, że można założyć, iż należności celne wywozowe nie mają wpływu na pozostałych producentów eksportujących;

(470) Komisja stwierdziła, że katody miedziane (rafinowane i pochodzące ze złomu) zasadniczo podlegają zakłóceniu w rozumieniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono jednak, że zakłócenie to nie miało wpływu na objętych próbą producentów eksportujących.

6.2.3. *Interes Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego*

(471) Zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jednoznacznie stwierdzić, że określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w przypadku Chin leży w interesie Unii. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich informacji istotnych z punktu widzenia dochodzenia, w tym na temat wolnych mocy produkcyjnych w państwie wywozu, konkurencji w zakresie surowców oraz wpływu na łańcuchy dostaw w przypadku przedsiębiorstw unijnych.

6.2.3.1. Wolne moce produkcyjne w państwie wywozu

(472) Zgodnie z informacjami przedstawionymi w skardze globalne nadwyżki mocy produkcyjnych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem szacuje się na [1 000 000–1 500 000] ton, z czego [500 000–900 000] ton przypada na Chiny ([132]). Ilości te stanowią od 4,5 do 8-krotności konsumpcji rur miedzianych w Unii.

(473) Panuje również powszechne przekonanie, że chiński sektor budowlany przeżywa poważny spadek koniunktury, co zwiększy motywację chińskich producentów rur miedzianych do poszukiwania możliwości na rynkach eksportowych ([133]).

(474) Kilka państw wprowadziło środki ochrony handlu w odniesieniu do rur miedzianych pochodzących z Chin. W Kanadzie środki antydumpingowe obowiązują od 2013 r. Środki antydumpingowe obowiązują również w Stanach Zjednoczonych, a od sierpnia 2025 r. obowiązują nałożone w następstwie dochodzenia na podstawie sekcji 232 cła w wysokości 50 % na cały przywóz półproduktów z miedzi i produktów pochodnych z miedzi o wysokim stopniu przetworzenia do Stanów Zjednoczonych. W 2023 r. również Korea Południowa wprowadziła środki antydumpingowe na rury miedziane bez szwu pochodzące z Chin ([134]).

(475) Jest zatem oczywiste, że producenci w Chinach dysponują znacznymi wolnymi mocami produkcyjnymi i potencjałem eksportowym. Duża wielkość rynku unijnego sprawia, że UE jest atrakcyjnym miejscem docelowym dla taniego przywozu rur miedzianych.

([132]) Skarga, pkt 302.
([133]) Skarga, pkt 307.
([134]) Skarga, pkt 348.

6.2.3.2. Konkurencja w zakresie surowców

(476) Jak wspomniano w motywie 456, Komisja ustaliła, że katody miedziane podlegają podatkowi wywozowemu i dodatkowo cofnięciu zwrotu VAT oraz że ceny katod miedzianych na rynkach międzynarodowych były wyższe niż ceny w Chinach. W związku z tym chińscy producenci rur miedzianych czerpią korzyści z dostępu do katod miedzianych po cenach niższych od poziomu cen na rynku międzynarodowym, co zapewnia im znaczną przewagę kosztową.

(477) Natomiast producenci unijni kupują katody miedziane na otwartym rynku, gdzie ceny są zależne od globalnej równowagi popytu i podaży, kosztów energii oraz czynników geopolitycznych. Przemysł Unii znajdował się zatem w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z chińskimi producentami eksportującymi.

6.2.3.3. Wpływ na łańcuchy dostaw przedsiębiorstw unijnych

(478) Oczekuje się, że nałożenie ceł antydumpingowych na przywóz rur miedzianych z Chin do Unii będzie miało ograniczony wpływ na łańcuch dostaw. Jak przedstawiono w tabeli 5 – **Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych** powyżej, przemysł Unii dysponował w okresie objętym dochodzeniem wolnymi mocami produkcyjnymi wynoszącymi ponad 80 000 ton. Te wolne moce produkcyjne były znacznie wyższe niż wielkość przywozu z Chin w tym samym okresie. Wynika z tego, że przemysł Unii jest w stanie zastąpić przywóz z Chin własną produkcją, a nawet pokryć całkowite zapotrzebowanie Unii na produkt objęty dochodzeniem. Ponadto Chiny i wszystkie inne państwa, których dotyczy postępowanie, nadal mogą prowadzić wywóz do Unii po uczciwych, niezniekształconych cenach.

(479) Co więcej, użytkownicy unijni mogliby nadal pozyskiwać produkt objęty dochodzeniem z innych państw trzecich, takich jak Japonia, Tajlandia, Stany Zjednoczone, Turcja lub Indie ([135]).

(480) W związku z tym użytkownicy mieliby wystarczający dostęp do produktu objętego dochodzeniem nawet w przypadku zmniejszenia przywozu z Chin. W rezultacie nie przewiduje się zakłóceń w łańcuchach wartości użytkowników unijnych.

6.2.3.4. Wnioski dotyczące interesu Unii zgodnie z art. 7 ust. 2b rozporządzenia podstawowego

(481) Po dokonaniu oceny wszystkich informacji istotnych dla tego dochodzenia Komisja stwierdziła, że określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego leży w interesie Unii.

(482) W świetle przedstawionej powyżej analizy Komisja stwierdziła, że zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego ustalenie poziomu ceł tymczasowych w przypadku Chin na podstawie poziomu dumpingu leży w interesie Unii, z zastrzeżeniem dalszych rozważań w kontekście art. 21 przedstawionych w sekcji 7 poniżej.

7. **INTERES UNII**

(483) Po podjęciu decyzji o zastosowaniu art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Chin Komisja zbadała też, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę, zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego, w odniesieniu do wszystkich państw, których dotyczy postępowanie. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich poszczególnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, dostawców wyższego szczebla, importerów i użytkowników.

7.1. **Interes przemysłu Unii**

(484) W Unii istnieje 11 przedsiębiorstw produkujących rury miedziane, zatrudniających 1 049 pracowników (EPC). Producenci mają siedziby w Austrii, Finlandii, Niemczech, Grecji, Włoszech i Hiszpanii. Ponad 63 % całkowitej produkcji unijnej wyraźnie poparło wszczęcie dochodzenia, a żaden producent unijny nie wyraził sprzeciwu.

([135]) Skarga, pkt 501.

(485) Dochodzenie wykazało, że przemysł Unii ponosi istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Jak stwierdzono w sekcji 4.8 powyżej, sytuacja całego przemysłu Unii pogorszyła się w wyniku rosnącej wielkości przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Przywóz po niskich cenach dumpingowych stale zyskiwał udział w rynku w Unii kosztem przemysłu Unii i uniemożliwiał przemysłowi Unii podniesienie cen do rozsądnych opłacalnych poziomów, które pozwoliłby mu osiągnąć zysk docelowy.

(486) Wprowadzenie środków przyniesie skutek w postaci wyższych cen importowych i przywróci równe warunki działania na rynku unijnym. Oczekuje się, że umożliwi to przemysłowi Unii poprawę sytuacji po wystąpieniu szkody i odzyskanie co najmniej części udziału w rynku utraconego w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych. Sprzedaż będzie mogła odbywać się po uczciwych cenach, co zwiększy jej rentowność do zrównoważonego poziomu i umożliwi odzyskanie równowagi.

(487) Niewprowadzenie środków pogorszyłoby sytuację przemysłu Unii, który i tak poniósł już istotną szkodę i który nie jest wystarczająco silny, aby przetrwać dalszy wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych, nawet poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii. Jeżeli środki nie zostaną wprowadzone, można oczekiwać, że wzrost przywozu rur miedzianych po niskich cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, się utrzyma. W takiej sytuacji przemysł Unii nie byłby w stanie podnieść swoich cen do poziomu zapewniającego rentowność i nadal traciłby sprzedaż na rzecz przywozu po cenach dumpingowych, co prowadziłoby do zamykania kolejnych zakładów produkcyjnych ([136]).

(488) Na tym etapie Komisja stwierdziła zatem, że nałożenie środków tymczasowych leżałoby w interesie przemysłu Unii.

7.2. **Interes dostawców wyższego szczebla**

(489) Oprócz wpływu środków na przemysł Unii skarżący wskazał, że nieuczciwa konkurencja ze strony przywozu może doprowadzić do zamknięcia odlewni miedzi w Unii, które mają zasadnicze znaczenie dla europejskich dostaw miedzi ([137]).

(490) Wobec braku dodatkowych informacji dostępnych Komisji w związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że nałożenie tymczasowych ceł antydumpingowych leżałoby również w interesie dostawców rur miedzianych w Unii.

7.3. **Interes importerów niepowiązanych**

(491) Po wszczęciu dochodzenia skontaktowano się z kilkoma importerami niepowiązanymi i zaproszono ich do współpracy. Żaden z importerów niepowiązanych nie przekazał Komisji w wyznaczonym terminie informacji wymaganych w załączniku do zawiadomienia o wszczęciu postępowania, a Komisja zdecydowała, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

(492) Przedsiębiorstwo Emmedi Metalli Srl, będące zarówno importerem, jak i użytkownikiem rur miedzianych, przekazało odpowiedź na kwestionariusz przeznaczony dla importerów niepowiązanych dnia 14 sierpnia 2026 r. Ponieważ odpowiedź ta wpłynęła niemal pięć miesięcy po upływie przewidzianego prawem terminu określonego w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, Komisja jej nie uwzględniła.

(493) Wobec braku współpracy ze strony importerów niepowiązanych Komisja nie była w stanie dokładnie określić wpływu ceł antydumpingowych na ich działalność.

(494) W każdym razie importerzy w Unii będą mogli nadal przywozić rury miedziane z państw, których dotyczy postępowanie, ponieważ celem dochodzenia nie jest zatrzymanie przywozu, lecz przywrócenie uczciwej konkurencji poprzez przeciwdziałanie przywozowi po cenach dumpingowych. Ponadto importerzy będą mogli nadal pozyskiwać produkt objęty dochodzeniem z innych państw trzecich, takich jak Japonia, Tajlandia, Stany Zjednoczone, Turcja lub Indie. Chociaż środki antydumpingowe prawdopodobnie będą miały pewien negatywny wpływ na importerów, Komisja uznała, że będą oni w stanie zaabsorbować lub przenieść część wzrostu kosztów spowodowanego cłem na swoich klientów.

([136]) Skarga, pkt 413.
([137]) Skarga, pkt 497.

(495) Dlatego też Komisja stwierdziła na tym etapie, że wprowadzenie środków nie miałoby nieproporcjonalnego wpływu na importerów niepowiązanych.

7.4. **Interes użytkowników**

(496) Zgłosiło się 19 użytkowników rur miedzianych. Pięciu użytkowników udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a kilku innych przedstawiło uwagi.

(497) Z niezweryfikowanych informacji przedstawionych w kwestionariuszach dla użytkowników wynika, że produkt objęty dochodzeniem stanowił od 3,2 % do 18,5 % całkowitych kosztów produkcji produktów, w których jest wykorzystywany. Chociaż wszyscy respondenci będący użytkownikami zgłosili osiągnięcie zysków, różne poziomy rentowności zostaną poddane dalszej analizie w trakcie dochodzenia.

(498) Większość przedsiębiorstw, które przedstawiły uwagi, zdecydowanie poparła dochodzenie i nałożenie ceł antydumpingowych, podkreślając znaczenie wiarygodnych, lokalnych dostawców oraz ryzyko związane z uzależnieniem od niestabilnych międzynarodowych łańcuchów dostaw. Dwa przedsiębiorstwa zaleciły, aby wszelkie środki były starannie wyważone i zostały poddane przeglądowi, tak aby nie miały negatywnego wpływu na konkurencyjność i rentowność sektorów niższego szczebla ani nie stały w sprzeczności z szerszymi celami polityki UE, w tym zrównoważonym rozwojem, konkurencyjnością przemysłu i odpornością łańcucha dostaw.

(499) Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 479, nie istnieje ryzyko niedoboru dostaw rur miedzianych w Unii.

(500) W związku z tym na podstawie informacji dostępnych na tym etapie Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków nie będzie miało nieproporcjonalnego wpływu na użytkowników.

7.5. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

(501) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu rur miedzianych pochodzących z Chin, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu nie leży w interesie Unii.

8. **TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

(502) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego, poziomu środków i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

(503) W odniesieniu do przywozu rur miedzianych pochodzących z Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu w motywach 448 i 451 powyżej. Kwotę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

(504) W odniesieniu do przywozu rur miedzianych pochodzącego z Chin należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. Komisja stwierdziła w motywie 482, że odpowiednim poziomem usunięcia szkody powinien być margines dumpingu.

(505) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Jintian Copper Tube Co. Ltd.	33,5 %
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	51,5 %
Meksyk	GD Affiliates de RL de CV	18,2 %
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Meksyku	18,2 %

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Wietnam	Jintian Copper Industrial Company Limited	13,8 %
	Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd	12,3 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Wietnamie	13,3 %
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Wietnamu	14,4 %
Uzbekistan	ICG Infinity Copper Group LLC Metal Processing Technology LLC	11 %
	Angren Pipe Plant LLC	5,6 %
	JV Sharq Tubes LLC	6,8 %
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Uzbekistanu	11 %

(506) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem produkowanego przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie". Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.

(507) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł antydumpingowych. Indywidualne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie po przedstawieniu organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do chwili przedstawienia takiej faktury przywóz powinien zostać objęty cłem antydumpingowym mającym zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie".

(508) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem branym pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach, mogą żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji poprawności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki celnej zgodnie z prawem celnym.

(509) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach, o ile spełnione są odpowiednie warunki, można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.

9. **REJESTRACJA**

(510) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem obowiązkiem rejestracji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(511) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaniechać lub zaprzestać rejestracji przywozu.

(512) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym stosowaniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną.

10. **INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM**

(513) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących prawidłowości obliczeń, które zostały im ujawnione.

(514) Jintian China, EUTCDC i GDA przedstawiły uwagi dotyczące wcześniejszego informowania, które odnosiły się do metodyki zastosowanej do obliczenia marginesu dumpingu. Ponieważ uwagi te nie dotyczyły bezpośrednio dokładności obliczeń, zostaną one rozpatrzone, w stosownych przypadkach, na ostatecznym etapie dochodzenia.

(515) Przedsiębiorstwo Sharq Tubes poinformowało Komisję o błędzie pisarskim popełnionym w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, który to błąd miał wpływ na koszty frachtu. Komisja przeanalizowała to stwierdzenie i dokonała odpowiednich dostosowań cen eksportowych.

(516) Przedsiębiorstwo Jintian Vietnam przedstawiło uwagi, w których wskazało, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne jego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego obliczono na podstawie informacji pochodzących od innego powiązanego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo zwróciło się również o zmianę poziomu zysku stosowanego do powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego oraz o przeprowadzenie testu OCOT (ang. *ordinary course of trade*), czyli testu zwykłego obrotu handlowego, w oparciu o dane miesięczne.

(517) Komisja skorygowała dane liczbowe dotyczące kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz odpowiednio dostosowała obliczenia. W odniesieniu do wszystkich pozostałych argumentów Komisja zauważyła, że – jak wskazano w piśmie przewodnim wysłanym do wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą 14 października 2026 r. – w okresie wcześniejszego informowania uwagi powinny ograniczać się do kwestii dokładności obliczeń, a wszelkie inne uwagi zostaną rozpatrzone dopiero po ujawnieniu środków tymczasowych. W związku z tym pominięto uwagi dotyczące źródła marży zysku powiązanego przedsiębiorstwa handlowego oraz wykorzystania danych miesięcznych.

(518) Przedsiębiorstwo Hailiang Vietnam zauważyło różnicę w całkowitych ilościach, na podstawie których obliczono szkodę i marginesy dumpingu. Komisja wyjaśniła, że różnica w wielkości odpowiadała sprzedaży z zapasów, i dostosowała swoje obliczenia dotyczące dumpingu, aby wyłączyć tę sprzedaż z oceny.

11. **PRZEPISY KOŃCOWE**

(519) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.

(520) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz rur i przewodów rurowych, z miedzi rafinowanej, w uporządkowanych zwojach, gładkich lub z wewnętrznymi rowkami, niepoddanych dalszej obróbce, obecnie objętych kodem CN ex 7411 10 90 (kod TARIC 7411 10 90 10) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Meksyku, Wietnamu i Uzbekistanu.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Kraj pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Ningbo Jintian Copper Tube Co., Ltd	33,5 %	88GX
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej	51,5 %	8999
Meksyk	GD Affiliates de RL de CV	18,2 %	88GY
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Meksyku	18,2 %	8999
Uzbekistan	ICG Infinity Copper Group LLC Metal Processing Technology LLC	11 %	88GZ
	Angren Pipe Plant LLC	5,6 %	88HA
	JV Sharq Tubes LLC	6,8 %	88HB
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Uzbekistanu	11 %	8999
Wietnam	Jintian Copper Industrial Company Limited	13,8 %	88HC
	Hailiang (Vietnam) Copper Manufacturing Co., Ltd	12,3 %	88HD
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w Wietnamie	13,3 %	Zob. załącznik
	Cały pozostały przywóz pochodzący z Wietnamu	14,4 %	8999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość w tonach] rur miedzianych sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.

2. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją występują z takim wnioskiem w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Zainteresowane strony pragnące złożyć wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu mogą to uczynić w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron może rozpatrzyć wnioski złożone poza tym terminem i, w stosownych przypadkach, może podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2026/1161.

2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w UE nie więcej niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 listopada 2026 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Pozostali współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Wietnam	LS Metal Vilna LLC	88HE
	TOAN PHAT COPPER TUBE Joint Stock Company	88HF